I Nålens Öga

Ett mysterieäventyr i 1920-talmiljö

Konstruktion: Erik Hylander
Upphovsman till *Arvet* och avsnitt 3, bilaga 2-9 och 12, samt kartorna i avsnitt 6: Peter Wennerholm
Illustratör: Luka Cakic
Speltest: Arvid Björkstam, Daniel Lindh och Jimmy Westman

Förord

Detta scenario påbörjades som en bearbetning av äventyret *Arvet* av Peter Wennerholm, vilket ursprungligen publicerades i Sinkadus nr. 19 och 20 (1989), i avsikt att anpassa det till en spelmiljö på 1920-talet. Därifrån förändrades och växte det till den form det har här. Eventuella likheter med *Arvet* är således inte slumpmässiga utan överlevande intrigdelar från detta. All text och övriga aspekter av *Arvet* återanvänds med tillstånd från Peter Wennerholm. *Arvet* i sin tur hämtar bärande delar från boken *L'Aguille Creuse* av Maurice Leblanc.

Innehållsförteckning

		sida
1.	Introduktion till spelledare och spelare	3
2.	Bakgrund	2
3.	François Deneuves underliga frånfälle	8
4.	Undersökningar	12
5.	Efterforskningar kring Brödraskapet	13
6.	Frankrike	16
7.	Ruardean	21
8.	Algeriet	27
9.	Antagonisterna	31
10.	Tidslinje	33
11.	Persongalleri	34
12.	Resor	37
	Bilagor Avsnitt 3	38
	Bilagor Avsnitt 4	49
	Bilagor Avsnitt 5	68
	Bilagor Avsnitt 6	73

1. Introduktion till spelledare och spelare

Scenariots upplägg

Till sin karaktär är detta scenario ett mysterieäventyr med betoning på akademiska efterforskningar och tolkningar av texter i andan av *Call of Cthulhu* och liknande rollspel. Det sagt ingår inte Lovecrafts mytos alls i scenariot.[1] Istället har det sin grund i en fiktionalisering av faktiska religiösa och historiska förhållanden i syfte att skapa en känsla av möjliga övernaturliga förklaringar till händelserna som handlingen kretsar kring.[2] Huvuddelen av de politiska och religiösa omständigheter som berörs, personerna som nämns samt de olika källorna och dess författare är de verkliga, om än inte med det innehåll och den innebörd som de ges här. Spelare med egna kunskaper om den historia som berörs kan således med fördel använda dessa och låta dem bidra till spelupplevelsen.

I övrigt är utgångspunkten att rollpersonerna (RP) ges en tydlig uppgift, vilket leder dem in i mysteriet. Därefter kan de vidta de undersökningsåtgärder de önskar i valfri ordning. Beroende på vilka ledtrådar de hittar och hur deras agerande förhåller sig till tidslinjen (avsnitt 10) kan scenariot ta olika vägar, även om en trolig utveckling utifrån speltest redovisas. I övrigt får spelledaren (SL) som alltid anpassa utifrån sin spelgrupps val.

Spelsystem

Scenariot är inte skrivet för något specifikt regelsystem utan presenteras här utan speldata. Det är dock i sitt upplägg inte avsett att spelas regellöst, även det innehåller få regeltekniskt komplexa moment (som våldsamma konflikter). Varje spelgrupp bör således välja ett system de tycker passar. Förslag på regellösningar har i specifika fall gjorts på de platser där det är påkallat.

Om rollpersonerna

Grundpremissen i scenariot är att alla RP har en koppling till Exeter Collage i Oxford och att den är tillräckligt stark för att de ska bli betrodda med Hendersons uppgift. De kan exempelvis vara:

- studenter eller forskare
- alumni (d.v.s. tidigare studenter)
- anställda på institutionen/lärosätet/universitetet
- vänner till Henderson eller någon annan inflytelserik befattningshavare

Vidare bör RPna, beroende på val av spelsystem, ha en fallenhet för akademiska efterforskningar inom humaniora, och därtill kan språkkunskaper, särskilt i franska, vara lämpliga att åtminstone någon RP har.

Andra mer allmänna premisser med tanke på scenariots karaktär är, beroende på spelstil och preferenser inom gruppen, att RPna har egna motivationer att slutföra undersökningarna efter att Hendersons uppgift eventuellt blivit överspelad samt att de har sociala förutsättningar att tillfälligt lägga andra hänsyn åt sidan.

I övrigt är RPnas bakgrunder och inbördes relationer sannolikt av mindre betydelse för scenariots genomförande.

[1] Den spelgrupp som önskar skulle kunna arbeta in en sådan koppling genom att låta Našeka vara en aspekt av exempelvis Shub-Niggurath. Detta kräver dock sannolikt en anpassning av delar av intrigen och texterna.

[2] Scenariot har i grund och botten få direkt övernaturliga inslag, med undantag för upplösningen, utan dessa är mestadels endast antydda. Den spelgrupp som önskar kan med enkelhet ta bort alla sådana aspekter helt.

2. Bakgrund

Scenariots intrig tar sin utgångspunkt i två parallella och delvis samverkande konspirationer som RPna kommer att komma i kontakt med under händelseförloppets gång - Brödskapet och Legionen.

Brödraskapet

Dyrkan av Astoreth

Under antiken dyrkades i den sumeriska högkulturen fruktbarhetsgudinnan Innana, oftast beskriven som dotter till himlakonungen Anu. Därifrån spreds dyrkan till de akkadiska och assyriska rikena i norra Mesopotanien under namnet Ishtar, och under början av 1000-talet f.Kr. ut över hela centrala Mellanöstern under namnen Athar (på arabiska halvön), Astarte[3] (i Levanten) och Astoreth (i Kanaan).

Myten lär att Astoreth äktade den israelitiska överguden Yahweh och att de båda tillbads i samma tempel. Dock tvingade Yahwehs profeter kung Salomo (och efterföljande kungar) att förneka Astoreth (omtalat i bibelns Kungabok) och så inleddes gudinnans långa nedgång, även om dyrkan levde vidare i Mellanöstern ända tills Mohammeds uppenbarelser och islams utbredning på 600-talet.

I och med islamiseringen ökade förföljelserna (vilka startat redan under kristendomen några århundraden tidigare) av Athar/Astoreth-dyrkare och gudinnan och hennes anhängare kom att pekas ut som följare av Satan och förledare av mänskligheten. Enligt Brödraskapets legender ska Gudinnan strax efter den arabiska erövringen av Damaskus år 634 uppenbarat sig för en grupp anhängare (redan då i princip drivna under jorden av den kristna kyrkan) och yttrat:

> *Så sänder Yahweh, en gång min älskade, fortsatt sina anhängare efter mig och låter dem rikta sina svärd mot mina följare. Tydligt är att ingen plats längre är säker för mina barn på jorden. Må därför Yahwehs falska anklagelser mot mig besannas! Jag ska förleda människorna, jag ska göra Shaitans verk. Jag är inte längre Astoreth utan Našeka, smärtans mästarinna. Så lystra och lyd: glöm mina bud ty jag ska ger er nya. Verka ständigt mot Yahweh och alla de former hans följare tar, korrumpera hans budskap och vänd alla ni kan bort från dem. Dräp och förgifta hans akolyter och lägg dem som offer på mitt altare. Må de hemsökelser de skickar mot er drabba dem själva tusenfalt tillbaka!*

Brödraskapets uppkomst

Kulten uppstod i sin tidigmedeltida form som Den mörka gudinnans eviga brödraskap i takt med att de kvarvarande Astoreth-församlingarna fördrevs, dödades eller tvingades konvertera. Majoriteten av anhängarna försvann upp i de monoteistiska religionerna medan de mest hängivna gick under jorden som små celler. Med tidens gång dog flera av cellerna ut medan ett mindre antal var livskraftiga. Långsamt kunde de etablera kontakt med varandra och bildade på så vis ett litet men fanatiskt brödraskap, inriktade på att skada den rådande monoteistiska religiösa ordningen.

Sin höjdpunkt nådde Brödraskapet i nuvarande centrala Syrien under perioden från 880 till 1100-talets mitt, då regionen under olika furstar var självständigt från det abbasidiska kalifatet. Medlemmar nådde flera inflytelserika poster och kunde därigenom skapa kaos. Framgångarna ledde dock till en ohållbar exponering[4] och till sist fördrevs kulten från sitt kärnområde i samband med Saladins erövring av Damaskus 1174.

Försvagad omlokaliserade kulten dels till norra delen av nuvarande Algeriet, som förblev deras starkaste fäste fram till dess att det mamelukiska kalifatet erövrades av det ottomanska imperiet 1517, och dels till centrala Sinai, den enda plats där kulten lyckades överleva, om än att den förde en mycket tynande tillvaro under det ottomanska styret.

Den brittiska ockupationen av Egypten

När det brittiska imperiet ockuperade Egypten 1882 hade Brödraskapet reducerats till en lokal angelägenhet i trakterna kring Bir el-Hasana på Sinai-halvöns högland, där dyrkan i princip hölls inom en och samma klan. De nya statsmakterna innebar dock nya möjligheter för kulten: dels ökade den religiösa toleransen i allmänhet, dels försvann nedärvd kunskap om Brödraskapets natur med de gamla ämbetsmännen. I detta klimat kunde Brödraskapet, om inte frodas så åtminstone verka något mer öppet, i varje fall i lokalsamhället.

[3] Och under detta namn ibland likställd med den grekiska gudinnan Afrodite och den romerska motsvarigheten Venus.
[4] Det var någon gång mot slutet av denna period som Našekas spira sannolikt fördes från Damaskus till en församling på Sicilien.

Walter Morattis ankomst

År 1904 besökte den italiensk-brittiske antropologen, äventyraren och ockultisten Walter Moratti (son till lady Johanne Carmichael och diplomaten Salvatore Moratti) Bir el-Hasana. Genom sina undersökningar kom han snabbt i kontakt med Našeka-myten och blev fascinerad av de relativt sentida bevis (från 1700-talet) på Brödraskapets existens som framkom. På så vis lärde Moratti känna den unga kultisten Marwan al-Zaitoun som snabbt insåg att Moratti inte bara var en nyfiken europé utan en själ redo att överlämna sig till den mörka Gudinnan. al-Zaitoun invigde stegvis Moratti i kultens inre och inom ett halvår var de två drivande i planerna på kultens framtida expansion.

Bir el-Hasana-skandalen

Moratti/al-Zaitouns primära måltavla kom att bli den brittiska officersklubben i posteringen på orten (trots äldre kultisters invändningar) - full av uttråkade unga män, övertygade om sin egen överlägsenhet. Vid slutet av 1905 hade en livaktig kult uppstått med frekventa ritualer där bl.a. offer av kidnappade människor företogs. Kultens framgång och de nya brittiska medlemmarnas brist på diskretion blev dock också dess fall då myndigheterna kom att intressera sig. I februari 1906 slog militär och polis till och skandalen rullades upp. Större delen av de brittiska medlemmarna och ett mindre antal lokala kultister arresterades, ställdes inför rätta och avrättades även om al-Zaitoun lyckades fly och Moratti undkom misstanke (då ingen vågade ange honom).

Morattis fortsatta leverne

Moratti flydde till Italien där han blev kvar under lång tid. Efter några år började han planera att återskapa kulten i Europa men då han avskurits från kontakt med centret i Bir el-Hasana blev försöket misslyckat. Sedan kom första världskriget emellan, där Moratti tjänstgjorde som officer på den tyrolska fronten. Efter kriget kom Moratti att engagera sig i den fascistiska rörelsen (då han också lärde känna Florent Gaumaud, se nedan) och deltog i Mussolinis maktövertagande i oktober 1922. Kort därefter fick Moratti beskedet att hans mor avlidit (fadern dog redan 1916) och att han nu var arvinge till hennes engelska ägor.

Moratti återvänder till London

Moratti tog över familjegodset Ravensbury och skaffade sig även ett boende i London. Han insåg att han nu, 47 år gammal, var i bästa tänkbara position att återställa Brödraskapet. I England fanns ett antal medlemmar som undkommit 1906 års utredning, liksom möjligheter att utan att väcka misstankar återknyta kontakten med Bir el-Hasana. Avgörande var möjligheten att återförenas med al-Zaitoun som levt i exil i Saharas laglösa inre under årtionden där han funnit överlevande Našeka-dyrkare, återupptäckt Gudinnans mysterier och blottlagt den gamla kultplatsen i Wadi Qasyr. I april 1924 möts de två i London.

Brödraskapets återkomst

Med al-Zaitoun kom även den kunskap Moratti saknade. De återstående engelska kultister som bedömdes pålitliga knöts på nytt till Brödraskapet medan de som sågs som avfällingar, speciellt sådana som frikänts vid 1906 års utredning, mördades (se avsnitt 5 samt personbeskrivningen av al-Zaitoun). al-Zaitoun hade under åren i Sahara sjunkit djupt ner Našekas mysterier och förde med sig dessa kunskaper till England, liksom en storslagen plan. Planen var att återfinna Našekas spira, en sällsynt kraftfull artefakt som skulle möjliggöra för kulten att genom en ritual lösgöra en inkarnation av Gudinnan, en daemon, i världen, som straff till Yahwehs lärjungar.

Našekas spira

Spiran är en artefakt som vårdades av kulten i nära 1500 år innan den gick förlorad när den normandiska härföraren Roger (senare kung Roger I) invaderade Sicilien och erövrade ön från araberna (då också den sista cellen av Brödraskapet på ön omintetgjordes) år 1071. Spiran blev kvar som en trofé hos öns kungar till dess att kung Alfonso I (Alfonso V i Aragonien) förde den till sitt huvudsäte i Barcelona (Sicilien erövrades av de aragoniska kungarna år 1258). År 1515 gavs spiran som kröningsgåva av kung Ferdinand av Kastilien, León och Aragonien till François I av Frankrike och försvinner därefter ur historien.

Spiran bevarades dock i de franska kungarnas vård och införlivades på 1600-talet i Ludvig XIV:s så kallade artefaktsamling, en uppsättning antikviteter av varierande ursprung som emellanåt ställdes ut på Solkungens fester till gästernas förnöjelse. Där blev spiran kvar till dess att kung Ludvig XVI flyttade de delar av samlingen som uppfattades som värdefulla till Nålen (se nedan) i september 1789. Där har de förblivit fram tills nu.

Legionen

Arvet efter kriget

Organisationen som senare kommit att få namnet Legionen bildades av en grupp officerare kring den franska generalstaben mot slutet av 1919, direkt inspirerade av den italienska fascismens frammarsch. Någon organisatorisk stabilitet uppnåddes dock aldrig då de ingående

medlemmarna alltför snabbt vidtog åtgärder för att uppnå sitt slutmål - ett övertagande av den franska republiken. Detta tänktes ske genom att gruppen skulle ta kontrollen över generalstaben för att sedan genomföra en militärkupp i landet. Planerna nådde emellertid inte långt förrän de uppdagades av resten av militären. De ledande individerna dömdes till långa fängelsestraff eller avrättning för landsförräderi. Det var först i detta sammanhang namnet Legionen etablerades då det blev en beteckning i tidningarna. Ett antal mindre betydelsefulla medlemmar undkom dock rättsprocessen och samlades under det nytilldelade namnet, alltjämt med samma målsättning men med förändrade strategier.

Florent Gaumaud

Tongivande i den nya gruppen var Florent Gaumaud, som också förordade försiktighet och långsiktighet. Denne utsågs 1921 till biträdande fransk militärattaché vid ambassaden i Rom. Under sin tid i Italien 1921-23 lärde han känna Walter Moratti som blev en betydande inspiratör i utvecklingen av Legionens fascistiska ideologi. När Gaumaud återvände till Frankrike och en tjänst som kapten på Deuxième Bureau de l'État-major general, den franska militära underrättelsetjänsten, konsoliderades Legionens organisation och dess nuvarande strategi tog form.

Terrorkampanjen

Liksom i flera andra länder under dessa år drabbades Frankrike av social oro till följd av efterkrigstidens ekonomiska problem, vilket resulterade i att flera mer eller mindre militanta socialistiska rörelser blev aktiva. Dessa blev nu en förevändning för Legionens aktioner. Organisationen började under 1924 rikta in sig på angrepp och bombdåd mot offentliga inrättningar, noggrant planerade för att kunna skyllas på socialisterna. Strategin syftar till att skapa en så stark känsla av undantagstillstånd att Legionen ska kunna börja växa offentligt och ta makten genom att utnyttja en tänkt folklig opinionsvåg (i princip en kopia på Mussolinis maktövertagande i Italien).

Upptäckten av Nålen

Gaumaud är en avlägsen ättling till gardeskaptenen de Gaumard (se avsnitt 3, bilaga 2) och i släkten har under århundradena texter funnits som mer i detalj beskrivit Nålens läge, dokumentation som kaptenen aldrig hade som plan att inkludera i sina memoarer. I allmänhet har dessa, om de varit kända, behandlats som ren myt. När Gaumaud under 1924 började fundera över en lämplig operationsbas för Legionen kom han emellertid att tänka på den gamla familjesagan om Nålen och kunde genom de gamla anvisningarna från 1600-talet och en del tur lokalisera platsen.

I dagsläget används Nålen som bas för Legionens operationsstyrka. Där förvaras vapen, sprängmedel och även en liten ubåt som organisationen lyckats köpa in i Italien (genom Morattis medling) och smuggla upp längs kusten. Med hjälp av ubåten har gruppen den senaste tiden kunnat genomföra flera sprängdåd mot fartyg längs Atlantkusten, vilket rönt mycket uppmärksamhet och skapat stor oro.

Brödraskapet och Legionen

Som noterats ovan har Moratti varit Legionen behjälplig under åren utan att han för den skull är medlem av organisationen. När al-Zaitoun kom till London och Brödraskapets planer på att hitta spiran tog form har Moratti odlat relationen till Gaumaud ytterligare (där det förmedlade u-båtsköpet varit en del), i hopp om att Legionens kunskaper om Frankrike ska hjälpa dem att hitta spiran.

Artefakt-samlingen

I Nålen återfanns delar av Ludvig XVI:s artefaktsamling, i inklusive Našekas spira, även om Legionen inte förstod innebörden av detta. Föremålen blev ett oväntad och välkommet tillskott till Legionen då flera av dem hade ett stort värde och diskret har kunnat omsättas till kontanter (som bland annat betalt u-båten). Övriga objekt har blivit kvar i väntan på möjlighet att använda eller omsätta dem.

Sökandet efter spiran

Moratti har sedan en tid låtit Gaumaud få veta att han eftersöker ett objekt liknande spiran och gett sken av att det är en antik klenod han vill lägga till sina samlingar. Då Gaumaud egentligen inte själv undersökt artefakt-samlingen (eftersom han velat undvika att besöka Nålen) och inte är intresserad av ämnet har han dock inte själv gjort kopplingen att spiran kunde finnas där.

Den sista ledtråden

Faktum är att den sista impulsen som Gaumaud behövde kom från François Deneuve när de samtalade på ambassaden (se avsnitt 3 med bilagor). Gaumaud frågade om spiran på chans eftersom den vagt berörde Deneuves forskning och tappade själv nästan masken när han insåg att det eftersökta objektet faktiskt kunde finnas i Nålen.

Mordet på Denevue

Gaumaud hade genom sin kunskap om den franska underrättelsesfären sedan tidigare misstänkt att Deneuve hade någon form av underrättelserelaterat uppdrag. Denna omständighet, och att han förstod att Denevue eventuellt kunde ha kunskap som rörde Nålen, gjorde att han bestämde sig att det var alltför farligt att låta Deneuve vara. På morgonen den 15 juli kontaktade han Moratti och bad denne röja Deneuve ur vägen i utbyte mot kunskap om spiran. Moratti accepterade och genom al-Zaitouns magi genomfördes mordet och arrangerades till att se ut som en gasolycka. Gaumaud ser sedan till att spiran lämnas över till Brödraskapet (enligt angivelserna i tidslinjen i avsnitt 10).

3. François Deneuves underliga frånfälle

Inledning

Spelet inleds tisdagen den 21 juli 1925 med att RPna ombeds möta Bernhard Henderson, dean på Exeter Collage vid Oxford University.

- Bortsett från RPnas koppling till Exeter (se avsnitt 1) erbjuder Henderson dem i övrigt en förmånlig betalning för deras arbete.
- Henderson ber dem undersöka Deneuves kvarlämnade tillhörigheter och se vilket värde de kan ha. Bakgrunden är olyckan som dödade honom och en förfrågan från en mr. Barton på Carringtons Books att få köpa dödsboet av Exeter. Enligt franska myndigheter tycks inte Deneuve haft några arvingar och lösöret tillfaller därför enligt brittisk lag[5] hans collage.
- Henderson kommer att antyda att han tycker att Deneuves olycka uppvisar underliga omständigheter och att det är ytterligare ett skäl att titta närmare på det (även om polisen avfört alla misstankar om brott).
- RPna kan återrapportera till honom, envisas de kan de få en kort audiens med Exeters rektor Lewis Farnell, som snabbt kommer bli irriterad över sådana triviala frågor och skicka tillbaka dem till Henderson.

François Deneuve

Öppen information

- Gästforskare vid Exeter, 30 år gammal, från Paris-universitetet Sorbonne, inom historia, inriktning mot de franska kungarna Ludvig XIV till XVI.
- Deneuve har varit på Exeter sedan början av april 1925 och var ämnad att stanna året ut, även om han de senaste veckorna antytt att han kanske skulle återvända till Sorbonne i förtid.
- Deneuve har av kollegorna upplevts som trevlig och artig och har deltagit i kollegiets sociala liv, även om ingen kommit särskilt nära honom privat. Mer närgånget luskande kan ge information om att han kanske emellanåt upplevts som väl flörtig mot kvinnlig personal och elever, även om ingen kan säga att han någonsin betett sig direkt olämpligt.

Hemlig information

- Deneuve är i hemlighet agent för den franska polisära underrättelsetjänsten Renseignements Généraux (RG).
- Deneuves syfte är att söka ledtrådar om den franska kungens "nål" som en del i sin kartläggning av den illegala fascistiska rörelsen Legionen, då RGs högsta ledning har dragit slutsatsen att Legionen kommit över hemligheten och använder den på något vis. Deneuves uppdrag är dock bara känt av hans kontrollant, kommissarie Augustin Briel ("Monsiuer B i bilaga 11").
- Deneuve har kommit långt i sin kartläggning och har egentligen alla pusselbitar när han blir mördad. Hans kunskap bygger dock även på underrättelser från RG som inte RPna kommer att kunna dra nytta av.
- Deneuve har varit noggrann med att inte lämna spår av underrättelsearbete på sitt kontor eller bostad på universitetet utan istället haft alla detaljer i sin övernattningslägenhet på Coram st. no. 5 nära Russel Square i centrala London.
- Deneuve inledde även en kärleksrelation med Mary Wortley, delvis för att skapa en lämplig täckmantel till sin lägenhet, delvis för att han är en obotlig kvinnojägare.

Omständigheter kring Deneuves död

Bostaden

- Lägenheten ligger i en anslutande byggnad på universitetsområdet avsedd för personal på Exeter. Här kan RPna få kontakt med fastighetsskötaren mr. Joshuah Connors.
- Lägenheten består av ett rum, badrum och en liten sovalkov.
- Deneuve dog i en gasexplosion på natten mellan 16 och 17 juli (ca kl. 04).
- Som tur var kunde spridningen av elden begränsas genom brandkårens rådiga ingripande. Inga andra människor skadades.
- Bostaden är i princip helt utblåst, det som inte förstördes av explosionen skadades i den efterföljande elden och av släckningsarbetet.
- Läckan och explosionen uppstod i rummet, vid en ledning till elementet. Det finns ett centralt vred vid elementet som reglerar gastillförseln till lägenheten.
- Gasen i huset används främst till uppvärmning och för matlagning i några av de större bostäderna, dock inte i Deneveus som hade en liten ålderdomlig vedspis. I övrigt har bostaden elektrisk belysning.
- Spisen ger intryck av att inte varit använd på länge, den är urskrapad och utan annat innehåll än sotrester längs kanterna.
- Det finns inga föremål av intresse för RPna att hitta genom att undersöka lägenheten.

[5] Denna lagstiftning är ren fiktion.

Polisens undersökning

- RPna kan komma i kontakt med inspektör Frank Maxwell på det lokala polisdistriktet.
- Grannarna vaknade av explosionen, ingen av dem hade hört eller sett något misstänkt.
- Deneuve uppvisade tecken på såväl skador på andningsorganen (enligt polisen sannolikt till följd av gasförgiftning) och brännskador (från explosionen). Bedömningen av läkaren som undersökte honom är att han dog omedelbart vid explosionen.

Myndigheternas inställning
Polisens inställning är att Denevue dog i en olycka och kan sannolikt inte ändras, vad RPna än säger.

Eventuella vidare försök att föra kopplingen till franska underrättelsetjänsten till myndigheternas kännedom kommer i bästa fall endast leda till ett samtal med en tjänsteman från Londonpolisens *Special Branch* eller från MI5, med en uppmaning att överlämna all dokumentation och ett tack för deras patriotism.

Kontoret

- Placerat i Exeters huvudbyggnad med utsikt mot parken utanför.
- Prydligt och enkelt inrett med ett skrivbord, en skrivbordsstol, en besöksstol och en liten väggfast bokhylla.
- På hyllan finns fem böcker om fransk 1600- och 1700-talshistoria och två olika fransk-engelska lexikon samt tre franska psalmböcker från 1700-talet, alla tre från samma upplaga, två av dem är därtill tryckta samma år, 1785. Den tredje är tryckt 1781.
- På skrivbordet ligger en bok om Exeters historia och en bok om de medeltida engelska besittningarnas historia i Frankrike.
- I skrivbordet finns två lådor, den vänstra är öppen och innehåller skrivdon, den högra är låst.
- Nyckeln till den högra lådan ligger under blomkrukan i fönstret. I lådan ligger ett brev från Mary Wortley (bilaga 1) och en nyckel (till Comar st. no. 5).

Underligheter

- Frågeställningar som RPna bör ställa sig: Varför har Denevue haft gasen igång trots att det är mitt i sommaren? Den extra värmen har inte behövts med tanke på årstiden och Exeters ordningsregler uppmanar anställda att inte slösa med gasen. Om inte RPna själva kommer fram till denna slutsats kan Henderson påpeka det för dem (vilket är skälet till hans funderingar som nämns ovan).
- I övrigt har RPna inte några möjligheter att faktiskt lösa mordet då al-Zaitoun både tagit sig in i lägenheten och dödat Denevue på magisk väg. Eventuella kriminaltekniska spår av den arrangerade gasläckan har därtill förstörts av explosionen och brandkårens släckningsarbete.

Mary Wortley

- Mary är 23 år gammal och arbetar som växeltelefonist.
- Hon delar bostad på Endell st. no. 27 i London med tre flickor från jobbet. Om RPna hör efter med portvakten mrs. Grant på ett artigt vis kan de lätt få uppgifter om vilken Mary och vilken lägenhet det rör sig om. RPna kan komma i kontakt med henne genom att lämna ett meddelande eller vänta på henne tills hon kommer hem från jobbet vid kl. 18.
- Mary har känt François sedan slutet på april 1925.
- De brukade träffats på stan, gick på restaurang, teater eller bio, eller så har de haft kärleksmöten på Coram st. no. 5.
- Mary har inte haft något umgänge med några av hans vänner/kollegor och han har inte träffat några av hennes vänner annat än som allra hastigast vid bostaden och då mest av en slump.
- Mary såg François som en stilig man som svept iväg henne med sin franska charm. Hon har så klart förstått att deras relation skulle bli svår att upprätthålla på sikt men har innerst inne hoppats på mer.
- Hon kommer bli mycket ledsen när hon får reda på att han är död och ställa sig helt oförstående till att François skulle haft några hemligheter, för henne var han en öppen bok.

Comar st. no 5

Lägenheten

- Ett krypin som Deneuve hyrt sedan april (enligt portvakten mr. Trewell är kontraktet från den 7 april).
- Består av ett rum (utan kök) med ett osedvanligt stort badrum med badkar. Inrett i ganska vulgär boudoir-stil, med en stor säng med sammetsklädd sänggavel och sammetsöverkast, röda gardiner och två små fåtöljer klädda i röd sammet. Lägenheten är även nytapetserad med en blågrön art nouveau-tapet.

Lönnrummet

- Bakom hallspegeln finns en lönndörr in till ett litet rum (tidigare en liten klädkammare som Deneuve låtit bygga in och dölja med den nya tapeten). Dörren är väl dold men bara att öppna när man väl hittar den.
- I lönnrummet finns ett bord, en stol och en lampa.

- På golvet ligger 8 böcker och i ett skinnfodral på bordet ligger ett antal sidor utrivna ut böckerna, ett handskrivet brev och ett maskinskrivet brev (se bilaga 2-10). Böckerna matchar mot de utrivna sidorna (bilaga 4-10) förutom en liten fransk psalmbok.
- Bredvid fodralet på bordet ligger ett oadresserat kuvert innehållande brevet till Monsieur B (bilaga 11). Ovanpå kuvertet ligger en laddad revolver, modell British Bulldog.

Psalmboken

- Tryckt 1785 (samma upplaga som de som fanns på kontoret).
- På försättsbladet är skrivet på franska "*Till Er Fersen, för vår son*".
- Dolt i pärmryggen finns en florstunn lapp med ett nedtecknat chiffer (bilaga 12).

Inte rätt psalmbok?
Den SL som vill kan lägga in en komplikation i form av att ingen av psalmböckerna Denevue samlat ihop är den rätta. I så fall kan lönnrummet även innehålla en katalog från auktionsbolaget Sothesby's som listar ett antal exemplar som ska gå på auktion inom kort. Jakten på den rätta psalmboken kan då pågå parallellt med övriga undersökningar så länge SL önskar. Hälsningen till Axel von Fersen från Marie-Antoinette finns givetvis bara i det rätta exemplaret.

Chiffret

- RPna bör dra slutsatsen att chiffret sannolikt är skrivet på franska innan de får del av transkriptionen. Den svenska dechiffrerade[6] översättningen är som följer:
  LE HAVRE → ETRETAT
  FRÖKNARNAS KAMMARE
  UNDER FORTET FRÉFORSSES
  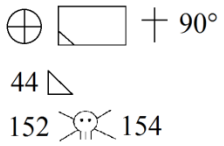

  DEN IHÅLIGA[7] NÅLEN
- Symbolerna ska utläsas som:
  Gå till grottan Fröknarnas kammare, ställ dig på solkorset i golvet, titta ut genom gluggen i "fönstret", framme vid muren till det gamla fortet finns på den plats man ser genom gluggen ett litet järnkors, om det vrids 90 grader öppnas lönndörren ned. I slutet av trappan (som innehåller 45 steg) finns en järndörr med ett trekantigt beslag i varje hörn. Beslaget längst ned till vänster kan tryckas in om man står på (belastar) det 44:e trappsteget. Innanför dörren finns en spiraltrappa, om det 153 trappsteget räknat uppifrån beträdes utlöses en fälla.

Franska ambassaden

Eventuellt försöker RPna kontakta Frankrikes ambassad, där de i så fall får träffa andrekonsul Jules Roublet. Oavsett ansats kommer de emellertid inte få fram mer än nedanstående:

- Deneuve är en fransk medborgare som gästforskat vid ett brittiskt universitet. Han har nyligen tragiskt avlidit. Det stämmer att han, liksom ett antal andra av republikens medborgare i London, besökte deras tillställning den 14 juli. (Ambassadpersonalen är helt ovetande om Deneuves uppdrag åt RG, hans täckmantel fungerade även mot dem.)
- Ambassaden står självklart till tjänst med service till alla respektabla franska medborgare, men om, och i så fall på vilket sätt, det skett gentemot herr Deneuve tänker man dock inte svara på. Önskar rollpersonerna utförligare svar får de ta upp det med brittiska FCO (utrikesdepartementet) som i så fall får hemställa en begäran till ambassadören.
- Ambassaden svarar givetvis inte på frågor om den franska underrättelseorganisationen, påstridighet leder till att RPna avisas och inte kommer att ta emot igen.
- Allmänna frågor om fransk historia och geografi har ambassaden dessvärre inte tid att besvara, RPna får vänligen vända sig till Londons akademiska institutioner, eller varför inte göra ett besök i Paris?

[6] Chiffret löses genom att ersätta varje siffra med motsvarande konsonants ordning i alfabetet, 9 blir till exempel alltså L, den nionde *konsonanten*, inte I som är den nionde *bokstaven*. Därefter placeras vokalljuden på plats. Så länge spelarna klarar av att klura ut den geografiska anvisningen behöver övriga delar av chiffret inte nödvändigtvis lösas i förväg och delar av det kan sannolikt inte förstås förrän på plats i Normandie. I speltest antogs exempelvis länge att den sista meningen skulle utläsas "den oheliga nålen" och att det var en omskrivning för spiran, inte den faktiska platsen Nålen.

[7] Den franska ordalydelsen är l'auguille creuse. Creuse betyder dock inte bara ihålig utan är även namnet på ett departement (län) i centrala Frankrike, vilket eventuellt skulle kunna locka iväg RPna åt det hållet. Sannolikt kommer dock denna förveckling inte komma i spel om inte RPna (eller kanske spelarna) är mycket bra på franska (därtill finns det ingen stödinformation som ger vägledning åt detta håll). I *Arvet* liksom i boken *L'Auguille Creuse* har Ludvig XIV, efter händelserna som beskrivs i avsnitt 3 bilaga 2, byggt ett slott med ett mycket högt och smalt torn i området i syfte att avleda den som kan tänkas vilja uppdaga Nålens hemlighet. Den SL som önskar kan behålla detta intrigelement och får bygga ut det som denne önskar. Från scenariots utgångspunkt är det ett rent villospår.

Aksel Eidersen

- Eidersen är dr. i antik kultur och historia vid Kings Collage i London. Han är 63 år och lider av kroniska lungproblem
- Han träffade Deneuve första gången på en middag i maj på Savile Club, där Eidersen är medlem. Deneuve var medbjuden av en kollega på Exeter. De kom att diskutera sin respektive forskning och började därefter brevväxla.
- Han har ingen kunskap om Denuves underrättelsearbete.
- Eidersen kommer ur en allmän akademisk horisont att uppmuntra RPnas undersökning om de berättar något om den. Han ber dem även återkomma till honom om de hittar något mer av intresse gällande Deneuves forskning.
- Han blir extra intresserad om RPna nämner Našekas spira då han förstår att detta ligger nära hans egna intresseområden. Eidersen har visserligen själv ingen kunskap men kan konstatera att namnet Našeka låter som det kunde vara av akkadiskt eller möjligen sumeriskt ursprung.
- Om RPna på något stadie berättar att de tror att Našekas spira är kopplad till en kult kan Eidersen tipsa dem om krönikören Johannes Malalas som sägs ha beskrivit många för-islamiska trosinriktningar (Gunderhagen själv har aldrig läst hans verk).
- Eidersen hyser själv ett intresse för det spirituella och ockulta. Han lyssnar öppensinnat på eventuella teorier från RPnas sida, och låter dem förstå att han inte är främmande för att det kan finnas sanning bakom myter och legender om det övernaturliga. Om RPna delar med sig av sådana misstankar och ber om hjälp kan Eidersen tänka sig att åtminstone under en tid ställa sig själv till förfogande som forskningsresurs.

Eidersens roll
SL kan vid behov välja att använda Eidersen som en yttre motivator åt RPna och låta honom bejaka deras undersökningar och betona deras vikt. Om det behövs kan han även fungera som uttolkare av ledtrådar och historiska omständigheter.

Florent Gaumaud

- Det finns i princip inget sätt för RPna att få fram information om Gaumaud. Ambassaden kommer inte säga något och det är inte sannolikt att RPna har några kontakter som kan hjälpa dem. (Se vidare avsnitt 6.)
- Notera att försök att identifiera Gaumaud kan leda till att RPna börjar skuggas av Legionen (se avsnitt 9).

Carringtons Books

- Den person som efterfrågade Deneuves kvarlåtenskap var mr. James Barton på Carringtons Books, en antikhandlare på Draycott street 53 i Chelsea i London.
- Barton ombads av bolagets ägare Walter Moratti att höra efter om det gick att köpa Deneuves lösöre på ett bräde, men ur Bartons perspektiv är det inget konstigt, så gör de ganska ofta. Visserligen tar sällan ägaren initiativet men den funderingen delar inte Barton med utomstående. Barton är inte en del av Brödraskapet.
- Ett samtal med Barton kommer endast att ge ovanstående information. Barton delger inget om bolagets ägare eller deras affärer. Förutom Barton arbetar endast mr. William Finch i butiken. Denne vet inget alls om Deneuve eller Moratti.
- Undersökningar om bolaget hos Londons handelskammare kan ge följande information:
    - Det bildades 1923 av Walter Moratti som ensam grundare.
    - Butiken på Draycott st. är den enda bolaget har, däremot är mr. Barton aktiv på auktionsmarknaden och inte bara i böcker utan även antikviteter.
    - Rörelsens omsättning är blygsam och kan inte ge mycket avkastning till ägaren.
- Om RPna redan på detta stadie får för sig att undersöka Moratti hänvisas till avsnitt 5.
- Notera att RPna kan röja sig för Brödraskapet och eventuellt Legionen genom att ansätta mr. Barton för hårt om Denevue-affären eller om Morattis person (se avsnitt 9).

4. Undersökningar

Informationssökning i arkiv och bibliotek

Någon gång under förloppet av avsnitt 3 kommer RPna sannolikt att vilja försöka inhämta mer information om de omständigheter Denevue förefaller kommit i kontakt med. Svaren från sådana undersökningar kan i sin tur skapa nya frågor.

Nålen

Att söka ytterligare information om Nålen bör vara fruktlöst då Deneuve gjort ett grundligt jobb att jaga fram de referenser som finns. Om SL trots allt vill ändra på detta tas förslagsvis några av texterna 4-10 från bilagorna till avsnitt 3 bort och görs istället möjliga att upptäcka för RPna själva.

Fortet Fréforsses och Fröknarnas kammare

Utgångspunkten för scenariot är att dessa två platser är så pass lokala företeelser att de inte går att få kännedom om utan att besöka närområdet. Fréforsses kan tänkas vara känt i Le Havre men inte mer än att det ligger norrut längs kusten, Fröknarnas kammare är endast känd i Etretat.

Našeka och Našekas spira

Dessa ord utgör sannolikt RPna primära intresse. Utgå från flödesschemat som följer med bilagorna till avsnitt 4, följ pilarna och slumpa därifrån fram vilken text som hittas beroende på vilket frågeord som är utgångspunkten. Givet resultaten kan RPna därefter tänkas gå vidare med frågor kring:

- Astroreth (Astarte, Athar, Ishtar, Innana)

De texter som är svaren även på dessa frågor följer av flödesschemat.

Förslag till regellösning

Informationssökning i bibliotek och arkiv är allt som oftast en tidsödande process. Ett förslag är därför att en RP som spenderar en hel dag på en lärd institution med rätt inriktning får möjlighet att hitta en (1) ny text genom att lyckas med ett relativt svårt slag för lämplig färdighet (historia, religion etc.). Under speltest var ca 1 text i genomsnitt per dag med två engagerade RP ett tempo som passade scenariot väl. Beroende på spelsystem får spelgruppen i övrigt givetvis anpassa omständigheterna efter sina preferenser (exempelvis tidsåtgång, möjlighet att samarbeta etc.).

Legionen

Utöver bilaga 20 finns ingen information att finna.

Det är tänkbart att RPna försöker eftersöka ytterligare information på plats i Frankrike, det bör inom scenariots ramar inte ge ytterligare resultat (förutom personuppgifter om de dömda, själva det militära rättegångsprotokollet är hemligstämplat). Kunskap om att Legionen alltjämt är aktiv som organisation är förbehållen den franska statens underrättelse- och säkerhetstjänst.

Brödraskapet

RPna kommer inte att kunna hitta direkta referenser till Brödraskapet utan är tvungna att gå via den information de kan finna om historiska Našeka-kulter fram till bilaga 17-19. Givet den informationen kan RPna tänkas vilja göra närmare efterforskningar kring de namn som förekommer där. För enkelhetens skull återfinns denna information strukturerad under avsnitt 5.

5. Efterforskningar kring Brödraskapet

Utifrån de texter som RPna kan hitta i avsnitt 4 går det att identifiera nio möjliga medlemmar i Brödraskapet som de kan söka vidare information om. Förslagsvis används samma regelmässiga förfarande som skisseras i avsnitt 4, om än att andra färdigheter kan vara tillämpliga (som byråkrati, juridik etc.).

Avrättade medlemmar

Utifrån scenariots utgångspunkt finns det ingen information av intresse att hämta runt dessa personer och sannolikt riktas RPnas fokus i första hand mot de personer som kan tänkas vara i livet idag. Om så inte är fallet får SL improvisera fram deras biografier och eventuella kopplingar till dagens kult (se vidare not 9).

Arabiska medlemmar

Marwan al-Zaitoun

- Information saknas helt.

Ali ben Mohammed

- Angående Ali ben Mohammed så blev han misstänkt på grund av att han var betjänt år Roger Jennings och då denne frikändes föll även misstankarna mot ben Mohammed.

Två namnlösa egyptiska kvinnor

- Information saknas helt.

Europeiska medlemmar

Peter Barnett

- Född 1880 i Birmingham.
- Barnett avskedades från armén, avtjänade hela sitt straff i fängelse i Kairo och frigavs 1909.
- Ådrog sig difteri i fängelset och avled i Port Said drygt ett år senare, i mars 1910.

Christopher Elston

- Född 1875 i Margate.
- Elston avskedades från armén, avtjänade hela sitt straff i fängelse, först i Kairo men flyttades efter ca ett år till Dartmoor-fängelset.
- Efter frigivningen 1909 försvinner han från offentliga register förutom en kortare period som hamntjänsteman i Liverpool 1912.
- Anmäler sig som frivillig när det stora kriget bryter ut 1914 och accepteras, dock endast som menig.
- Han befordras snabbt till olika under-officersposter och sedan till löjtnant och tjänstgör vid västfronten i Frankrike.
- Listas som omkommen i slaget vid Somme 1916.

Andrew Lloyd

- Född i London 1886.
- Lloyd, bara 20 år när domen faller, avtjänar sin fängelsetid i Aylesbury-fängelset.
- Han friges 1908 efter 2/3-delar av tiden för exemplariskt uppträdande.
- Får kort därefter en tjänst vid Egypt Post Co. (internationella transporter etc.) i London.
- Gifter sig 1913 med Jane Carter, med vilken han får två barn (Mary, född 1915 och Clark, 1917-1919, död i TBC).
- Under kriget tjänstgör han som frivillig i Londons brandförsvar.
- Den 19 juni 1924 påträffas Lloyd (då 39 år) död på sitt kontor, till synes p.g.a. plötslig andnöd. Inga misstankar om brott finns.
- Lloyd bodde i London-förorten Brentford, Braemar rd. 19, där hans änka och barn bor kvar.
- Samtal med Jane Lloyd:
  - Jane har ännu inte kommit över sorgen av sin makes bortgång och är mycket olycklig. Änkepensionen är därtill blygsam och familjens förhållanden är knapra.
  - Jane är medveten om Andrews fängelsevistelse. Så vitt hon vet gällde det en ”vanlig” korruptions-anklagelse där Andrew använt kompaniets medel på ett otillbörligt sätt och att han sedan många år sonat sitt brott. Andrew ville helst inte tala om sin tid i Egypten p.g.a. detta men enligt Jane var han alltid mycket ångerfull över det som hänt.
  - Andrew hade inga vänner från sin tid i det militära eller i Egypten men det tycker inte Jane är konstigt med tanke på hans brott.
  - Jane misstänker ingenting utan ser makens död som helt naturlig.
  - Om RPna får för sig att undersöka Lloyds bostad är det enkelt att genomföra, Jane arbetar dagtid som skrivbiträde på ett kontor i Brentford och dottern Mary går i skolan. RPna kommer dock inte hitta något av intresse i bostaden.

Ian Strafford

- Född i Wisbech 1871.
- Strafford frikändes och stannade kvar inom armén även om han tvingades byta tjänstgöringsort.

- Han var först stationerad i Palestina till 1910, sedan i Irak.
- Vid krigsutbrottet hade han avancerat till andrelöjtnant och deltog i offensiverna mot det ottomanska riket under 1914-15.
- I samband med förstärkningsinsatserna i Östafrika förflyttades Strafford till Kenya för att sedan roteras till Västfronten i Frankrike där han blev kvar till krigsslutet.
- Efter kriget fick han tjänst som kapten på Royal Fusiliers-regementet.
- Den 2 juli 1924 påträffas Strafford död i sin tjänstebostad på regementsområdet, till synes p.g.a. plötslig andnöd. Inga misstankar om brott finns. I bostaden bor numera en annan officer.
- Strafford verkar aldrig bildat familj.

Roger Jennings

Öppen information

- Född 1872 i Liskeard.
- Jennings frikändes men begärde avsked efter rättegången (se bilaga 1, vilken innehåller ett fotografi på Jennings som ung).
- April 1916 köpte han en motordriven lastvagn (registreringsnummer CV-102) för vilken nationell registreringsavgift betalades. (se bilaga 2).
- I övrigt saknas offentlig information.

Förfrågningar på plats i Plymouth

- Aktuellt fordon omhändertogs av polis i Plymouth i juni 1921 efter en olycka. Ägaren Francis Underhill greps misstänkt för skadegörelse men frigavs dagen efter när undersökningen visat att händelsen var en olycka. Med rätt kontakter och lämplig färdighet kan RPna få ut handlingarna samt beslagtaget gods (se bilaga 3, vilken innehåller ett fotografi av Underhill/Jennings som gammal samt ett kvitto från Looe).

Förfrågningar i Looe

- Jennings lever numera ett undanskymt liv nästan helt i ensamhet i Brohuset (öns enda) ute på Enys Lann-Managh utanför Looe.
    - Undersökningar kan göras i Looe utifrån ledtrådarna i bilaga 3. Efterfrågningar om en mr. Jennings kommer ge varierande och vaga svar, frågas däremot efter en mr. Underhill eller om fotografiet från polisrapporten visas kommer befolkningen snabbt peka ut Jennings som boende ute på ön, särskilt om RPna nämner att han troligen är fiskare.
    - Från hamnen är det ca 1,5 km ut till ön. För att komma dit behöver RPna övertala någon av de lokala fiskarna att hyra ut sin båt till dem (eller komma över en på annat vis).

Möte med Roger Jennings

- Jennings kommer att anta att RPna är utsända av Brödraskapet för att göra slut på honom. Han gömmer sig därför och avvaktar till dess att de går in i huset för då försöka smyga sig på dem och konfrontera dem (beväpnad med ett hagelgevär).
- Han vill dock få chansen och fråga ut dem och skjuter inte direkt. Om RPna förhåller sig lugna har de goda chanser att övertala Jennings om deras egentliga syfte, han kommer i så fall berätta vad han vet för att hjälpa dem.
- Några egna risker är han dock inte beredd att ta, efter mötet ber han RPna förstöra all dokumentation som lett dem till honom.

Vad Jennings kan berätta:

- Han rekryterades till Našeka-kulten under sin tid i Bir el-Hasana, under sommaren 1905. Han var ung och dum och snärjdes av talet om medlemmarnas överlägsenhet och rättfärdighet.
- Kulten genomförde människooffer, dock bara av personer ur lokalbefolkningen.
- Jennings var egentligen aldrig troende och det gällde väl de flesta britterna men de drogs med och när de väl deltagit i riterna var det svårt att dra sig ur, hotet om straff fanns där hela tiden.
- Kultens ledare var Moratti och al-Zaitoun och de var fanatiska. De undkom dock då inga av de gripna vågade peka ut dem. Även andra medlemmar, egyptiska och brittiska undkom, tror Jennings, även om han inte minns några namn.
- Jennings själv friades för att han nekade till allt och för att bevisen mot honom var svaga (ett indirekt utpekande av andra misstänkta om oegentligheter som implicit knöt honom till sekten). Det räddade även hans tjänare ben Mohammad.
- Efter rättegången bestämde sig Jennings för att lägga allt som kunde knyta honom till kulten bakom sig och i princip gå under jorden. Eftersom han förnekade kulten har han hela tiden varit säker på att Brödraskapet skulle hämnas. Om RPna berättar om de andra frikändas dödsfall är Jennings säker på att detta är vad som hänt, även om han inget kan säga om hur det kan ha skett.

- På fråga kan Jennings berätta att Našekas spira är en artefakt inom sekten som omtalades av de lokala medlemmarna i Bir el-Hasana. Den sades vara en nyckel till Gudinnan men på vilket sätt vet han inte. Enligt Jennings fanns det mycket mysticism och underliga föreställningar inom sekten, något han egentligen inte tror på...

Sir Walter Moratti

- Född 1965, enda barnet till den italienska diplomaten Salvatore Moratti och den engelska adelsdamen lady Johanne Carmichael.
- Studerade vid King Monktons School i Cardiff och därefter på University of Wales 1893-1896, dock utan att ta examen.
- Oklar sysselsättning efter utbildningen men tycks periodvis arbetat som journalist, främst med reseskildringar från Frankrike, Spanien, Italien och Egypten.
- Ansöker om brittiskt pass på ambassaden i Rom 1915.
- Johanne Carmichael dör i slutet av 1922, fadern tycks ha flyttat tillbaka till Italien ett antal år tidigare. Walter ärver då släkten Carmichaels gods Ravensbury i byn Ruardean på gränsen till Wales.
- Tycks etablerad i England (Ruardean och London) under 1923.
- Äger en lägenhet[8] i London vid Cornwall Gardens no 100 i stadsdelen Kensington.
- Bildar bolaget Carrington Books under 1923.
- Ogift och utan barn.

Morden på medlemmarna

- Efter al-Zaitoun förenats med Moratti i England har paret ansträngt sig för att spåra upp de medlemmar av Brödraskapet som förblivit lojala och att straffa dem som ses som förrädare.
- Efter noggranna eftersökningar spårades Lloyd och Strafford upp och dödades av al-Zaitoun sommaren 1924.
- Jennings har Brödraskapet inte lyckats spåra, och i nuläget eftersöks han inte aktivt.

Brödraskapet idag

- Brödraskapet består i dagsläget av:
  - Walter Moratti, 60 år
  - Marwan al-Zaitoun, 63 år
  - Malcolm Updike, 41 år, butler hos Moratti
  - Ytterligare ett tiotal medlemmar[9]
- Utifrån lärdomen i Bir el-Hasana har Moratti och al-Zaitoun vinnlagt sig om att hålla kretsen snäv och ha få större ceremonier. Alla medlemmar har bara träffats samtidigt ett fåtal gånger.
- Ingen av de andra medlemmarna är direkt involverade i jakten på spiran eller känner till samarbetet med Legionen.

[8] I speltest bestämde sig RPna för att bryta sig in i Morattis lägenhet. Efter att han erhållit spiran och omlokaliserat till Ravensbury är denna dock urstädad. Lägenheten innehåller sovrum (för Moratti), tjänstesovrum (för Updike), gästrum, kök & matsal, salong och ett mindre rökrum/bibliotek. Här finns inget av intresse för RPna att hämta förutom möjligen något mindre värdeföremål om SL tycker det passar.

[9] Dessa är inte namngivna eftersom RPna sannolikt inte kommer att få möjlighet att identifiera dem. De ät tänkta att vara en blandad samling av andra britter som undkom räden i Bir el-Hasana och som visat sig vara trogna, någon pålitlig bekant till Moratti från Italien och kanske någon nyrekrytering från London. Den SL som vill skulle kunna bygga ut dessa individer och lägga in ledtrådar till någon eller flera av dem bland Morattis papper i Ravensbury (se Efterforskningar i avsnitt 7), kanske tillsammans med en förändring av förutsättningarna för att spåra al-Zaitoun till Algeriet.

6. Frankrike

Sannolikt kommer RPna vid någon tidpunkt vilja göra undersökningar på plats i Frankrike. Beroende på hur mycket de tagit reda på innan de reser kan dessa tänkas gestalta sig på olika vis. Här görs antagandet att RPna kommit över Deneuves forskning samt förstått att Našekas spira är ett föremål av vikt i sammanhanget. Om så inte är fallet får SL sannolikt anpassa underlaget. Informationen presenteras utifrån de platser som kan tänkas bli aktuella att besöka

Resa till Frankrike

Se avsnitt 12 för detaljer om resvägar.

I Paris

Deneuves arbetsplats

Universitetet Sorbonne är beläget centralt i Paris 5:e arrondiment, mellan Luxembourg-trädgården och Ile de la Cité. När RPna kommer dit har redan nyheten om Deneuves död nått institutionen och vaktmästarna har börjat städa ut hans kontor.

- RPna måste kämpa mot universitets arroganta administratör Fernand Grellier (55 år) för att ges tillgång till Deneuves kontor. God franska är en förutsättning!
- Arbetsplatsen är emellertid redan rensad, lösöret är återfört till andra delar av institutionen eller utdelat bland hans kollegor. Här finns inget av intresse för RPna.
- I övrigt kan de få reda på att universitetet meddelat Deneuves bostadsvärd och hans släkt (kusinbarn i Toulouse, ej arvingar enligt fransk lag[10]), några andra anhöriga verkar han inte haft. Institutionen kommer inte att lämna ut några närmare uppgifter om dessa.

Deneuves kollegor

Dessa är lite lättare att komma i kontakt med, även om en viss ansträngning krävs.

- Få verkar känt François särskilt nära. Han beskrivs som en trevlig typ, lätt att komma överens med men som i mycket gick sin egen väg, både socialt och akademiskt.
- Undantaget är den relativt jämnåriga (27 år) Aurélie Daniel, historiska institutionens enda kvinnliga doktorand.
- Hon och François umgicks en del utanför arbetet, till en början för att han försökte förföra henne, vilket hon tydligt nobbade (Aurélie är förlovad) men de fann varandra ändå (till vad Aurélie tror var François förvåning) och fortsatte träffas ganska regelbundet utanför arbetet.
- Aurélie kan berätta att:
  - François kommer från Toulouse
  - Han hann påbörja sina studier vid universitetet i Montpellier innan kriget.
  - Han tjänstgjorde i armén på västfronten under kriget till dess att han hemförlovades 1917.
  - Han fortsatte sina studier i Montpellier för att efter kriget byta till Paris och Sorbonne. Han avlade sin doktorsexamen 1923.
  - Han bodde på Rue Jules Chaplain 3.
  - Han verkar haft en del vänner från det militära som han träffade men var noga med att inte bland ihop dem med sin akademiska värld. Aurélie känner faktiskt inte ens till vilka de är.
  - Annars var François en riktig kvinnokarl, han verkade ständigt ha nya flickvänner. Dessa var han lite mer öppen om men presenterade aldrig någon av dem för Aurélie. Hon kan möjligen ha träffat och hälsat på någon av dem som hastigast när denna väntat på François utanför universitetet men kan inte påminna sig några namn.

Deneuves bostad

Deneuve bodde i en etta med pentry på Rue Jules Chaplain 3, mellan Luxembourg och Montparnasse

- RPna kan få kontakt med portvakten Gilles Dubois, 70 år, denne kommer att bekräfta att Deneuve är död men är mycket motvillig att släppa in RPna, övertalning krävs, och då får de ändå bara 15 minuter av Dubois.
- Om RPna släpps in (eller om de bryter sig in) kan de konstatera att ingenting anmärkningsvärt finns att hitta i bostaden.
  - I rummet finns en säng, ett bord, två stolar, två bokhyllor och en garderob.
  - Kök och hushållsattiraljer pekar mot en ensamstående person som intar de flesta av sina måltider utanför bostaden.
  - I bokhyllan finns forskningsrelaterad litteratur om franskt 1600- och 1700-tal, samt en hel del samtida skönlitteratur.
  - I garderoben finns bruksskläder för en ensamstående manlig akademiker: kostymer, skjortor etc.

[10] Denna lagstiftning ren fiktion.

Angående Deneuves vanor
Deneuve var ingen heltidsagent för RG utan gjorde uppdrag åt dem via Briel när hans kunskaper var påkallade. Kontakterna sköttes under förevändning av möten med gamla vänner från armén (som för övrigt är genuina och i vars krets Breil ingår naturligt, det var så Deneuve rekryterades till RG). Deneuves akademiska liv är således ingen täckmantel och därför också i princip omöjlig för RPna att hitta luckor i. Därtill, eftersom uppdragen kom oregelbundet, var Deneuve alltid noggrann med att efter avklarade uppgifter rensa bort alla spår som kunde leda tillbaka till Birel.

Florent Gaumaud
I motsats till i London finns det sannolikt aningen bättre förutsättningar för att hitta Gaumaud i Paris men troligen har inte RPna resurser att utnyttja dem, därför lär utfallet bli likartat. SL får fundera på vilka lösningar som är rimliga för sin spelgrupp. Det som kan vara möjligt, om än svårt, att ta reda på, om RPna har en hypotes om vem Gaumaud är *och* har rätt kontakter, är:

- Gaumauds militära grad och att han arbetar på DB.
- Att han varit militärattaché i Rom 1921-23.

Mer än så bör inte framkomma. Eventuellt skulle en god och mycket insatt kontakt till RPna kunna vara beredd att peka ut honom, däremot vore ett arrangerat möte uteslutet.

- Om RPna lyckas få honom utpekad och försöker sig på att skugga eller samtala med Gaumaud kommer de behöva göra detta i offentlig miljö. Gaumaud är dels högt uppsatt inom DB, dels mycket säkerhetsmedveten och eskorteras normalt sett av två beväpnade gendarmer när han rör sig i Paris. RPna kommer inte få chansen att kartlägga exempelvis var han bor utan istället upptäcks lämpligen RPna om de försöker skugga honom. Gaumaud försöker då lura dem i en fälla där han istället kan konfrontera dem med gendarmerna som beskydd. Spela ut ett sådant möte som mycket pressande för RPna och Gaumaud som obehagligt kall och värderande. Efter det är RPna skuggade av Lutard (se avsnitt 9).

I Normandie

Resa till Etreat
Etretat är en fiskeby på den normandiska nordkusten, norr om hamnstaden Le Havre och söder om fiskebyn Fécamp. Byn går att nå med tåg via Mirville och därefter Fécamp, antingen från Le Havre eller från Rouen.

Landskapet längs kusten runt Etretat består av en platå av kalkstensberg som stupar brant (ofta uppåt 50 m) ner i havet. Ovanpå är marken böljande och utgörs främst av betesmark och kringströdda skogsdungar och klippformationer. Här finns varken tågförbindelser eller ens vägar som kan användas av motorfordon. De flesta bondgårdar ligger vanligen några km inåt land, österut från kusten.

För den som vill utforska kuststräckan löper en vacker vandringsled (28 km) från Le Havre till Etretat, vilken RPna kan rekommenderas att följa av lokalbefolkningen.

Fortet Freforsses
Fortet är i sin nuvarande form lämningarna av en gammal redutt från 1600-talet som ligger ca 6 km (ca 1,5 timmes vandring) söder om Etretat.

- I Le Havre krävs en lyckad social interaktion för att hitta någon som känner till fortet, denne kommer i så fall ange att det ligger någonstans norrut längs kusten.
- I Etretat är fortet välkänt och vägen dit kan lätt pekas ut av de flesta ur lokalbefolkningen.
- Vandringen till Freforsses är mycket vacker och löper periodvis bara någon meter från den stupbranta kanten. När de närmar fortet sig kan RPna se en enastående kalkstensformation stå i havet ungefär 150 meter ut från land och resa sig uppåt 70 meter över vattenytan.[11]
- Fortet byggdes på resterna av en tidigmedeltida befästning, i sin tur en utbyggnad av en antik romersk utpost i Gallien.
    - Det som finns kvar idag är fortets vall, som löper i en kvadrat med ca 60 meters sida, belägen ungefär 80 m från branten, med ingångar på norra respektive södra sidan. Vallen är byggd med en yttre tegelmur som förstärkning, stagad med tvärgående armeringsjärn, vilkas fästen i form av små järnkors kan ses i tegelmuren ungefär var femte meter. Vallens ovan- och insida är övervuxen av högt gräs.
    - Ruinen efter fortets lilla kyrkorum är den enda kvarvarande struktur som kan återfinnas på insidan. Kyrkan hölls i bruk efter att fortet övergivits, fram till franska revolutionen.

[11] Detta är givetvis scenariots Nål, vilket kanske några spelare kan tänkas räkna ut. SL kan med fördel visa bilder på verklighetens l'aiguille d'Etretat och landskapet däromkring.

- Utanför vallens norra port ligger en liten sjömanskyrkogård vilken alltjämt tas i bruk när något skepp förliser och kroppar spolas i land längs kusten. Kyrkogården sköts av församlingen i Etretat.

Fröknarnas kammare

- Fröknarnas kammare är bara känd i Etretat och anges ligga bredvid fortet.
- Rakt väster om Freforsses västra mur ligger en liten kalkstensbrant som höjer sig ca 4 meter över kanten mot stupet
- I branten finns en liten grotta formad av väder och vind. Den är ca 2 meter i diameter och nås genom en ingång från landsidan. Grottan har även ett "fönster" åt öster (det vetter alltså mot fortets vall) där kalkstenen spruckit och fallit bort och bildat en naturlig, grovt formad rektangel. I rektangelns nedre vänstra hörn, ungefär 150 cm över grottans golv, har stenens skiktningar format en liten trekantig glugg.
- I grottan finns ett solkors inhugget i stengolvet, precis vid sidan om gluggen. På motsatta västra väggen sitter en liten mässingsplakett som berättar att år 1552 sökte tre unga nunnor skydd i grottan för att undkomma ett rövarband, och hellre än att bli upptäckta och skändade tog de sina egna liv. Sedan dess går grottan under namnet Fröknarnas kammare.

Nålen

- Hur man tar sig in genom den hemliga ingången till Nålen finns beskrivet under Chiffret i avsnitt 3. Vrids rätt järnkors om öppnas en mycket väl dold lönndörr inåt i vallens tegelmur.
- Innanför lönndörren finns ett litet utrymme och direkt till vänster från detta löper en smal trappa nedåt (i nordlig riktning) tills den når järndörren.
- Fällan vid spiraltrappans trappsteg 153 utlöses om det belastas med mer än 50 kg. En fjäderstyrd klinga skjuts då ut ur väggen och träffar offret i bröstkorgen. Fällan måste återställas manuellt efter att ha utlösts.[12]
- Trappan vrider sig 213 trappsteg rakt ned, där den mynnar ut i en gång som fortsätter ca 200 m västerut där den slutar i en återvändsgränd. I taket finns ett hål, upp till hålet leder en relativt nygjord trästege.
- Ovanför hålet (som kan förseglas ovanifrån av en nyinstallerad metallucka) finns ännu en spiraltrappa på 30 steg. Den mynnar ut i Nålens bottenvåning som ligger i höjd med vattenytan utanför.
- På bottenvåningen finns den naturliga bassäng som fungerar som docka för ubåten (med en underjordisk passage ut till havet). Bredvid dockan finns diverse utrustning för ubåtens skötsel. Ett sidorum används för förvaring av sprängmedel.

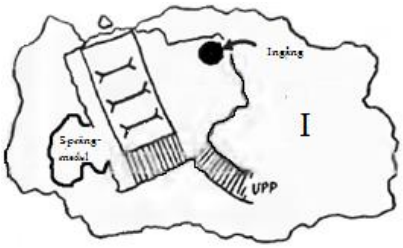

- I övrigt består Nålen av ytterligare sju oregelbundna våningar förbundna med stentrappor. De två nedre är helt tomma och används inte av Legionen.

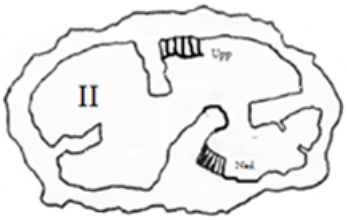

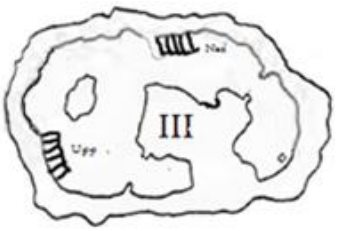

- Den fjärde våningen består av tre utrymmen som är omgjorda till förråd. I ett rum förvaras stora mängder gamla slitna 1700-talsmöbler och andra attiraljer (här finns resterna av Ludvig XVIs artefaktsamling, de objekt som bedöms vara i så dåligt skick att de saknar värde), i det andra finns förnödenheter för fyra personer i tre månader, det tredje utrymmet där trapporna passerar är tomt.

[12] SL får fundera över om denne vill ha fällan aktiv. Ur Legionens perspektiv lägger de sannolikt egentligen ingen vikt vid den, de förlitar sig snarare på Nålens dolda läge, och om det skulle komma till konfrontation, sin egen slagkraft, så ur det perspektivet kan tänkas att det är mer realistiskt att den är deaktiverad.

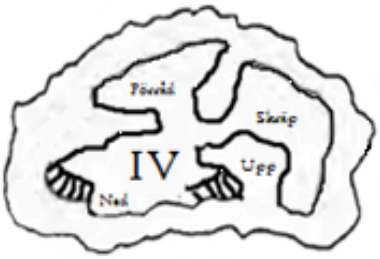

- Den femte våningen är inredd till två sovrum och en liten mäss med en kamin för matlagning. I det mindre rummet närmast mässen bor legionären Comout, i det större Babineau och Lacroix.

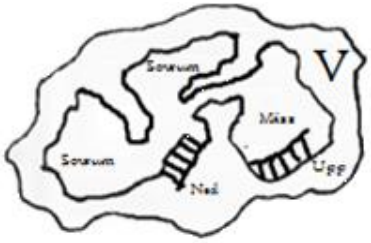

- Den sjätte våningen är omgjord till ett sovrum (där löjtnant Ambard bor) och ett uppehållsrum. I uppehållsrummet finns även en radiostation. I ett skåp förvaras fyra Lebel-gevär M1886, vilka legionärerna kommer att försöka ta i bruk om de angrips.

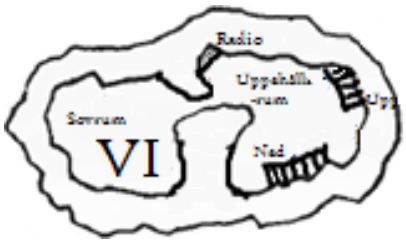

- De sjunde och åttonde våningarna är tomma. På den åttonde finns en utkikspost med god sikt åt norr, väster och söder.

Nålens garnison

- I Nålen finns fyra legionärer:
  - Löjtnant Pascal Ambard och de meniga Guillame Comout, Victor Babineau och Claude Lacroix.
- I normalfallet uppehåller de sig på våning 5-6 och 8, om de inte ser till ubåten (10% risk varje givet tillfälle dagtid, en menig legionär) eller hämtar något i förrådet (10% risk varje givet tillfälle dagtid, en menig legionär).
- Legionärerna upprätthåller militär disciplin och är beväpnade dagtid (med var sin 7.65 mm automatpistol "Ruby"). Nattetid (efter kl. 20) förseglar de Nålen genom att låsa luckan på första våningen. Varje morgon (kl. 07) kontrollerar de passagen till lönndörren i fortet och fällan. I övrigt sätter de dock sin tillit till Nålens dolda läge och har ingen särskild vakthållning.
- Nålen kommunicerar med Legionens ledning via en kortvågsradio inställd på mycket låg frekvens. Detta gör dess räckvidd väldigt kort men också mycket svår att fånga upp av andra mottagare. Legionen har en operatör i Goderville (15 km bort) som ansvarar för att föra budskap till och från Nålen, denne kommunicerar i sin tur via kurir med Legionens ledning i Paris. Alla kommunikation sker via kod.
- Legionärerna är hängivna fascister och fullt beredda att döda och strida för Legionen, vilket sannolikt gör dem till en mycket svår nöt att knäcka för RP som försöker ta sig an dem själva.

Kontakt med franska myndigheter

- Det bästa tillvägagångssättet för RPna efter att de lokaliserat Nålen är att ta kontakt med fransk polis, vare sig det sker i Etretat, Le Havre eller på annan ort.
- Så länge de nämner Nålen eller Legionen är det tillräckligt för att informationen snabbt ska fångas upp av RG. Även att berätta att de angripits av Lutard (om så skett, se avsnitt 9) kan räcka men då först efter att han förhörts/liket undersökts (vilket tar en extra dag).
- I sådana fall dyker Briel och poliser från Paris upp dagen efter. De förhör RPna om omständigheterna och skickar sedan en manstark grupp för att gripa legionärerna, vilket sker helt odramatiskt.

Förhör med Legionens medlemmar

- Om RPna berättar att de följt i spåren av Deneuve blir Briel mycket tacksam och uppger att han är beredd att ställa de frågor RPna önskar till fångarna.
- Han även tacksam för all annan information om Legionen som RPna kan bidra med, särskilt om Gaumaud. Om han förstår att RPna har Deneuves anteckningar m.m. begär han att de överlämnar dessa.
- Efter förhör kan Briel konstatera att legionärerna är lojala med resten av organisationen och vägrar svara på frågor. Däremot kan Ambard uppge, då han inte anser att informationen är skyddsvärd, att spiran (om RPna efterfrågat den) funnits i Nålen. Den verkar varit en del av en samling skatter kvarlämnade av någon av Frankrikes kungar. Legionen såg inget värde i spiran (till skillnad från många av de övriga objekten) och lät den vara.
- Den 21 juli beslutades (Ambard vägrar säga hur och av vem) om att spiran skulle överlämnas till en person i Le Havre. Ambard hävdar att den gavs till en engelsman som han mötte på Museum d'histoire naturelle. Mannen kallade sig John (det var Malcolm Updike), vad denne sedan gjorde med spiran vet inte Ambard. Ambard kan beskriva mannen

Efterspel

- Det är viktigt att RPna inser att de missat något när spiran försvunnit. SL bör använda Eidersen som påminnelse om de inte förstår innebörden själva.
- Briel är beredd att hjälpa RPna så gott det går men har prioritet på sin egen utredning vilket i praktiken innebär att de främst kan få hjälp med praktiska göromål som transporter eller liknande. Om de försöker pressa honom att gripa och förhöra Gaumaud kommer han artigt förklara att det ska ske i sinom tid när väl chansen att nysta upp hela organisationen finns.

7. Ruardean

Byn Ruardean ligger ungefär 15 km söder om Ross-on-Whye, nära gränsen mot Wales, vilket är den närmaste ort som kan nås med tåg från Glouchester. Det finns inga allmänna kommunikationer med byn utan RPna får antingen försöka lifta eller promenera längs med vägen dit över kullarna och fälten.

Samhället

Allmänt

- Ruardean med kringliggande gårdar har ca 200 invånare.
- I byn finns en järn- och lanthandel (innehavare Timothy Higgins), ett värdshus (The Welsh Arms, drivs av paret James och Pamela Kirk), en liten kyrka (som förestås av prästen fader Brown), ett fjärdingsmannahus (där konstapel Hudson har sin bas) och en praktik för traktens läkare (dr. Herbert Wells).

Förhållandet till Ravensbury

- Ingen i byn känner till Brödraskapet.
- Få minns Walter Moratti när han var ung (han lämnade hemmet som 14-åring) och ingen har någon personlig relation till honom.
- Moratti besöker i princip aldrig byn. Den som oftast träffas på från godset är Arthur Parkterton, men även Jennifer Bale och Malcolm Updike kan namnges.
- Moratti uppfattas huvudsakligen bo i London.
- Gäster förekommer på godset men är sällsynta.
- Om RPna frågar kan de hitta tre personer, paret Henry och Mary Richards samt Jenny MacAllister, som tillfälligt arbetat med olika hushållssysslor på godset, då har de haft med Updike att göra. De kan berätta hur huset ser ut och att stora delar av det inte används. De har vid tillfälle sett och hälsat på Moratti men egentligen inte talat med honom.
- Byborna kan berätta att förhållandet till godset var annorlunda så länge lady Carmichael levde, hon var en dotter av trakten och kände flera av de äldre invånarna. Paret Benjamin och Catherine Franklins äldsta son Gene tjänstgjorde en kort tid i hennes hushåll men fick sluta som alla andra när Walter tog över.
- Den allmänna uppfattningen om Moratti är förtäckt negativ, han ignorerar och verkar se ner på invånarna vilket inte uppskattas. Samtidigt är godset en viktig kund för många näringsidkare och även arrendator åt flera bönder, så ingen vill uttrycka sig i allt för hårda ordalag. Ingen, inte heller fjärdingsman Hudson, tror att Moratti ägnar sig åt något brottsligt

Rykten i byn

- Två unga flickor från trakten har försvunnit under de senaste veckorna, Caren Rotherwood från grannbyn Kerne Bridge och Fiona Simpson från Pontshill.
  - Meningarna är delade, huvudteorierna växlar mellan att de gått och drunknat, hamnat i olycka med någon ohängd yngling eller försvunnit till Cardiff eller London. Konstapel Hudson kan uppge att ms. Rotherwood ska ha blivit sedd i Ross-on-Whye. Vad som sedan har hänt är okänt.
    - Caren Rotherwood har rymt hemifrån och tagit tåget till London för att pröva lyckan.
    - Fiona Simpson kidnappades av Brödraskapet den 30 juli.
- I grannbyn Walford brann Nasmiths gård ned till grunden under underliga omständligheter. Ett av familjens barn dog och polisen misstänker mordbrand.
- Flyktingar från det irländska inbördeskriget (1922-23), IRA-män som aldrig accepterat delningen av landet efter kriget mot Storbritannien (d.v.s. Nordirlands införlivande i Storbritannien) påstås gömma sig i traktens skogar och kullar. En del bybor säger sig ha sett vad de tror är sådana personer i trakterna. Konstapel Hudson har inte tagit del av någon officiell information (som han delar med RPna i varje fall) som bekräftar detta.

Godset Ravensbury

Allmänt

- Godset ligger på en låg höjd bredvid en liten sjö ca 1 km sydöst om byn.
- Det har anor från 1473 och fick sin nuvarande utformning mot slutet av 1600-talet.
- Godset omgärdas av en låg mur krönt av ett gjutjärnsstaket, ca 2,5 meter högt. Det finns en stor gallergrind som vetter åt norr där vägen från Ruardean anländer. Grinden är i normalfallet låst.
- Innanför grinden leder en uppfart på ca 70 meter fram till huvudbyggnaden. Vid den norra murens nordvästra hörn ligger ett stall- och vagns hus. Där finns en bil (en Crossley Motors model 14 från 1924), två gamla droskor men inga hästar.

- Inhägnadens nedre södra del, bortom huvudbyggnaden, upptas av en något vildvuxen klassisk engelsk landsskapspark.
- Huvudbyggnadens ytterdörrar är öppna dagtid och låsta nattetid.
- På bottenvåningen huserar tjänstefolket och på övervåningen har Moratti och al-Zaitoun var sitt rum. Stor delar av huset står annars oanvänt.
- Under huset finns källarvalven till byggnadens äldre strukturer kvar, där har Brödraskapet inrett sitt tempel. I den yttre källaren finns normala förråd (vin, matvaror) och en passage till de inre salarna. Dörren dit är normalt sett låst när inte templet används.
- Innanför den låsta dörren finns en stor sal där Brödraskapet inrett sitt tempel. Runt denna löper några källargångar med sidokammare. Dessa är inte är i bruk
- Moratti har sedan han tog över avskedat alla av sin mors tidigare anställda. Fast personal är numera endast Malcolm Updike samt två tjänare inplockade på Updikes rekommendationer, Jennifer Bale och Arthur Parkerton. Varken Bale eller Parkerton är medlemmar i Brödraskapet däremot är de lojala mot Updike och förråder inte sin husbonde så länge inte Updike godkänner det.
- Tillfällig personal plockas in av Updike med jämna mellanrum för att sköta städning och yttre skötsel. Dock sker det sällan och alltid under översyn av Updike, Bale eller Parkerton.

Huvudbyggnaden

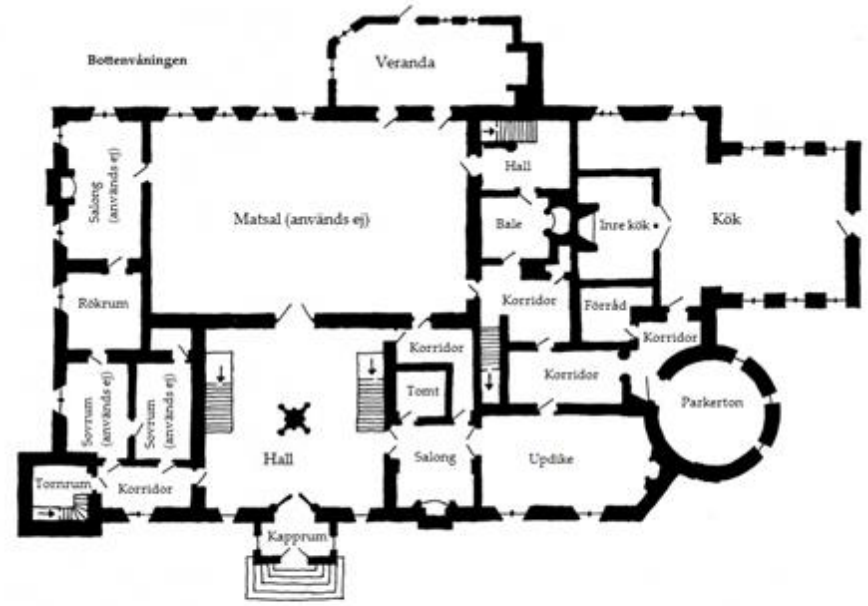

Ravensbury före, under och efter ritualen

När väl Brödraskapet med Legionens hjälp återfått Našekas spira försöker al-Zaitoun genomföra den ritual han tror ska föra Gudinnans inkarnation till världen. Det exakta förloppet anges i tidslinjen i avsnitt 10. Beroende på när RPna bestämmer sig för att besöka Ravensbury kommer godsets invånare förhålla sig på olika vis.

Före ritualen

- Eventuell spaning mot godset (vilket bör kräva en insats om minst 12 timmars observation dagtid från lämplig utsiktspunkt) ger att, förutom Moratti och tjänstefolket, kan även al-Zaitoun identifieras som boende.
- Försöker RPna ta sig in dagtid kommer de motas bort av Updike och Parkerton. Vägrar de kan det gå till handgripligheter (se nedan) och då hjälper även Moratti till samt polis från Ruardean (Hudson) tillkallas.
    - Dagtid befinner sig al-Zaitoun huvudsakligen i källaren (80%), annars på sitt rum (20%).
    - Moratti är i källaren (20%), på sitt rum (30%) eller i biblioteket på övervåningen (50%).
    - Updike är på sitt rum (40%), på nedervåningen (20%), hos Moratti (10%), utomhus (20%) eller ej på Ravensbury (10%).
    - Parkerton är på sitt rum (10%), på nedervåningen (10%), i köket (10%), utomhus (60%) eller ej på Ravensbury (10%).
    - Bale är på sitt rum (10%), på nedervåningen (30%), i köket (30%) eller utomhus (30%).
- Nattetid befinner sig samtliga på sina rum och sover. Moratti och al-Zaitoun håller dock oregelbundna tider, 25% chans att endera av dem (ett slag per person) är vaken vid ett givet tillfälle (och då befinner sig på plats enligt ovan).
- Generellt måste RPna smyga för att inte orsaka ljud som väcker sovande i närheten.
- Från och med kvällen den 30 juli kommer Fiona Simpson vara inspärrad i en avsides kammare i den inre källaren, kedjad till väggen i ena fotleden. Om RPna inte aktivt letar igenom källaren bör de kunna höra henne genom någon form av färdighetsslag.
- På altaret i den inre källarens stora sal ligger spiran, bunden till platsen av al-Zaitouns magi.[13]
- Beroende på val av spelsystem kan det vara lämpligt att tempelsalen orsakar utomstående någon slags skräck eller vansinne.

Under ritualen (den 4 augusti)

- Under kvällen för ritualen kommer Malcolm Updike sitta på vakt med sitt hagelgevär vid huvudingången (i kapprummet). Får han möjlighet att konfrontera RPna kommer han att skjuta direkt. Om skottlossning uppstår griper även Parkerton in.
- Bale och Parkerron befinner sig annars på sina rum.
- Moratti och al-Zaitoun uppehåller sig i källaren. Fiona Simpson är bunden vid altaret. På altaret ligger även spiran, nu löst från den bindande magin.
- Ritualen påbörjas kl. 23 och avslutas kl. 00.30 med offret av Fiona Simpson.
- Beroende på val av spelsystem bör eventuella skräckeffekter i källarsalen vara förstärkta under ritualen.

Efter ritualen

- al-Zaitoun lämnar Ravensbury med spiran den 6 augusti. Fram till dess finns han i källaren såväl dag- som nattetid. Hans sinne, som sedan tidigare varit nära gränsen för sin uthållighet, har nu kollapsat och han är helt Našekas tjänare. Detta driver honom att fortsätta sina försök med ritualen vilket är skälet till att han lämnar godset så snart.
- Upplevelsen av ritualen har förryckt sinnet på Moratti till den grad att han snabbt börjar tappa verklighetsuppfattningen. Han vankar till synes planlöst runt, läser, skriver och funderar i försök att förstå vad som hänt och går periodvis in i ren apati. Han kommer dock att försvara godset och källaren till sin död om han uppfattar att de är angripna. Moratti pendlar mellan källaren och sina rum (50% chans att han är i källaren, 20% chans att han är i sina rum, 30% chans att han sover, oberoende av tidpunkt).
- Bale, Parkerton och Updike sysslar inledningsvis med sina vanliga göromål dagtid (se ovan) och sover nattetid.
- Ingen vakthållning utförs.
- Efter den 12 augusti är bara Updike kvar i personalen, Bale och Parkerton lämnar, alltför obekväma med Morattis underliga beteende.

[13] Det är upp till SL att avgöra vad detta innebär, om något alls, i detalj. I speltest fungerade det så att spiran orsakade brännskador samt var väldigt svår at fysiskt flytta från altaret. Effekten upphörde när spiran väl flyttats.

- Updike kommer fortsatt försvara godset om han uppfattar att RPna bryter sig in där men går inte självmant ned i källaren.

Ritualens effekt

Beroende på spelgruppens preferenser och sin syn på äventyrets fortsättning (vilken variant som eventuellt ska sparas till avsnitt 8) har SL flera olika alternativ för ritualen att välja mellan.

Alternativ 1: Ingen effekt

- Bortsett från de psykologiska effekterna på deltagarna har ritualen av något skäl misslyckats. För spelgrupper som vill undvika direkta övernaturligheter eller hålla dem på ett mycket subtilt plan kan detta vara ett bra alternativ.

Alternativ 2: Begränsad effekt

- Ritualen i detta fall fungerat så till vida att en port faktiskt öppnas till Našekas dimension, men den låter endast henne vidröra vår värld med sitt sinne. Vidare har den misslyckat i den meningen att manifestationen blir bunden till källaren och spirans närvaro. Effekten kan därmed avbrytas genom att föra bort spiran (vilket alltså sker när al-Zaitoun ger sig av den 6 augusti).
- Manifestationen av Našeka visar sig som ett konturlöst mörker som lägger sig över källarplanet. Mörkret rör sig som rök, innesluter varelser som träder in i källaren för att sedan glida vidare etc.
- Manifestationen skulle om SL vill i detta fall kunna verka genom någon form av korrumperande skräck som angriper sinnet. SL får avgöra hur och om detta ska yttra sig i reglerna.

Alternativ 3: Full effekt

- I detta alternativ har ritualen fullbordats på det vis som beskrivs i avsnitt 8. Denna utveckling ska endast användas om SL avser avsluta scenariot i Ravensbury (se Slut på äventyret? nedan).

Alternativa utvecklingsvägar

Beroende på RPnas ansats och SLs val finns det ett antal möjliga handlingsalternativ. Några tänkbara gås igenom här:

Före ritualen

Befria Fiona Simpson

- Lyckas RPna ta sig in och i hemlighet befria Fiona Simpson kan de med hjälp av hennes vittnesmål engagera poliskåren.
- Konstapel Hudson kallar i så fall på förstärkning (fyra poliser) från Ross-on-Whye vilka anländer 10 timmar senare.
- Om inte RPna vidtar särskilda försiktighetsåtgärder (som till exempel undviker Ruardean helt) är risken stor att Brödraskapet lyckas spåra dem. al-Zaitoun och Moratti kommer i så fall välja att fly med spiran (se Brödraskapets flykt nedan).
- Om SL bedömer att RPna inte kan spåras lämnar Brödraskapet ändå Ravensbury 12 timmar efter att de upptäckt att Fiona Simpson är borta (se Brödraskapets flykt nedan).

Stjäla spiran

- Om RPna väljer att ta med sig spiran bort från Ravensbury är risken, enligt ovan, stor att RPna spåras av Brödraskapet. I så fall kommer Moratti och al-Zaitoun försöka följa i RPnas spår.
- Brödraskapet kommer att göra allt i sin makt för att återta spiran, med våld och magi om det krävs. SL får avgöra när sådana försök sker. RPna bör dock vara hyfsat oskyddade de första timmarna efter att de tagit spiran (antingen i Ruardean eller på väg därifrån).
- Även om Brödraskapet inte tar risker som kan äventyra deras existens så ger de heller inte upp så länge RPna inte förstör spiran.
- Om Brödraskapet lyckas återta spiran kommer al-Zaitoun och Moratti i så fall fly landet (se Brödraskapets flykt nedan).

Förstöra spiran

- Det mest effektiva tillvägagångssättet för RPna att omintetgöra Brödraskapets planer är att förstöra spiran. SL måste avgöra hur lätt eller svårt detta är och om spiran har någon form av magiskt skydd mot detta.
- Om så sker kommer al-Zaitoun försöka hämnas på RPna och lägger hänsyn till sitt eget liv åt sidan (även om han inte offrar sig i onödan).
- Sker förstörelsen på Ravensbury kommer även Moratti och Updike hjälpa al-Zaitoun att hämnas. Förstör RPna spiran i något annat sammanhang kommer Moratti istället att försöka fly England för Italien.

Tillkalla polis utan bevis

- Utan ytterligare bevis (än vad de kan ha fått fram under sina efterforskningar) kommer RPna inte vinna konstapel Hudsons öra utan han kommer vifta undan eventuella anklagelser mot Moratti som ogrundade.
- Insisterar de kommer han att varna dem för att förtala sådana prominenta personer i trakten och uppmana dem att resa vidare.

Konfrontation

- Om RPna, antingen aktivt eller av misstag, hamnar i någon form av konfrontation med Brödraskapet på Ravensbury kommer de, så länge de inte tagit sig ner i den inre källaren, behandlas som kriminella och försöka avvisas av Updike och Parkerton med milt våld. Ordningsmakt tillkallas vid behov.
- Tar sig RPna ner i den inre källaren eller om de eskalerar en konfrontation enligt ovan kommer Brödskapet försöka hindra dem från att ge sig av och döda dem, al-Zaitoun och Moratti kommer i så fall ansluta sig för att bekämpa dem. Undkommer någon av dem kommer de att försöka jag jaga ifatt denne och döda RPn genom al-Zaitouns magi. Misslyckas detta eller sker för sent flyr de (se Brödraskapets flykt nedan).

Efter ritualen

Undersöka godset

- På detta stadie är konfrontation med Brödraskapet näst intill oundviklig, åtminstone med Moratti och al-Zaitoun (om denne är kvar). Hur Updike agerar framgår ovan.
- Vänder sig RPna till polis utan att besökt Ravensbury blir utfallet som ovan. Kan de själva vittna om omständigheterna på godset tillkallar Hudson förstärkning enligt ovan och gör sedan ett ingripande enligt nedan.

Polisingripanden

- Det finns ett antal sammanhang när polisen kan besluta att genomföra en husrannsakan på Ravensbury, i huvudsak utifrån vittnesmål som RPna avger. Generellt kan sägas att Brödraskapet i de flesta av dessa fall antingen kommer att vara oskadliggjort eller redan ha hunnit fly.
- Hudson kommer inte låta RPna delta i en husrannsakan.
- I det fall att ritualen inte genomförts och Brödraskapet inte hunnit fly kommer polisen gripa alla hushållets medlemmar misstänkta för kidnappning av Fiona Simpson, vilket sker odramatiskt. al-Zaitoun kommer att försöka ta spiran och sedan fly med hjälp av sin magi.

Brödraskapets flykt

- Om Moratti och al-Zaitoun pressas till att fly lämnar de med bilen mot London där de tar första tillgängliga flygplan (räkna med att det sker 24 h efter det att de lämnat Ravensbury) till kontinenten.
- Risken är stor att de undkommer om inte RPna vidtar direkta motåtgärder (i princip följer efter till London och bevakar flygplatsen).
- Om ritualen inte genomförts och om de har spiran reser de båda mot Algeriet.
- Om ritualen inte genomförts och om RPna förstört spiran försöker Moratti istället ta sig till Italien[14], medan al-Zaitoun stannar och försöker hämnas enligt ovan.
- Om ritualen genomförts är det bara al-Zaitoun som flyr med destination Algeriet (se vidare avsnitt 8).

Slut på äventyret?

För den spelgrupp som önskar kan Ravensbury utgöra scenariots slutpunkt. Detta kan göras utan större justeringar av SL.

- Vilket alternativ för ritualens effekt som väljs spelar ingen roll.
- al-Zaitoun kommer i sitt eget sinne anse att ritualen lyckades, eller inte ha några teorier på hur den skulle kunna genomföras istället.
- Alla delar av avsnittet Efterforskningar på Ravensbury stryks.
- al-Zaitoun kommer inte lämna Ravensbury som anges i avsnitt 8. I övrigt agerar han som beskrivs ovan om RPna exempelvis tar spiran.
- Pressas Brödskapet att fly agerar de enligt ovan.[15]

Efterforskningar på Ravensbury

Givet att ritualen genomförts och al-Zaitoun lämnat Ravensbury med spiran kan RPna se skäl att söka efter fortsatta ledtrådar.

Förhör med Moratti

Moratti blir långsamt allt mer vansinnig. Han kommer att förbanna RPna och säga att de nu är prisgivna till Našekas lustar, att de är Yawehs förkättrade tjänare som ska möta sitt öde etc.

- Hans förryckta sinne gör det dock alltmer svårt för honom att ljuga men också minnas. Ett framgångsrikt förhör kan därför bara ge att:
  - ritualen misslyckades, ”platsen var oren och offret ovärdigt Gudinnan”.
  - han [al-Zaitoun] var därför tvungen att lämna Ravensbury, han ”söker källan, alltings början och alltings slut, den plats där han fann mysterierna och där

[14] Denna utveckling är inte utbyggd i scenariot utan SL får improvisera om så sker och RPna bestämmer sig för att följa efter till Italien.
[15] Teoretiskt kan alltså Moratti och al-Zaitoun hamna i Algeriet med spiran i alla fall. Följer RPna efter används förslagsvis avsnitt 8 då som det är skrivet.

mysterierna ska uppenbaras, en plats att slutföra verket".

Förhör med Updike

- Updike kommer vägra svara på några som helst frågor.

Offerplatsen

- Efter ritualen har al-Zaitoun mediterat och försökt kommunicera med Našekas ande, sina visioner har han tecknat (på arabiska) i offrets blod på väggen bakom altaret (bilaga 1):

  endast vid källan kan offret göras värdigt
  där världen är som en tunn hinna över mitt sinne finns källan
  där världen dallrar under min brännande eld finns källan
  där berget talar finns källan
  platsen är platsen där källan finns

Morattis och al-Zaitouns rum

- I Morattis rum finns en del litteratur som redogör för förhållandena i Levanten under förkristen tid, med ett visst fokus på de religiösa praktikerna. Referenser till Ishtar, Innana och Astoreth finns men är ytliga och återger inget RPna inte redan forskat fram (och oftast betydligt mindre).
- al-Zaitouns rum är urstädat och tomt. En noggrannare undersökning leder dock till att hans inresetillstånd (bilaga 2) hittas under en byrå.

Övriga undersökningar

- Sannolikt finns det inte mycket mer för RPna att göra annat än att försöka översätta den arabiska texten och begreppet al-Jabal al-Hadith (från avsnitt 4, bilaga 12). Detta kan RPna enkelt ordna via sina kontakter på Oxford University/Exeter collage.
- Försök att ytterligare lokalisera Det talande berget utöver Matrakçı Nasuhs angivelse kommer vara fruktlösa.

Bygga ut äventyret

- För den SL som vill är detta en punkt där scenariot kan expanderas. Det bygger i så fall på att SL bestämmer att ritualförsöket på Ravensbury inte kommer att lyckas och att RPna inte hinner dit innan det genomförts (vilket inte är sannolikt ändå).
- Detaljerna i avsnittet Efterforskningar ovan kan i så fall flyttas runt och styckas upp (speciellt behöver profetian på källarväggen justeras) och bilagorna till avsnitt 7 ändras. Exempelvis skulle referenser till andra medlemmar (se not 9) kunna placeras ut på godset och att svaret på vilken plats det är al-Zaitoun söker finns hos någon av dem. Kanske hos en avhoppare från Morattis misslyckade försök att väcka kulten till liv i det nu fascistiska Italien.

8. Algeriet

al-Zaitouns planer och resa

- Hetsad av Našekas närvaro beslutar al-Zaitoun efter två dygns kontemplation att ett nytt försök att genomföra ritualen måste göras på en bättre lämpad plats.
- Den plats al-Zaitoun själv kan komma på, och som han upplever sig guidats mot av de visioner han fått under meditationen i källaren, är kultens gamla säte i öknen söder om Biskra i Algeriet.
- al-Zaitoun har själv besökt ruinerna av det gamla fortet och templet i grottorna under det. Där fördjupade han sin kunskap om Našeka och hennes magi genom meditation och studier av de gamla inskriptionerna på väggarna.
- Bland öknens beduiner finns även enstaka Našeka-dyrkare kvar. När al-Zaitoun flydde till Maghreb efter tillslaget mot Bir el-Hasana kom han så småningom i kontakt med dessa och det var deras legender som vägledde honom till det gamla templet.
- al-Zaitoun lämnar Ravensbury den 6 augusti och körs av Parkerton till Ross-on-Whye. Hans resa detaljeras i tidslinjen i avsnitt 10.

I al-Zaitouns fotspår

Ledtrådar

- Begreppet "Det talande berget" som finns skrivet på väggen i Ravensburys källare omnämns i bilagorna till avsnitt 4, bilaga 12, det kräver dock en arabisk översättning.
- al-Zaitouns inresetillstånd indikerar att han ankommit från Algeriet och även i vilket område ha ska varit hemmahörande.

Kontakt med franska myndigheter i Paris

- RPna har sannolikt en kontakt att använda i Augustin Briel. Vänder de sig till honom kommer han vara välvillig och hjälpa dem så långt han bedömer möjligt.
- Breil kan arrangera med flygtransport till Algers (via Marseille) med den franska administrationens kurirplan, resan tar i så fall två dagar från Paris, med ankomst mitt på dagen dag två.
- Han kan ge dem ett introduktionsbrev till Jean-Babtiste Abel, sub-prefect för polis och gendarmeri i Algers, som kan hjälpa dem vidare väl framme.
- Briel kommer inte erbjuda några konkreta åtgärder eller liknande från fransk sida. Han kommer lyssna intresserat på RPnas redogörelse men sedan konstatera att de saknar bevis eller ens tydliga indikationer på brott (för annat än möjligen ett mord i England).
- Briel kan vidare berätta att Gaumaud numera är gripen och att Legionens nätverk tycks upprullat. Birel har sett till att ställa de frågor RPna eventuellt bett om:
  - Gaumuad har medgett att spiran fanns i artefaktsamlingen.
  - Han gav den till en engelsk vän, mr. Walter Moratti, på dennes begäran, vad dennes syfte med objektet var vet han inte.
  - Han lärde känna Moratti under dennes vistelse i Rom.
  - Gaumaud vidgår inga uppgifter som anger Moratti som delaktig i Legionens konspiration.
- Briel har vidtalat brittisk underrättelsetjänst om Moratti men vad de gör med informationen vet han inte. Ur fransk synvinkel är han inte misstänkt för något.

Kontakt med franska myndigheter i Algers

- Briels meddelande till Jean-Babtiste Abel förs till Algers med kurirpost på samma flyg som RPna erbjuds resa med och når alltså fram samtidigt som dem. Om RPna söker audiens beviljas den dagen efter.
- Abel svarar på de frågor han har kunskap om, vilket sannolikt dock inte är många.
  - Han känner inte till Brödraskapet eller Legionen (annat än det som är känt från tidningarna vad gäller den senare organisationen).
  - Han är inte bekant med al-Zaitoun.
  - Han kan upplysa dem om var Territoire de Touggourt ligger, vilken centralorten är (Biskra) och hur de bäst tar sig dit.
  - Han känner inte till det talande berget eller Wadi Qasyr, men föreslår kontakt med lokala guider.
  - Han kan kontrollera det pass som är aktuellt i al-Zaitouns namn, svaret får RPna i så fall brevledes till sitt hotell senare under dagen. Passet är en förfalskning eller ett ändrat original, det finns ett pass med angivet nummer men det utfärdades 1919-04-01 för en kvinna som heter Zahra Abdelkader, född, 1890-08-23, i Territoire de Touggourt.

Resan till Biskra

Görs lämpligen med tåg, se avsnitt 12 gällande resor.

Kontakt med franska myndigheter i Biskra

- Även RPna lyckats utverka någon slags rekommendation från Abel kommer de mötas med likgiltighet lokalt. Ingen inom

administrationen är intresserad av att hjälpa dem. Insisterar de kommer de hänvisas till att söka upp någon de lokala beduinklanerna för att via dem finna en guide.

Hitta en guide till Det talande berget

- Beduinerna är stolta och inte benägna utföra sysslor som framställer dem som tjänare åt någon. Dock är de generellt mer välvilligt inställda mot andra européer än fransmän, vilket ger RPna en möjlig öppning.
- RPna kan få kontakt med en beduin som talar franska, känner till Wadi Qasyr och Det talande berget och är beredd att föra dem dit mot betalning. Deras guide heter Farouk al-Nassim.

Resan till Wadi Qasyr

- Ravinen Wadi Qasyrs mynning ligger tre dagars resa mot sydsydväst med dromedar/ kamel genom öknen. Deras guide ordnar i så fall med utrustning (riddjur, tält, mat och vatten) och förnödenheter men färden är ändå påfrestande, någon form av mekanik för att hantera eventuella uttorkning är lämplig.
- Vid den andra dagens slut kommer al-Nassim leda dem till en liten oas där de kan fylla på vätskeförråden.
- Att på egen hand försöka genomföra färden är mycket svårt och farligt för otränade personer. RPna bör med all tydlighet avrådas från att göra det, även om det är möjligt att få vägbeskrivningar till Wadi Qasyr.
  - Vill RPna ändå försöka måste de införskaffa rid- och lastdjur.
  - Därtill bör det krävas någon form av navigering för att hitta rätt och inte råka ut för vattenbrist.

Det talande berget

Ankomsten

- Ravinen sträcker sig åt nordväst med flera hundra meter höga berg längs sidorna. Den är uppåt två km bred vid mynningen och smalnar sedan av ju längre in färden går.
- al-Nassim leder RPna en bit förbi Wadi Qasyrs mynning. Han fortsätter sedan inte längre men är beredd att vänta på RPna två dagar om de önskar.
- Berget al-Jabal al-Hadith avgränsar ravinens nordsida. al-Nassim kan berätta att berget har fått sitt namn av de viskande ljud som vinden skapar när den blåser västerifrån genom håligheter på den södra sluttningen.
- Našeka-kultens gamla fort är beläget på en klippavsats på västsluttningen, ca 300 meter över ravinens botten.
- Fortet kan nås via en slingrande uppvallad stig. Den har uppenbart inte underhållits på många århundraden och har rasat ner på flera ställen men är alltjämt tydlig och lätt att följa.
  - Att följa stigen i värmen är ansträngande och tar ca 1 timme i anspråk och kräver därtill viss klättring på två ställen.
- Stigen når fortet längs en ramp som löper parallellt med muren och passerar in under ett valv.

Fortets övre nivå

- Själva befästningen är relativt vidsträckt med låga yttre murar. Resterna av ett fåtal stenbyggnader står alltjämt kvar men större av befästningens byggnader är raserade. Längs den norra sidan där klippan fortsätter upp mot toppen finns nedgången till de nedre nivåerna.

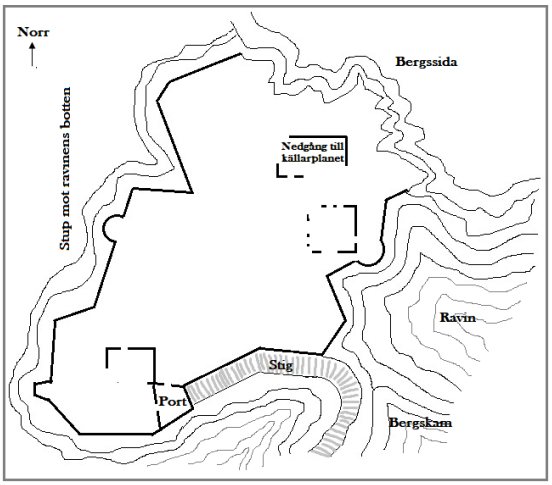

- Fortet bevakas kl. 07-23 av Aziz och Djafar, två lokala Našeka-kultister. De har normalt ingen vakthållning nattetid. De avvaktar till en början RPnas rörelser tills dess att de är säkra på att de inte utgör en del av en större styrka.
- Endast om RPna från början vinnlägger sig om att vara dolda har de chans att undgå vakternas uppmärksamhet. Det kräver i så fall att de avviker från stigen och klättrar upp på annan plats där de är gömda från spejande ögon.
- Om RPna upptäcks angriper Aziz och Djafar när den första RPn når valvet där stigen leder in i fortet. Djafar angriper den främsta RPn med sitt svärd och Aziz skjuter mot efterföljande RP från muren ovanför stigen. När han inte längre har sikte på någon drar han sitt svärd och ansluter till Djafar vid valvet.

De nedre nivåerna

- På planet under marknivån finns resterna av fortets källarutrymmen. Dessa är väl utbyggda med kammare och skottgluggar men är numera helt tomma. I en liten alkov nära nedgången finns Aziz och Djafars sovplats, där det även finns en liten rännil av vatten som springer fram ur berget.
- I den norra delen av källaren finns en trappa ned till tempelnivån.
- Själva templet är inrymt i en utvidgad naturlig grotta, belägen nordöst om själva fortet. På väggarna går att se rester av målningar och inskriptioner, otydbara och oläsliga för RPna. I den största salens norra ände finns ett altare där al-Zaitoun huserar.

Före och efter ritualen

Före ritualen

- al-Zaitoun befinner sig i princip uteslutande i tempelgrottorna, han gör dock korta avstickare (10%) till sidogrottorna för att äta dricka och sova (24-06) samt enstaka gånger till markytan för att tala med någon av vakterna.
- Om Moratti följt med till Algeriet befinner sig även han i grottan. SL får avgöra om han är i skick att försvara platsen mot RPna eller ej (kanske beroende på händelseutvecklingen i avsnitt 7).
- För Aziz och Djafars rörelser se ovan.
- Generellt måste RPna smyga för att inte orsaka ljud som alarmerar personer i grottan.
- Från och med den 21 augusti kommer Ahmed, en man på 45 år vara bunden i en sidogrotta. Han har rövats bort från en bosättning i sydväst för att vara offer i al-Zaitouns nästa ritual-försök. Ahmed talar endast den lokala berberdialekten.
- På altaret i tempelgrottans stora sal ligger spiran, bunden till platsen av al-Zaitouns magi (se avsnitt 7, not 13).
- Beroende på val av spelsystem kan det vara lämpligt att tempelsalen orsakar utomstående någon slags skräck eller vansinne.

Under ritualen (den 2 september)

- Aziz och Djafar håller vakt enligt ovan.
- al-Zaitoun uppehåller sig vid altaret, där. Ahmed är bunden. På altaret ligger även spiran, nu löst från den bindande magin.
- Ritualen påbörjas kl. 23 och avslutas kl. 00.30 med offret av Ahmed.
- Beroende på val av spelsystem bör eventuella skräckeffekter i källarsalen vara förstärkta under ritualen.

Efter ritualen

- Djafar lämnar fortet den 3 september för att bära bud till klanen.
- Aziz stannar kvar tills den 13 september, då han lämnar på al-Zaitouns befallning. Han håller vakt dagtid, 08-20, i övrigt enligt ovan.
- al-Zaitoun uppehåller sig uteslutande i tempelgrottan.

Ritualens effekt

Återigen, beroende på spelgruppens preferenser har SL flera alternativ för ritualen att välja mellan. Det tredje alternativet beskrivs här, för alternativ 1 och 2 se avsnitt 7.

Alternativ 3: Full effekt

- Ritualen kommer att fungera och öppna en port till Našekas dimension och låta henne träda in i vår värld med delar av sitt sinne. Manifestationen är alltjämt bunden till spiran men kan nu passera fritt till vår värld och angripa personer i sin närhet även om spiran flyttas.
- Manifestationen antar inte fysisk form utan visar sig som ett konturlöst mörker. Mörkret rör sig som rök, innesluter varelser som närmar sig för att sedan glida vidare etc.
- Manifestationen bör i detta fall verka genom någon form av korrumperande skräck som angriper sinnet och har kraft att förslava RPna. SL får avgöra hur detta ska yttra sig i reglerna.

Alternativa utvecklingsvägar

Före ritualen

- Även om inte ritualen har genomförts är sannolikt RPnas valmöjligheter små. Det troligaste är att de tvingas bekämpa Brödraskapet oavsett vilka andra alternativ de försöker genomföra. I övrigt finns dock några andra tänkbara utfall.

Befria Ahmed

- Lyckas RPna ta sig in och i hemlighet befria Ahmed och försöker återvända med honom till Biskra agerar al-Zaitoun på följande vis:
  1) Om den 2 september är mindre än fem dagar bort skickar han Aziz och Djafar efter dem. De spårar iså fall RPna och överfaller dem på ett lämpligt ställe. Målsättningen är i så fall att få med sig minst en person levande tillbaka.
  2) Om den 2 september är mer än 5 dagar bort skickar han Aziz och Djafar åt syd-väst för att kidnappa en ny person. Ritualen genomförs sedan som planerat.

Stjäla spiran

- Om RPna lyckas ta med sig spiran bort från fortet kommer al-Zaitoun upptäcka det mycket snabbt och tillsammans med Aziz

och Djafar spåra dem och överfalla dem på lämpligt ställe för att återta artefakten.

Förstöra spiran

- Det mest effektiva tillvägagångssättet för RPna att omintetgöra Brödraskapets planer är att förstöra spiran. SL måste avgöra hur lätt eller svårt detta är och om spiran har någon form av magiskt skydd mot detta.
- al-Zaitoun kommer att upptäcka detta mycket snabbt och tillsammans med Aziz och Djafar spåra dem och överfalla dem på lämpligt ställe för att som hämnd döda dem.

Efter ritualen

- Efter ritualen finns inte många alternativa utvecklingsvägar för RPna än att försöka ta spiran och förstöra den. Initialt kommer al-Zaitoun, som nu är helt galen men alltjämt medveten om sin omvärld, avvakta och låta dem försöka ta spiran. Han kommer att håna dem och skratta åt dem men i övrigt inte agera. Om han märker att deras sinnen inte besegras av Našekas närvaro (vilket även är beroende på vilken effekt av ritualen som SL valt) ändrar han taktik och angriper för döda eller driva bort dem.

9. Antagonisterna

Reaktioner från Legionen

Legionen är den mest proaktiva och resursstarka grupperingen som kan komma att intressera sig för RPna och de är mycket angelägna att skydda Nålens hemlighet. Det finns framför allt två sätt som RPna kan tilldra sig Legionens uppmärksamhet:

- De gör alltför närgångna efterfrågningar efter Gaumaud:
  - På den franska ambassaden. I detta fall kommer Gaumaud får reda på det två dagar senare och två dagar efter det kommer RPna vara skuggade.
  - I myndighetssfären i Paris. Här finns fler tänkbara scenarion men generellt kan sägas att det är stor risk att information om RPnas snokande om honom når Gaumaud samma dag. Efter det är RPna skuggade från nästkommande dag. Någon form av konfrontation av Gaumaud får givetvis samma resultat.
- De ansätter mr. Barton på Carringtons alltför hårt med nyfikna frågor om bolagets intresse för Deneuve. Barton kommer i så fall, i tron att RPna försöker stjälpa en förhoppningsvis lukrativ affär, meddela Moratti[16] en dag senare. Denne meddelar i sin tur Gaumaud en dag senare. Två dagar efter det kommer RPna vara skuggade.

Om något av detta inträffar kommer RPna skuggas av:

1) I England: Lester Barry, 27, småkriminell hamn-arbetare som genom ombud varit Legionen behjälplig i andra sammanhang. Barry kommer hålla RPna under uppsikt och rapportera tillbaka till sin kontakt i London, affärsmannen och den tidigare militären Arsené Gruyon[17].
2) I Frankrike: Fabién Lutard, 32 år, före detta korpral i de franska stormstyrkorna under kriget, numera en av Legionens mest betrodda operatörer. Officiellt lever han som krigspensionär i Poissy utanför Paris men är i själva verket heltidsavlönad av Legionen.

Oavsett omständighet kommer Gaumaud inledningsvis anta att RPna inte utgör något hot då han litar på att Moratti sett till att undanröja eventuella ledtrådar. Att hålla dem under uppsikt är en ren försiktighetsåtgärd. Därför kommer Legionen förhålla sig avvaktande fram till dess att RPna antingen eftersöker Gaumaud i Paris eller börjar röra sig i trakterna kring Etretat. När sådant läge uppstår har Lutard fritt mandat att efter egen bedömning röja dem ur vägen. Lutard är handlingskraftig men också intelligent och har ingen önskan att i onödan offra sig för Legionens skull. Han kommer välja ett tillfälle när han bedömer att han god chans att döda alla RPna utan vittnen (exempelvis på vandring längs kusten mot Etretat). Lutard är medveten om (har gissat sig till) att Legionen har en operationsbas i området (och gissar vidare att ett eventuellt hot mot denna är skälet till att RPna ska röjas ur vägen) men är inte invigd i Nålens hemlighet.

Reaktioner av Brödraskapet

Det finns ett mindre antal sätt som RPna kan dra på sig Brödraskapets uppmärksamhet men huvuddelen av dessa uppstår först i samband med att de når Ruardean och Ravensbury (och beskrivs i avsnitt 7). Innan dess är framför allt ett sätt aktuellt:

- Alltför närgångna frågor om Moratti på Carrington Books. Med detta avses inte bara intresse för köpet av Denevues kvarlåtenskap utan direkta och påstridiga frågor om Morattis bakgrund etc. Även direkta olagligheter av RPna som uppdagas ingår här. Barton informerar i så fall Moratti dagen efter RPnas besök. SL får bedöma hur närgångna frågorna behöver vara, toleransnivån bör dock vara lägre efter att Legionen röjts ur vägen (nyheten når Moratti ca 3 dagar efter händelsen).

Brödraskapet är dock inte en särskilt resursstark gruppering och förlitar sig primärt på anonymitet som skydd. Det är endast om RPna uppfattas som ett påtagligt hot (exempelvis om RPna brutit sig in hos Carrington Books eller i Morattis lägenhet och blivit påkomna, eller om det på något vis framkommit att de medverkat till Legionens fall) som de agerar. Dels kan Moratti försöka utnyttja sin adliga status och påverka eventuella rättsliga processer för att hindra dem, dels kan som sista alternativ al-Zaitoun försöka mörda dem med hjälp av sin

[16] Moratti kommer inte själv vidta några åtgärder då han i detta skede sannolikt uppfattar RPnas eventuella inblandning som Gaumauds problem. Om RPnas besök sker på ett senare stadie eller om det på något vis ansätter Barton utöver det vanliga om Morattis person får SL justera därefter.

[17] Gruyon är en av Legionens sympatisörer, långt bort från den operativa verksamheten. Han vet att han bistår Legionen men inte de enskilda delarnas syfte. Hans utbyte består i att via poste restante-försändelser under pseudonym kommunicera till ett specifikt postkontor i Paris.

magi. Den exakta utformningen på ett sådant försök blir upp till SL att planera beroende på vilka magiska förmågor (om några) som ges al-Zaitoun (se beskrivningen av honom i avsnitt 11).

Brödraskapet vidtar endast motåtgärder fram till och med den 2 augusti. Efter det att förberedelserna för ritualen påbörjats samt därefter har de inte längre intresse/möjligheter till detta.

10. Tidslinje

14 jul 1925 Tisdag	*Denevuve träffar Gaumaud på den franska ambassadens mottagning under nationaldagsfirandet. Han förstår att spiran kan finnas i Nålen.*
15 jul 1925 Onsdag	*Gaumaud ber Moratti röja Deneuve ur vägen i utbyte mot kunskap om spiran. Gaumaud återvänder till Frankrike med flyg.*
16 jul 1925 Torsdag	*Gaumaud sänder bud till Legionens grupp i Nålen*
17 jul 1925 Fredag	*Tidigt på morgonen tar sig al-Zaitoun in i Deneuves bostad och dödar honom. Han ser sedan till att det ser ut som en olycka. Gaumauds bud når Nålen, Našekas spira identifieras.*
19 jul 1925 Söndag	*Besked om spiran når Gaumaud, som telegraferar Moratti*
20 jul 1925 Måndag	*Carrington Books försöker köpa Deneuves kvarlåtenskap. Gaumaud sänder bud till Nålen att föra spiran till Le Havre. Moratti skickar Updike till Le Havre.*
21 jul 1925 Tisdag	Spelstart! Gaumauds bud når Nålen. RPna engageras av Exeter Collage
22 jul 1925 Onsdag	Updike kommer till Le Havre på morgonen. Löjtnant Ambard beger sig mot Le Havre som han når på kvällen.
23 jul 1925 Torsdag	Spiran överlämnas till Updike i Le Havre och förs över kanalen
25 jul 1925 Lördag	Spiran lämnas till Moratti i London
26 jul 1925 Söndag	Moratti, al-Zaitoun och Updike reser till Ruardean och når Ravensbury på kvällen
30 jul 1925 Torsdag	Fiona Simpson kidnappas
4 aug 1925 Tisdag	Ritualen för att åkalla en inkarnation av Našeka genomförs vid fullmåne natten mot den 4 augusti
6 aug 1925 Torsdag	al-Zaitoun lämnar Ravensbury och når Dover på kvällen
7 aug 1925 Fredag	al-Zaitoun ankommer Paris
8 aug 1925 Lördag	al-Zaitoun ankommer Lyon
9 aug 1925 Söndag	al-Zaitoun ankommer Marseilles
10 aug 1925 Måndag	al-Zaitoun lämnar Marseilles med färja
12 aug 1925 Onsdag	al-Zaitoun anländer till Algers
14 aug 1925 Fredag	al-Zaitoun når Biskra
16 aug 1925 Söndag	al-Zaitoun lämnar Biskra och tar kontakt med de lokala Našeka-dyrkarna. Ahmed kidnappas (17-20 augusti).
21 aug 1925 Fredag	al-Zaitoun kommer fram till fortet på Det talande berget
2 sep 1925 Onsdag	Andra försöket att åkalla Našeka genomförs vid fullmåne natten mot den 2 september

11. Persongalleri

Brödraskapet

Walter Moratti, Našeka-kultist, 60 år
Moratti är en man uppväxt med Imperiets allra mest arroganta världsåskådning, en känsla som förstärkts dels av medlemskapet i Našeka-kulten och dels av den nya fascistiska ideologin. Brödraskapets organisatoriska ledare och den som möjliggjort återuppväckandet. Brittiskt reserverad men artig så länge fasaden behöver upprätthållas, nedvärderande och överlägsen om inte.
Beväpning: På Ravensbury har Moratti en gammal rakeggad armésabel (motsvarande den svenska sabeln m/1899) som han använder mot angripande RP. Annars ingen beväpning.

Marwan al-Zaitoun, Našeka-kultist, 63 år
Brödraskapets andliga ledare och den som nått djupast in i Našekas mysterier på århundraden. Motsatte sig i sin ungdom de äldre kultmedlemmarnas isolationistiska hållning och öppnade kulten för Moratti m.fl. Har fått betala för sitt beslut men anser sig ha fått rätt till slut genom att spiran återbördats.
Beväpning: Dolk

al-Zaitouns magi
SL får utifrån val av spelsystem avgöra exakt vilken form av magi (om någon) denne behärskar. För scenariots intrig är det lämpligt att al-Zaitoun kan en ritual som tillåter honom att på magisk väg döda en person utan yttre skador (vilken han använt mot Lloyd, Starfford och Denevue). Denna förutsätter vidare att utföraren har kunskap om offret såväl fysiskt (exakt plats) som mentalt (identitet). Avslutningsvis tar ritualen en viss tid att utföra och kräver någon form av rimlig närhet till offret. Utöver detta bör al-Zaitoun ha förmåga att röra sig obemärkt och smälta in i och ut ur skuggor runt sig. Övrig magi såsom förmåga att skrämma eller skada personer på andra vis är också tänkbara val.

Malcolm Updike, Našeka-kultist, butler hos Moratti, 41 år
Updike var en av få underofficerare (sergeant) som drogs in i sekten i Egypten men undkom helt misstankar i samband med utredningen 1906. Kort därefter begärde han förflyttning tillbaka till England och lämnade militären något år senare. Under åren därefter har han tjänstgjort i olika större hushåll. Han och Moratti återknöt kontakten när denne flyttade tillbaka till England 1923. Updike har sedan dess tjänstgjort som Morattis butler. Han är fullständigt lojal mot Brödraskapet.
Beväpning: Dubbelpipigt 12 gauge hagelgevär

Aziz och Djafar, lokala Našeka-kultister, 33 och 47 år
Män från trakten söder om Wadi Qasyr, bekanta med al-Zaitoun sedan dennes tid i området. Tillhör en liten klan som livnär sig på plundring och boskapsräder, en identitet som förstärks av den religiösa samhörigheten som Našeka-dyrkare. Lojala mot al-Zaitoun och försvarar fortet efter bästa förmåga, även om de inte avsiktligt går i döden för saken. De har även hjälpt al-Zaitoun att röva bort dennes tilltänka offer från en bosättning i sydväst. Talar endast den lokala beduin-dialekten samt stapplande arabiska.
Beväpning: Kroksablar, Aziz har även ett enskottsgevär (Fusil Gras m1874).

Legionen

Kapten Florent Gaumaud, underrättelseofficer och ledare för Legionen, 45 år
Gaumaud är en vältränad stram man med militärisk hållning och utstrålning. Om RPna mot förmodan kommer i kontakt med honom kommer han bemöta dem korrekt men mycket kyligt och under inga omständigheter göra några som helst medgivanden.

Korpral Fabien Lutard, fältoperatör och lönnmördare åt Legionen, 32 år
Före detta korpral i de franska stormstyrkorna under kriget, numera en av Legionens mest betrodda operatörer. Officiellt lever han som krigspensionär i Poissy utanför Paris men är i själva verket heltidsavlönad av Legionen.
Beväpning: Mauser C96, kniv

Löjtnant Pascal Ambard, Legionens platschef i Nålen, 41 år
Guillame Comout, menig i Legionen, stationerad i Nålen, 30 år
Victor Babineau, menig i Legionen, stationerad i Nålen, 24 år
Claude Lacroix, menig i Legionen, stationerad i Nålen, 22 år
Beväpning: Alla Legionärer bär på sig en 7.65 mm automatpistol "Ruby", samt kan hämta sina Lebel M1886-gevär vid behov (se avsnitt 6).

Lester Barry, småkriminell hamnarbetare, hantlangare år Legionen i London, 27 år
Arsené Gruyon, affärsman och kontakt åt Barry i London, 51 år

London

Dr. Bernard Henderson, dean på Exeter Collage, 56 år
Lewis Farnell, rektor på Exeter Collage, 72 år
François Deneuve, gästforskare vid Exeter Collage (agent för RG), 30 år
Mr. Joshuah Connors, fastighetsskötare för Denevues tjänstebostad i Oxford, 45 år
Inspektör Frank Maxwell, Oxfords lokala polisdistrikt, 39 år

Mrs. Grant, portvakt Endell st. no. 27, 61 år
Ms. Mary Wortley, François Deneuves, älskarinna, 23 år
Mr. Trewell, portvakt Coram st. no 5, 57 år
Dr. Aksel Eidersen, dr. i antik kultur och historia vid Kings Collage, korrespondent till Deneuve, 63 år
Jules Roublet, andrekonsul på Frankrikes ambassad, 29 år

Mr. James Barton, föreståndare på Carringtons Books, 30 år
Mr. William Finch, biträde på Carringtons Books, 23 år
Roger Jennings, f.d. Našeka-kultist, 53 år
Jane Lloyd, änka efter Andrew Lloyd, 36 år
Peter Barnett, f.d. Našeka-kultist, död vid 30 års ålder

Christopher Elston, f.d. Našeka-kultist, död vid 41 års ålder
Andrew Lloyd, f.d. Našeka-kultist, mördad av al-Zaitoun vid 38 års ålder
Ian Strafford, kapten vid Royal Fusiliers, f.d. Našeka-kultist, mördad av al-Zaitoun vid 53 års ålder

Ruardean
Konstapel William Hudson, fjärdingsman i Ruardean, 48 år
Hudson är Ruardeans jovialiske poliskonstapel sedan många år. Han är van att upprätthålla ordningen genom sin naturliga pondus och den respekt hans ämbete erhåller hos de flesta invånare i trakten. Hudson är inte feg, däremot förhåller han sig försiktigt gentemot Moratti eftersom han förstår att alltför yviga ingripanden kan slå tillbaka mot lokalbefolkningen. Det finns även en överhängande risk att han är naiv i förhållande till den fara Brödraskapet utgör, även efter att Fiona Simpson eventuellt befriats.
Beväpning: Webley & Scott 1887 Mk1
Notera att brittiska poliser normalt sett inte är beväpnade. Hudson tar med sig revolvern först i samband med t.ex. en eventuell husrannsakan på Ravensbury

Timothy Higgins, innehar Ruardeans järnhandel, 51 år
James Kirk, driver The Welsh Arms i Ruardean, 37 år
Pamela Kirk, driver The Welsh Arms i Ruardean, 33 år
Fader George Brown, präst i Ruardeans kyrka, 54 år
Dr. Herbert Wells, läkare i Ruardean, 61 år

Henry Richards, invånare i Ruardean, 26 år
Mary Richards, invånare i Ruardean, 28 år
Jenny MacAllister, invånare i Ruardean, 24 år
Benjamin Franklin, invånare i Ruardean, 44 år
Catherine Franklin, invånare i Ruardean, 40 år

Gene Franklin, invånare i Ruardean, 21 år, son till Benjamin och Catherine
Caren Rotherwood, ung kvinna från Kerne Bridge som sökt lyckan i London, 20 år
Fiona Simpson, tilltänkt offer till Našeka, kidnappad från Pontshill, 18 år

Ravensbury
Arthur Parkerton och *Jennifer Bale*, tjänare på Ravensbury, 32 och 29 år
Parkterton och Bale har arbetat med Updike vid flera tidigare tillfällen, det är så de kommit att rekryteras till Ravensbury. De är båda cyniska och känslolösa människor som egentligen bara ser till sitt eget bästa och har därför inga invändningar mot sina arbetsgivares handlingar så länge dessa inte drabbar dem själva. De har förtroende för Updike och därmed för dennes bedömning av Moratti.
Beväpning: Tillhygge (Eldgaffel)

Frankrike och Algeriet
Augustin Briel, kommissarie vid den polisiära underrättelsetjänsten Renseignements Généraux, 65 år
Briel är en lång, lätt överviktig, man. Han är intelligent och beräknande, hängiven republiken och motståndare till alla extremiströrelser som bekämpar demokratin. Briel bemöter RPna vänligt och korrekt.

Fernand Grellier, administratör vid Sorbonnes historiska institution, 55 år
Aurélie Daniel, doktorand vid Sorbonnes historiska institution, 27 år
Gilles Dubois, portvakt på Rue Jules Chaplain 3, 70 år
Jean-Babtiste Abel, sub-prefect för polis och gendarmerie i Algers, 46 år

Farouk al-Nassim, beduinguide i Biskra, 34 år
Ahmed, tilltänkt offer till Našeka, 45 år

12. Resor

Resor företas enkelt med tåg i alla delar av England och Frankrike som är aktuella under spelet. Nedan specificeras några tänkbara rutter.

Tågrutter	*Stäcka*	*Restid*	*Byte*
Oxford-London	95 km	2'30	
London-Gloucester	180 km	4'30	Byte i Swindon
Gloucester-Ross-on-Wye	30 km	0'45	
London-Bristol	190 km	4'45	Byte i Swindon
Bristol-Gloucester	60 km	1'30	
Bristol-Exeter	135 km	3'30	
Exeter-Plymouth	75 km	2'00	
Plymouth-Looe	35 km	1'00	
London-Southampton	145 km	3'30	Byte i Reading
London-Dover	120 km	3'00	
Rouen-Paris	150 km	3'45	
Rouen-Mirville-Fécamp	70 km	1'45	
Le Havre-Mirville-Fécamp	60 km	1'30	
Fécamp-Etretat	18 km	0'30	
Le Havre-Rouen	90 km	2'15	
Calais-Paris	300 km	7'30	Byte i Abbeville
Paris-Auxerre	170 km	4,15	
Auxerre-Lyon	300 km	7'30	
Lyon-Marseille	320 km	8'00	
Algers-Thénia	50 km	1'15	
Thénia-Setif	240 km	6'00	
Setif-Constantine	130 km	3'30	
Constantine-El Guerrah	40 km	1'00	
El Guerrah-Biskra	200 km	5'00	

Färjerutter	*Stäcka*	*Restid*
Dover-Calais	27 sjömil	3 h
Southampton-Le Havre	122 sjömil	12 h
Marseille-Algers	408 sjömil	40 h

Sedan några år finns ett antal flyglinjer London-Paris, 1925 är Imperial Airways rutt mest lättillgänglig:

Flygrutt	*Stäcka*	*Restid*
London-Paris	340 km	2,5 h

På sträckan körs en Havilland DH.54 Highclere från Croydon Airport (två mans besättning samt 12 passagerare).

Vidare finns ett samarbete mellan CGEA och CAMSA för en flygrutt mellan Marseille och Alger.

Flygrutter	*Stäcka*	*Restid*	
Paris-Marseille	660 km	5 h	
Marsielle-Algers	765 km	5'30 h	Direkt
Marseille-Algers	900 km	12 h	Via Barcelona och Palma

I övrigt är bilburen trafik mellan städerna ännu ovanlig, när inte tåg är tillgängliga är RPna hänvisade till att gå (d.v.s. till/från Etretat och Rueardean), liksom på mindre orter. I städer som London och Paris finns däremot taxi, buss, spårvagn och tunnelbana.

Bilagor Avsnitt 3

Kommentar: Bilaga 2-9 är de historiska referenser Denevue hittat som, trots hemlighetsmakeriet runt den, omnämner Nålen. De grundläggande kunskaper RPna bör nå genom att läsa dessa är 1) att den gavs som lösen till Julius Ceasar av den nordgalliska stammen caukerna, 2) att den vårdades av olika makthavare i dess närområde, bl.a. biskopen av Rouen och hertigarna av Normandie, som senare förde hemligheten med sig när de blev kungar av England, 3) att den förlorades under hundraårskriget och lämnades av Jeanne d'Arc till den franska kungen, 4) vilka besatt den tills kungaparet avrättades efter franska revolutionen. Vidare innehåller texterna ett antal händelser som geografiskt ansluter till området runt Nålen. Bilaga 10 knyter vidare artefaktsamlingen till Nålen.

Bilaga 1: Marys kärleksbrev till François
Språk: Engelska

15 juli
Endell st. no: 27

Älskade François

Jag har inte hört från dig på flera dagar och kan nästan inte längre sova av oro för att du inte längre älskar mig. Du lovade att ringa mig på jobbet men jag väntar ännu andlöst varje dag. Min kära, jag förstår att dina studier kan vara tidskrävande, men ett livstecken är allt jag begär, så att jag vet att du ännu tänker på mig. Då kan jag vänta hoppfullt ännu några dagar. Jag vet att jag är ynklig men bekräfta min kärlek och jag är dig evigt trogen.

Så min kära, skriv till mig snart, eller ännu hellre ring, så kan vi bestämma träff, kanske redan imorgon fredag?

Din Mary

Bilaga 2: Eidersens brev till Deneuve
Språk: Engelska

Bästa monsieur Deneuve

Följande text är hämtad ur Patrick Jefferson bok ”Mannen med Järnmasken och andra franska mysterier”, utgiven 1873. Jag tror inte att ~~Jpp~~ Jeffersons arbeten publicerades i Frankrike, så det här utdraget borde vara av intresse i Ert arbete om Ludvig XIV.

”Slutligen kommer vi till den episod, på vilken jag stödjer min egen teori. Den 17 mars 1669 utkom ett litet häfte med titeln:

NÅLENS HEMLIGHET

Hela sanningen avslöjad för första gången.

Hundra exemplar tryckta till hovets undervisning.

Klockan nio på morgonen samma dag började författaren, en helt ung, välklädd hovman, om vars namn inga uppgifter finns, dela ut sin bok bland hovets förnämsta medlemmar. Klockan tio, då han hunnit få ut fyra exemplar, blev han arresterad av en gardeskapten, som tog in honom till konungens privata gemak och sedan började leta upp de fyra utlämnade häftena.

Då de hundra exemplaren vid tretiden blivit insamlade räknade och genombläddrade Ludvig XIV dem personligen, innan han kastade häftena i öppna spisen alla utom ett, som han behöll för sig själv.

Den unge hovmannen var närvarande vid häftenas förstöring, men inte ett ord växlades mellan honom och konungen. Vid audiensens slut fick gardeskaptenen i uppdrag att föra honom till de Saint-mars (min anmärkning: herr de Saint-mars var som ni kanske vet befälhavare för Bastiljen, på den tiden ert vackra lands beryktade statsfängelse), som först spärrade in sin fånge i Bastiljen, sedan Pingerols fästning, sedan i fästningen på ön Sainte-Marquerite.

Både datumet och lokaliteterna överensstämmer utmärkt väl med de odisputabla fakta vi har om historiens mest gåtfulle fånge: Mannen med Järnmasken.

Vi vet inte varför Ludvig XIV utdömde ett så strängt straff åt den olycklige, men vi har en ledtråd. Det verkar som gardeskaptenen, chevalier de Gaumard, tog sig tid att bläddra igenom en bok innan han överlämnade den till sin ~~järs~~ härskare. I manuskriptet till hans memoarer står det nämligen så här:

”Det handlar om en hemlighet, som voro känd av Englands konungar, men gingo förlorad för Dem, då den stackaren den svagsinte Henri VI:s krona övergingo till hertigen av Yorke; den avslöjades för hans höghet Charles VIII:s av Jungfrun, blevo staatshemlighet och gingo från Konung till Konung genom ett script, som var gång förseglades igen, och som man fann på dödsbädden med signum: till Frankrikes Konung.”

Detta var för övrigt ett av de sista styckena som de Gaumard hann med av sina memoarer, för sex månader senare hittades han död i en höstack vid landsvägen mellan Le Havre och Rouen. Hans mördare hade tagit ifrån honom alla värdesaker men i hans högra stövel hade de glömt en juvel, som man efteråt upptäckte: en diamant betingade ett högt värde.

Det förtjänar även att påpekas att konung Ludvig XIV fick höra talas om mordet blev han likblek, och drog sig genast tillbaka till sitt sovgemak.”

Jefferson skriver därefter mångordigt om olika teorier avseende mannen med Järnmasken men jag lämnar dem därhän då jag är övertygad om att Ni redan är välbekant med dessa. Den återgivna passagen är den enda som avviker i Jeffersons verk, som för övrigt är av medioker kvalité.

Mottag med detta mina välgångsönskningar till Era fortsatta efterforskningar

Högaktningsfullt

Dr. Aksel Eidersen
Department of History
Faculty of Arts & Humanities
King’s Collage
London

Kommentar: Notera att de Gaumard mördas i området runt Nålen. de Gaumard är vidare en förfader till brevskrivaren i bilaga 3 samt till Florent Gaumaud. Patrick Jefferson och hans verk är fiktiva.

Bilaga 3: Brev av oidentifierad fransk soldat (ättling till de Gaumard)
Språk: Franska

Sårad vid Jemappes återvände jag till Paris och mästs för att försörja mig, åtaga mig åtskilliga göremål, som ej tilltalade mig.

I början av år 1793 var jag bland de offiserare, som vore beordrade att hålla vakt i Templetornet, där den kungliga familjen satts inspärrad. En kväll vore vi samlade flera stycken omkring konungen, då han kom på den idén att fråga var och en efter hans namn och karriär.

Jag sade mitt namn, och jag såg mycket väl, att konungen ryckte till litet, då han hörde det som om det ej varit obekant för honom. Efter ett ögonblick sade han: "Hade ni inte under min stamfar, den store konungen, en anhörig med kaptens rang?"

"Jo, Sire."

"Ah!" mumlade han."

Det var allt. Men två dagar därefter, då han kom i tillfälle att tala med mig i mina kamraters frånvaro, sade han mycket hastigt och i en ton, som ej var hans vanliga:

"Om jag gav er ett uppdrag, skulle ni då vara i stånd att..."

Han tvekade. Jag fyllde i meningen:

"Att inte förråda er. Å, Sire..."

Han betraktade mig några sekunder och stammade:

"Det... det gäller drottningen..."

"Allt vad som står i min makt skall jag göra, Sire."

"Nåväl, se här... ni måste själv lämna till drottningen... ni träffar henne ibland? Ni måste själv lämna henne detta papper."

Han uppteg ur fickan en liten bok, vari han ryckte ur ett av de sista bladen. Men så ångrade han sig.

"Nej, det är bäst, att jag skriver av det..."

Han tog ett stort pappersark och rev av en liten avlång fyrkant, varpå han skrev några rader med punkter, siffror och tecken från det trychta papperet. Sedan han bränt upp det senare, vek han ihop det skrivna papperet två gånger, förseglade det med rött lack och gav mig detta.

"Lämna detta till drottningen och säg henne: 'Från konungen, Madame... till ers majestät och till hans son!' Och om hon inte förstår..."

"Om hon inte förstår, Sire"

"Så säg henne: 'Det gäller Nålen.' Då skall drottningen förstå."

Han upprepade med låg röst: "Då skall drottningen förstå..."

Han bläddrade i den lilla boken med tankfull min; plötsligt var det, som om han hade fattat ett viktigt beslut, och han kastade in den i brasan, som brann i spisen, och stod där och surrade på den, medan den förbrändes blad för blad, och förvandlades till aska.

Den 21 januari besteg han schavotten.

På grund av drottningens förflyttning till sitt nya fängelse tog det två månader för mig att kunna utföra mitt uppdrag. Äntligen lyckades jag än en gång bli kommenderad till den kungliga familjens bevakning, och så stod jag en dag inför Marie Anteinette.

Vi vore icke ensamma, så jag vände ryggen till vakten, och sade till henne med så låg röst, att hon nätt och jämnt kunde höra mig: "Från konungen, Madame... till ers majestät, och till hans son."

Hon visade inga tecken på förvåning. Hon lyfte endast huvudet och såg på mig. Och jag räckte henne det förseglade brevet.

Hon förvissade sig om att vakten inte såg henne, syntes förvånad vid åsynen av de obegripliga raderna, men tycktes sedan plötsligt förstå.

Hon smålog bittert och jag hörde orden: "Varför så sent?"

Hon tackade mig med en omärklig åtbörd, och hennes blick var så sorgsen och mild, att jag kände mig belönad för allt mitt besvär.

Det är antagligt, att detta papper, om det, som jag tror, kunnat rädda henne, verkligen kom för sent, ty under följande oktober månad besteg drottningen Marie Anteinette i sin tur schavotten.

Kommentar: Brevskrivaren är en ättling till gardeskapten de Gaumard och en förfader till Florent Gaumaud. Bilaga är i övrigt en indikator på att en möjlig ledtråd finns i en av psalmböckerna som Denevue samlat ihop.

Bilaga 4: Det franska konungarikets historia, s. 175, av Quicherat, år 1868
Språk: Franska

knif i konungens bröst. "Den skurken till munk har mördat mig!" utropade Henrik, drog ut kniven och gaf därmed mördaren, som stod orörlig framför honom, några stötar i ansiktet, Hofmännen sprungo fram, slogo omkull munken, gåfvo honom hugg på hugg och kastade ut liket genom fönstret.

Så snart konungen av Navarra fick veta händelsen, skyndade han till den dödligt sårade konungens läger och föll ned på det ena knäet vid sängen. Konungen bad honom stiga upp, kysste honom och förklarade honom med höjd röst för sin efterträdare. Dagen därpå afled han, ännu ej 38 år gammal.

16. HENRIK IV

Med Henrik III utslocknade huset Valois, och den bourbonska sidolinjen bestego Frankrikes tron. Först måste dock dess huvudman, Henrik af Navarra, kämpa med ligisterna om kronan, ty endast hugenotterna erkände honom strax som konung af Frankrike.

General Mayenne bröt med 25.000 man upp från Paris, för att, som han offentligt förkunnade, taga béamaren till fånga. Paris' förnäma damer hyrde sig redan fönster för att åse triumftåget. Henrik stod i Normandie och hade med 7.000 man intagit en stark ställning vid Dieppe. Förgäves sökte Mayenne storma hans förskansningar och måste draga sig tillbaka. Henrik ryckte nu mot Paris för att söka taga det genom öfverrumpling. Han hade redan utanverken i sina händer då Mayenne skyndade till undsättning och med sina trupper kastade sig in i staden.

Henrik drog sig tillbaka och började belägra Dreux. Mayenne bröt upp från Paris för att erbjuda sin motståndare batalj. Hans här var långt talrikare och räknade bland sig ett stort antal spanska hjälptrupper och tyska legosoldater. Den 14 mars 1590 kom det vid Ivry till batalj. Natten förut rekognoscerade Henrik noga terrängen och uppgjorde bataljplanen. När någon af hans officerare därunder fäste hans uppmärksamhet på, att han ej gjort tillräckligt afseende på ett möjligt återtåg, svarade han: "Inte ens konungens nål kan hjälpa oss nu. Det finns för oss intet annat återtåg än öfver slagfältet".

Tidigt följande morgon ordnade han sina skaror och kastade sig därefter ned på knä och bad Gud i stället för segern gifva honom döden, om han förutsåge, att han skulle blifva en dålig konung. Därpå sprängde Henrik genom leden och höll ett lifvande tal till trupperna, slutande med dessa ord: "Och om I förloren edra standar, så fästen ögat på min hvita fjäderbuske! I skolen alltid finna den på ärans och segerns väg." Man såg konungen i det tätaste stridsvimlet; han kämpade som en simpel ryttare, och hans värja var vid stridens slut full af djupa skaror. Själf afgjorde han slaget genom en väldig rytterischock mot kärnan af den fientliga hären. Han vann en härlig seger. Till dem som förföljde de flyende ropade han: "Skonen fransmännen! Nedhuggen endast utlänningarna!" Mot fångarna visade han sig förbindlig och deltagande,

Kommentar: Jules Quicherat (1814-1882) var en fransk historiker. Dieppe som var Henrik IVs utgångspunkt ligger vid kusten nordväst om Nålen medan Ivry där slaget stod ligger mellan Rouen och Paris, d.v.s. för långt från Nålen för att en reträtt dit skulle vara möjlig.

Bilaga 5: Nyutgåva 1911 av *Minnen av Jungfrun*, s. 203, av Louis de Contes, år 1458
Språk: Franska

Nu. Tiden är inne.

Åter skälvde hon till. Det är så snart, så snart!

Det uppstod åter en lång tystnad. Klockornas avlägsna spel hördes genom den, och vi stod orörliga, lyssnande. Men till slut bröts stillheten:

På vilket sätt?

Bålet!

A, jag visste det, jag visste det! Hon sprang upp, vred händerna och började snyfta och klaga; hon vände sig än till den ene, än till den andre av oss och forskade i våra ansikten, som om hon hoppades finna hjälp och vänlighet i dem. Själv hade hon aldrig förvägrat någon hjälp, den olyckliga, inte ens en sårad fiende på slagfältet.

Å, så grymt, att behandla mig så här! Och måste min kropp som aldrig blivit oskärad, bli bränd till aska i dag! Å, hellre ville jag få huvudet avhugget sju gånger än lida en så hemsk död. När jag avsvor mig, lovades jag kyrkligt fängelse, och om jag blott kommit dit och inte lämnats i fiendens händer, då hade detta öde inte träffat mig. Jag vädjar till Gud, den store domaren, mot den orättvisa som har gjorts mig.

Ingen av oss kunde uthärda detta. Inom ett ögonblick hade jag kastat mig på knä vid hennes fötter. Strax tänkte hon blott på den fara jag löpte och viskade till mig: Upp! Våga inte ert liv, ni goda hjärta! Så Gud välsigne er för alltid! Och jag kände hennes hand hastigt taga om min. I nästa ögonblick såg hon Cauchon komma, och hon ställde sig framför honom och sade:

Biskop, det är genom er jag dör!

Han blev varken skamsen eller rörd utan sade:

Ha tålamod, mitt barn. Du dör för att du inte har hållit dina löften, för att kungen har tagit reda på saker, om vilka han skulle varit okunnig.

Ack, sade hon, om ni blott visat trohet till er rättmätige konung, och inte till de engelska inkräktarna, så hade detta ej hänt. Och för detta kallar jag er att stå till svars inför Gud! Cauchon gnällde något och såg lite mindre belåten ut än nyss; han vände sig om och gick. Jungfrun stod en stund och funderade. Sedan såg hon upp och fick se Pierre Martin, som kommit in tillsammans med biskopen, och till honom sade hon:

Mäster Pierre, var skall jag vara i kväll?

Står inte ditt hopp till Gud?

Jo och genom hans nåd skall jag vara i paradiset.

Sedan hörde Martin hennes bekännelse, och därefter bad hon om nattvarden. Hur skulle det kunna beviljas en bannlyst kättare? Brodern kunde det inte, utan sände bud till Cauchon för att fråga hur han skulle göra.

För Cauchon var alla lagar detsamma, både kyrkans, människomas och Guds lagar han aktade inga av dem. Han gav order, att Jungfrun skulle beviljas vad hon än bad om. Kanske hade hennes sista ord väckt hans fruktan. Samvetet eller hjärtat kunde de inte ha väckt, ty han hade inte någotdera.

Klockan nio samma morgon for Jungfrun, Frankrikes räddare, åstad för att offra sitt liv för det land hon så högt älskade och den konung som hade övergivit henne. Hon satt i den fångkärra som endast användes för missdådare. I ett hänseende behandlades hon sämre än missdådare, ty trots att hon var på väg att dömas av den

203

Kommentar: Louis de Contes var Jeanne d'Arcs väpnare. Den verkliga boken skrevs dock av Mark Twain 1896 med de Contes som berättare. Pierre Cauchon, biskop av Beauvais, var domare i den rättegång som hölls i Rouen där Jeanne d'Arc dömdes till döden för häxkonst.

Bilaga 6: Nytryck 1873 av Kriget i Gallien, 3:e boken, s. 361, av Julius Caesar, år 51 f.Kr
Språk: Engelska

uppfattningen, att en legat inte borde inlåta sig i drabbning, i all synnerhet inte i överbefälhavarens frånvaro, annat än om terrängen var fördelaktig eller ett särskilt gynnsamt tillfälle erbjöd sig.
(18) När Sabinus väl hade framkallat denna stadgade åsikt om sin räddhåga, valde han ut en för ändamålet lämplig och tillräckligt kvicktänkt karl, en galler tillhörande hjälptrupperna. Med löften om stora belöningar vidtalade han denne att bege sig till fienden som överlöpare och gav honom noggranna instruktioner om hans uppgifter. Då denne kommit över till fienderna och utgivit sig för att vara desertör, berättade han om romarnas rädsla, omtalade vilket svårt läge Caesar själv försatts i av veneterna och förklarade, att Sabinus redan så snart som följande natt i hemlighet skulle lämna lägret med sin här och bege sig till Caesar för att undsätta honom. Då man hörde delta, ropade alla att man inte borde låta ett sådant tillfälle till en lyckad överrumpling gå förlorat utan att gå till anfall mot lägret. Gallerna hade många skäl att känna sig manade till detta beslut: Sabinus överdrivna försiktighet under den senaste tiden, överlöparens uppgifter, bristen på livsmedel, något som de alltför litet bekymrat sig om att skaffa, förhoppningarna på kriget i Venetien och slutligen den allmänna mänskliga benägenheten att gärna tro det man önskar. Av dessa skäl släppte de inte Viridovix och de andra ledarna från rådslaget förrän de givit sitt tillstånd till att man grep till vapen och tågade mot lägret. När de väl fått detta medgivande, skyndade de i munter stämning, som om segern redan vore säkrad, mot det romerska lägret efter att ha hopsamlat risknippor och grenar till att fylla vallgravarna med.
(19) Lägret låg på en höjd, dit en backe på ungefär en romersk mil ledde upp. Hit skyndade nu fienderna i språngmarsch för att ge romarna minsta möjliga tidsfrist till att samla sig och beväpna sig. De kom därför fram helt andfådda. Sabinus höll ett uppmuntrande tal till sina soldater och gav den signal de ivrigt väntade på. Medan fienderna ännu hindrades i sina rörelser av de bördor de släpade på, lät han göra ett utfall genom två porlar. Tack vare de gynnsamma terrängförhållandena, fiendens ovetskap om krigslisten och utmattning efter språngmarschen, soldatemas personliga tapperhet och den övning de fått i tidigare strider blev resultatet att gallerna inte ens höll stånd mot den första stöten av de våra utan genast tog till flykten. De blev ett lätt byte för våra utvilade soldater, som hann upp dem och tillfogade dem stora förluster. Rytteriet förföljde resten och likviderade dem så när som på några få, som hunnit undan efter flykten. Sabinus fick underrättelse om sjöstriden samtidigt med att Caesar underrättades om Sabinus seger, och alla de galliska stammarna erbjöd honom sin underkastelse. Lexiovierna lovade honom omedelbart 3000 man i hjälptrupper, medan caukernas hövdingar friköpte sitt folk med en nål. Ty gallerna är visserligen lätta att entusiasmera, då det gäller att gripa till vapen, men de saknar alldeles styrka och uthållighet till att fördra svårare motgångar.
(20) Ungefär vid samma tid hade Publius Crassus nått fram till Akvitanien. Detta land kan, såsom förut sagts, i fråga om både yta och folkmängd uppskattas till en tredjedel av Gallien. Han visste att det krig som förestod honom skulle föras i det

361

Kommentar: Caesar återgav sina erfarenheter ifrån krigen i Gallien 58-50 f.Kr. Caukerna (caletes på latin, kaled på den dåtida keltiskan) var en gallisk stam som bebodde området runt Nålen, den del av norra Normandie som i det samtida Frankrike fortfarande kallas Pays de Caux.

Bilaga 7: Nytryck 1856 av Frankerkrönikan, s. 69, av Gregorious av Tours, år 586
Språk: Franska

oräkneliga år!" Men judarna, som tycktes taga del i dessa lovsånger, sade: "Alla folk må tillbedja dig och böja knä för dig och vara dig underdåniga!" Med anledning härav sade kungen, när han satt till bords efter mässan: "Ve över judafolket, det onda och trolösa, som alltid lever med ett svekfullt sinnelag! Då de idag sjöng lismande lovsånger till min ära och sade sig önska att alla folk skulle tillbedja mig som sin herre, var det i den avsikten att jag på allmän bekostnad skulle bygga upp deras synagoga, som de kristna för länge sedan har rivit ned. Men det skall jag, ske Guds vilja, aldrig göra." Vilken härlig och sällsamt klok konung! Så väl förstod han de irrlärigas listighet att de inte alls förmådde dölja för honom vad de härnäst skulle be om.

5.18. Följande dag fick Chilperik höra att biskop Praetextatus i Rouen stämplade mot hans intressen. Han lät därför kalla honom till sig. Vid förhör med honom fann han att drottning Brunichilds ägodelar blivit deponerade hos honom; han tog dessa från honom och befallde att han skulle hållas i fängelse i väntan på en rättegång bland biskoparna. Sedan biskoparna samlats till möte fördes Praetextatus inför dem. Biskoparna hade emellertid kommit samman i den helige aposteln Petrus basilika i Paris. Kungen sade till Praetextatus: "Vad är din mening, biskop, med att sammanviga min fiende Merovech, som hade bort vara min son, med hans faster, det vill säga hans farbrors hustru? Var du okunnig om vad kyrkolagens bestämmelser har fastställt för ett sådant fall? Vidare kan du bevisas ha felat inte blott på denna punkt, utan du har också underhandlat med Merovech om att jag skulle mördas, och du har givit honom kunskap om nålens hemlighet i detta syfte. Du har alltså gjort en son till hans fars fiende, och du har velat överlämna mitt rike i en annans hand." Då han sagt detta, började massan av franker skräna och ville slå sönder basilikans portar för att släpa ut biskopen och stena honom, men kungen avstyrde detta. Biskop Praetextatus förklarade emellertid att det som kungen sagt inte var riktigt. Då uppträdde falska vittnen, som framvisade några smycken och sade: "Det här och det där har du gett oss, för att vi skulle lova Merovech vår tro." På delta svarade biskopen: "Däri talar ni förvisso san-

Kommentar: Georgius Florentius (538-594) var biskop i Tours skrev *Historia Francorum* vilket är en krönika över den frankiska dynastin merovingerna. Praetextatus var biskop i Rouen 549-586.

Bilaga 8: Nytryck 1888 av Roman du Rou, s. 90, av Robert Wace, år 1173
Språk: Franska

gingo alla till sina tält, och beväpnade sig efter bästa förmåga; och hertigen blevo mycket upptagen med att giva alla befälhavare sina order, och han visade sin välvilja emot alla vasaller och skänkte dem vapen och hästar. Sedan gjorde han korstecknet, fattade sin pansarskjorta, trädde den över huvudet och knäppte den själv, spände fast sin hjälm och drogo sitt svärd som en väpnare höllo fram åt honom. Sedan kallade hertigen på sin bästa springare – en bättre stode icke alt finna i kristenheten. Den hade givits honom som vängåva ifrån konungen av Spanien. Varken vapen eller trängsel fruktade den, blott dess herre styrde den rätt.

Baronerna, riddarna och sergeanterna voro nu alla väl beväpnade; fotsoldaterna hade givits en god utrustning, med svärd och båge till var man; på huvudena buro de kalotter och på fötterna hade de skinn. Några hade goda skinn vilka de hade bundit om sina kroppar; och många voro klädda i stoppade särkar och buro koger och pilar i bältena. Riddarna hade pansarskjortor och goda svärd, stålstövlar och glimmande topphjälmar; långa sköldar hängde runt nackarna och i händerna buro de spetsiga lansar. Och alla hade de sina kännetecken, så att var man skulle känna igen sin kamrat, och normand icke skulle slå normand, och icke heller fransman döda sin landsman av misstag. Fotsoldaterna gingo främst, väl utspridda, med bågarna redo. Sedan kommo riddarna, skvadron vid skvadron i täta led; med livtrupperna samlade runt hertigens fana.

Harald hade sammankallat sina män, jarlar, baroner och riddare, från borgarna och städerna, från hamnarna, byarna och herrgårdarna. Bönderna voro också kallade från byarna, och de buro sådana vapen som de kunde komma över; klubbor och hackor, järnräfsor och spjut. Engelsmännen hade byggt en palissad utav sina sköldar, och hade förstärkt den med askträ så att icke ens en öppning lämnades.

Under tiden visade sig normanderna på åsens krön; och deras första träffen gingo framåt längs åsen och över en dal. Och strax därefter uppenbarade sig ett andra träffen, större än det första, och det drogo mot en annan del av fältet, och formerade sig där på samma sätt som det första hade gjort.

Och medan Harald sågo dessa män, och pekade ut dem för Gurth, kommo en tredje formering inom synhåll och spredo sig över slätten, och i dess mitt syntes hertigens eget standar med det gyllene nålsögat. Nära detta voro hertigen, och

90

Kommentar: Robert Wace (1110-1174) var en normandisk poet. Hans verk Roman du Rou avhandlar de normandiska hertigarnas historia. Texten ovan handlar om slaget vid Hastings och hertigen som omnämns är Wilhelm Erövraren, (William på engelska, Guillame på franska), sedermera kung William I av England, hertig av Normandie (landskapet där Nålen ligger) och ättling till vikingahövdingen Rolf som erhöll regionen i pant av den franska kungen år 911.

Bilaga 9: Världshistoria, s. 114, *5*:e bandet, av Becker, år 1801
Språk: Engelska

tade 1199 med ett af påfven medladt stillestånd. Detta år blef äfven slutet på Richards växlingsrika lif . Han hade börjat krig med en af sina vasaller, Vidomar af Limognes, hvilken vägrat till länsherren utlämna en funnen skatt, och belägrade hans borg Chalus då han en dag af ett pilskott sårades i högra axeln. Såret, i sig själf obetydligt, vansköttes, kallbrand inställde sig, och Richard Lejonhjärta, den mångbepröfvade krigarkonungen, som oskadd genomgått så många faror till lands och på hafvet, dog af denna obetydliga anledning i ett föga ärorikt företag en aprildag detta samma år 1199.

De nu följande aderton åren äro några af de skymfligaste i Englands historia, men tillika några af de fruktbaraste för den engelska friheten. Då tillkom som värn mot en eländig konungs vanstyrelse det stora frihetsbref, Magna Charta, som utgör den andra af grundvalarna för Englands fria statsskick.

Johan, med tillnamnet Utan Land - "John lackland" kalla honom engelsmännen - var en lika grym och trolös som svag furste. Sin brorson, den unge Artur af Bretagne, som han trodde innehade ett pergament, varpå den nyttigaste af alla hemligheter voro uppskrifven, nedstötte han med egen hand i Rouen 1202. Vi känna redan följderna: de franska vasallemas affall, kriget med Filip August och förlusten af nästan alla de franska besittningarna med undantag af Guyenne. Det väcker nästan vårt medlidande att se denne veke, av sina lidelser behärskade furste i strid med sådana härskarnaturer som Filip August och Innocentius III. Han dukar också ohjälpligt under för den ene så väl som för den andre.

Han försöker först häfda sin kronas investiturrätt mot de påfliga anspråken, trotsar interdiktet, jagar de motspänstiga prästerna ur landet och sätter munkarna på fångkost Men dessa kraftåtgärder äro knappt vidtagna förrän de följas af den mest förnedrande undergifvenhet. Han erkänner nu ej blott den af Innocentius utnämnde Stephen Langdon som ärkebiskop af Canterbury, utan samtycker äfven att taga sina engelska och irländska kronor som län af den romerska stolen. Han förbinder sig tillika att till sin nye länsherre betala en årlig tribut af 1 000 mark. Detta tilldrog sig 1213.

Men detta nesliga fördrag blef de engelska stormännen, äfven de andliga, för mycket. De senare voro i grund och botten mer nationellt sinnade än Innocentius förutsatt. Samme Stephen Langdon som han mot konungens vilja gjort till engelska kyrkans primas satte sig i spetsen för en resning. En dag i april 1215 inryckte i Oxford en talrik, väl rustad feodalhär med ärkebiskopen och de stora ba-

Kommentar: Karl Becker (1777-1806) var en tysk historiker. Hans *Världshistoria* gavs ut i nio volymer 1801-05. John, bror till Rickard Lejonhjärta och kung av England 1199-1216, var som alla den tidens engelska kungar även hertig av Normandie (se kommentaren till bilaga 8), och därmed även den franska kungens vasall, ett förhållande som till slut ledde till hundraårskriget (1337-1453) mellan länderna. Arthur av Bretagne, som i texten mördas av John i Rouen, var son till den äldre brodern Geoffrey och gjordes således anspråk på tronen.

Bilaga 10: Nytryck av Marats regeringstid, s. 17, av Barère, år 1821
Språk: Franska

lämnade han Hôtel de Ville och begav sig genast till Arsenalen för att träffa generalkommendör Hanriot, för denne hade trupper utplacerade i alla stadens distrikt och kunde kontrollera Kommunens frivilligkårer.

Marat bad Hanroit att skyndsamt omhänderta samtliga av de eftersökta förrädarna och föra dem till en säker plats, å det att deras anhängare inte skulle få chans att befria dem. Hainrot argumenterade för att tillfället borde tas att gripa fler av girondisterna, ty även de av dem inte var direkt inblandade i den aktuella konspirationen kunde med gott fog antas stödja den i tanke och ande, men Marat avslog förfrågan då han fortfarande ansåg att partiet [jakobiterna, utgivarens anm.] behövde stöd från moderaterna kring Danton, och att proaktiva åtgärder av sådant slag ännu inte kunde vidtas.

Kort därefter fortsatte Marat med eskort till Rue Saint-Honoré [där jakobiterna hade sitt högkvarter, utgivarens anm.], för att möta andra medlemmar av kommitteen och diskutera kommande strategier nu när det fortsatta styret var deras. Stadens finanser var i erbarmligt skick och medel behövde uppbringas snarast. Chaumette anmärkte bland annat att konungens artefakt-samling borde kunna omsättas till ett inte ontydligt värde, men såväl Billaud-Varenne som Robespierre sade sig veta att den eftersökts redan under revolutionens första år, allra senast när Ludvigs sista tillgångar exproprierades i januari, utan framgång. Det enda tidigare regeringar kunnat få fram var att den förts till en hemlig plats "endast känd av konungen själv" redan innan han överfördes till Tuileriepalatset i oktober 1789.

Nästa dag i Generalförsamlingen tog Lanuinais i talarstolen avstånd från Kommunens revolt, vilket orsakade direkta handgemäng och Lanuinais arrestering. Hanroit lät då Nationalgardet omringa byggnaden och placerade även ut kanoner som täckte entrén. Ordföranden de Séchelles försökte då leda ut de belägrade delgaterna men på trappan mötte de Hanroit med dragen sabel. "Folket begär att de återstående förrädarna överlämnas till dem", sade han, och de Séchelles förstod då att ansatsen var meningslös.

Couthon lade då fram en motion avseende upphävandet och

17

Kommentar: Bertrand Barère de Vieuzac (1755-1841) var en fransk politiker och jakobit, som tvingades i landsflykt efter restorationen 1815. Verket ovan är helt fiktivt. Texten behandlar de politiska oroligheterna i den nya franska republiken 31 mai-2 juni 1793 då den dåvarande regeringen under partiet girondisterna tvingades bort från makten av deras motståndare i jakobinerna. Samtliga personer i texten är dåtida revolutionärer och politiker. Bilagan är i övrigt en indikator på kungens artefaktsamling kan ha förts till Nålen.

Bilaga 11: Deneuves brev till Monsieur B
Språk: Franska

Bästa monsieur B

Några korta rader om sakernas nuvarande tillstånd.
- Jag förvärvade nyligen en kopia jag sätter mycket hopp till. Vid en första anblick pekar allt mot att denna är den saknade pusselbiten och att beslutet att omlokalisera till London var helt korrekt. Närmare undersökning inom kort.
- I förrgår under nationaldagsfriandet stötte jag ihop med mon. Gaumaud från DB på ambassadens mottagning. Hans syfte med att besöka London undgick mig men vi hade ändock ett trevligt samkväm. Han frågade mig om min forskning och var särskilt intresserad av ett objekt han kallade "Našekas spira". När jag tog upp de franska konungarnas försvunna artefakt-samling som en möjlighet blev han dock misstroende och avfärdade fortsatta spekulationer för att därefter ta avsked under närmast oartiga former. Hela vår rendez-vous får mig att undra över mon. G's motivationer och om han eventuellt vet mer än han ville låta påskina? Kan Legionen nått så djupt in i vår republik? Förvisso utan att ha en heltäckande bild råder mig försiktigheten att förorda vaksamhet från Er sida mot mon. G's fortsatta göranden.

Ny rapport inom kort.

FD
London, 16 juli 1925

Kommentar: DB = Deuxième Bureau (de l'État-major general), den franska militära underrättelsetjänsten. Här ska påpekas att det är rimligt att RPna inte kan läsa ut förkortningens betydelse, det har heller ingen stor betydelse för intrigen. SL bör endast göra undantag för RP med ingående kunskaper i det franska samhället och franska språket och som lyckas med lämpligt färdighetsslag.

Bilaga 12: Chiffret

9 · 6 · 17 14 · → · 16 14 · 16 · 16
4 14 · 8 11 · 14 11 · 15 8 · 10 10 · 14 ·
· 11 3 · 14 4 · 14 16 · 16 4 14 · 4 · 14 15 15 · 15

44

152 154

3 · 11 · 6 · 9 · 5 · 11 · 9 · 11

Bilagor Avsnitt 4

Flödesschema för texterna

Riktlinjer: Utgå från det **frågeord** som RPn väljer och slumpa fram vilken text som hittas utifrån pilarnas riktning.

Exempel: Utgångspunkten är ***Astoreth****, då kan Bilaga 1, 2, 3 eller 4 hittas (slå T4). Hittas Bilaga 2 innebär det att fortsatta sökningar kan ge Bilaga 1, 3 eller 4 (slå T3). Hittas istället Bilaga 4 innebär det istället att fortsatta sökningar kan ge Bilaga 1, 2, 3 eller 5 (som öppnas upp genom att 4 hittas).*

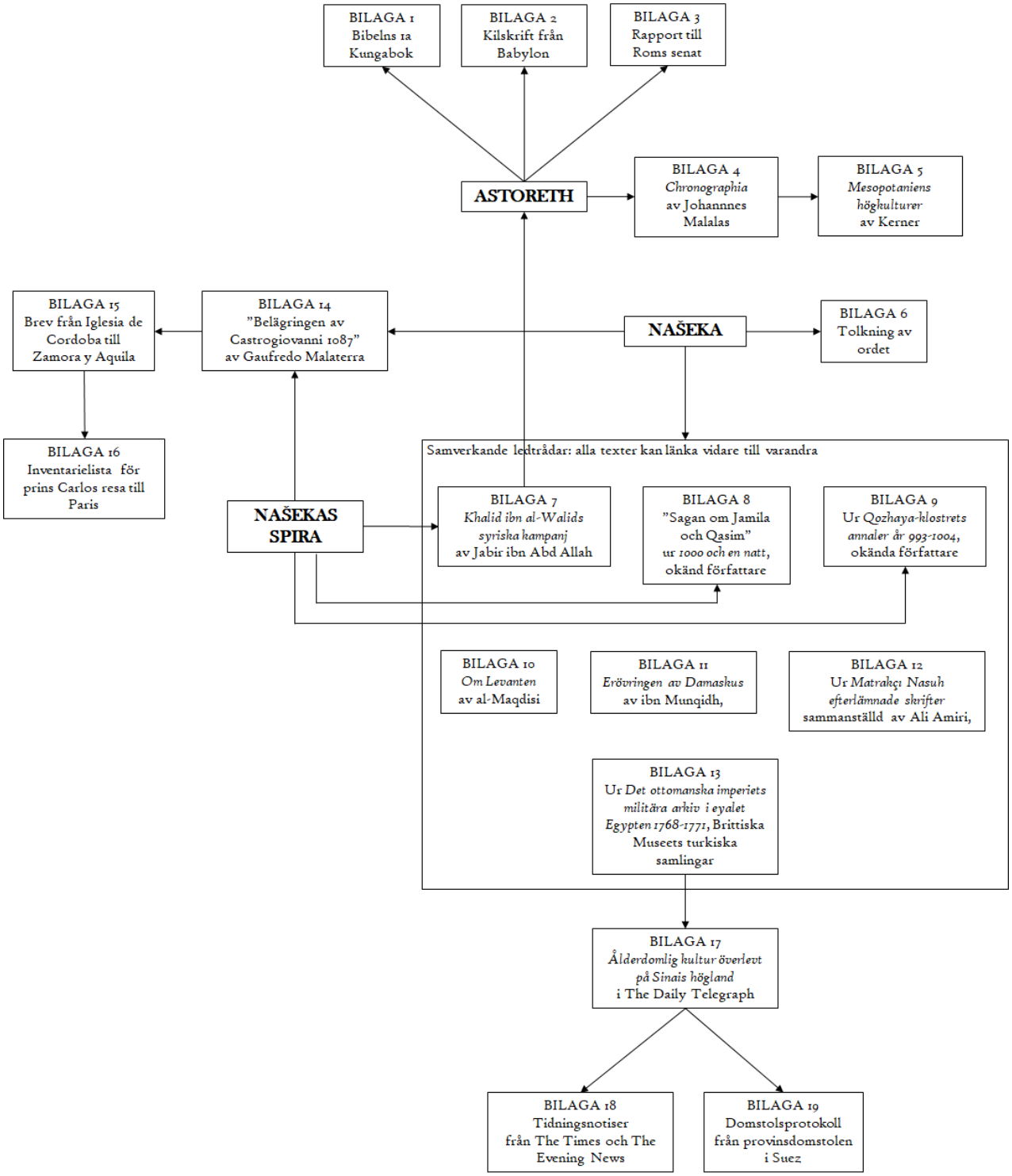

Bilaga 1
År: ca 1000 f.Kr.
Språk: Engelska

Första kungaboken, 11 kapitlet, vers 1-8

Men kung Salomo hade förutom Faraos dotter många andra utländska kvinnor som han älskade […], kvinnor av de folk om vilka Herren hade sagt till Israels barn: ”Ni ska inte inlåta er med dem, och de får inte inlåta sig med er. De skall förvisso annars förleda era hjärtan att avfalla till deras gudar.” Till dessa höll sig Salomo och älskade dem. Han hade 700 furstliga gemåler och 300 bihustrur. Dessa kvinnor förledde hans hjärta till avfall. Ja, när Salomo blev gammal, förledde kvinnorna hans hjärta att avfalla till andra gudar, så att hans hjärta inte förblev hängivet åt Herren, hans Gud, som hans fader Davids hjärta varit. Så kom Salomo att följa efter Astoreth, sidonernas gudinna […]. På samma sätt gjorde han för alla sina utländska kvinnor, så att de fick tända offereld och frambära offer åt sina gudar.

Kommentar: Detta är den faktiska bibeltexten, den SL som vill kan använda en Bibel som rekvisita istället för bilagan.

Bilaga 2
År: Ca 587 f.Kr.
Språk: Tyska (översättning)

Lertavla med kilskrift, funnen år 1900 under Koldeweys utgrävning av Babylon, daterad till ca 587 f.Kr.

I kung Nebuchadnezzar II tjugonde regeringsår, må Marduk vattna hans trädgårdar i evig tid. Härmed kungöres de förpliktelser som gälla för de nyligen anlända hebréer som förts till landet mellan floderna i enlighet med vår konungs dekret. De må bedriva näringar såsom handel och jordbruk så länge de stanna i de områden som anvisats, av deras utkomst ska var femte tillfalla konungen. De må behålla sin gud och tillbe denne i enlighet med deras traditioner, men de som så göra ska ge var tionde av sin utkomst till templen så att de må påminnas om och straffas för sitt svek mot Ishtar. De som falskeligen avfaller från sin gud eller som undanhåller templen deras tionde ska föras till ribîtu [torget, övers. anm.] och där straffas av Gudinnans spira. Vidare må inga hebréer accepteras som präst eller som befälhavare i rikets arméer, om att de som önskar må tjänstgöra som soldater.

[Officiellt sigill]

Relief (sammansatt av delar) av vad som bedöms föreställa Ishtar, hittad i samma område.

Kommentar: Robert Koldewey (1855-1925), tysk arkeolog och ledare för den tyska expeditionen till Babylon 1898-1917. Texten refererar till den exil i Babylon som delar av den judiska befolkningen i dåvarande kungadömet Judah (dagens Israel/Palestina) tvingades till efter att den assyriska kungen Nebukadnessar II intagit Jerusalem år 605 f.Kr. (Deportationerna genomfördes vid flera tillfällen mellan 597 och 581 f.Kr.). Judarna tilläts återvända efter att Babylon fallit till den persiske kungen Cyrus II år 539 f.Kr.

Bilaga 3
År: 53 f.Kr.
Språk: Engelska/Latin

Ur *Rapport av pro-magister Titus Flavius Sabinus till senaten*

Under Marcus Licinius Crassus andra år som prokonsul över Syrien och Gnaeus Domitius Calvinus och Marcus Valerius Messalla Rufus år som konsuler av Rom.

Vid den tiden samlades många flyktingar från Galilee i trakterna kring Tyrus då det rådde svår torka i detta område. Då stadens styrande uppgav att dess förråd var svårt åderlåtna sändes bud till provinsens quaestor om hjälp, vilken skickade legaten Urvinius för att undersöka. Denne fann dock att flyktingarna redan färdats söderut längs kusten efter sammandrabbningar med tyrierna, då många dräpts. När Urvinius frågade stadens äldste om varför detta skett sade de att flyktingarna var följare av guden Yahweh och att många i Tyrus inte kunde fördra detta då de själva tillbad Astarte (som de nämner Astoreth), en gång Yahwehs maka men fördriven från Judaea tillsammans med sina följare för många år sedan. Då uppdraget därmed var fullgjort återvände Urvinius till Damaskus.

Kommentar: Titus Flavius Sabinus är en fiktiv person. Marcus Licinius Crassus var prokunsul i den romerska provinsen Syrien 54-53 f.Kr. (till sin död). Han är bl.a. känd för att han var generalen som besegrade Spartacus slavuppror och för att ha ingått i det s.k. första triumviratet med Caesar och Pompejus. Han var romersk konsul vid två tillfällen.

Bilaga 4:
År: ca 570
Språk: Engelska/Grekiska (översatt från kyrkoslaviska)

Ur *Chronographia - Bysantinsk världskrönika*, band 7, av Johannnes Malalas, daterad till ca 570

Bortom vårt rikes södra gränser lever de vilda arabiska stammar, med vilka flera krig förts. Deras land är kargt och av föga värde för kejsaren, men deras räder in i civiliserad mark kräver ändock att de med jämna mellanrum kväses med kraft, därtill kan provinsguvernörerna aldrig låta sin vaksamhet falna. Bland dessa stammar har ännu inte Guds ljus nått utan de är ännu hänfallna åt månggudadyrkan. Deras främsta gudomar är El, Al-Ilāh och systrarna Al-lāt, Manāt och Al-'Uzzá, men de tillber även demoner som Bel, känd för oss under namnet Ba'al, ormguden Wadd och den lömska Athar, känd i våra länder som Astarte eller Astoreth och som kallades Ishtar i Mesopotanien innan det riket föll under persiskt styre. Den mest betydande bosättningen kallas Mecca, belägen nära Mare Erythraeum, varifrån många krigsuppbåd utgår när de anfaller handelskaravanerna som reser till och från kungariket Saba.

Kommentar: Johannes Malalas (ca 490-570-tal e.Kr.) var historiker och ämbetsman i Konstantinopel. Hans krönika är det äldsta bevarade historiska verket från det Bysantiska riket.

Bilaga 5
År: 1920
Språk: Engelska

Ur *Mesopotaniens högkulturer*, av Kerner, 1920

Bilden visar vad som tros vara en avbildning av gudinnan på en tempel-relief i staden Ur.

Inanna var krigets, maktens och kärlekens gudinna i sumerisk mytologi, hennes akkadiska namn var Ishtar. Hon vördades framför allt i tempelkomplexet Eanna i staden Uruk. De sumeriska myterna betonar ofta Inannas lättretliga natur och de ödesdigra konsekvenserna av hennes vrede och sexualitet. Namnet brukar antas betyda Himmelshärskarinnan. En av de mer berömda berättelserna handlar om hur hon färdas ner i dödsriket och återvänder till livet. En annan handlar om hur trädgårdsmästaren Shukalletuda befruktar henne när hon ligger och sover.

Kommentar: Både Kerner och verket är fiktiva.

Bilaga 6
År: Samtida
Språk: Mesopotaniska i någon form

I Gilgamesh, när hjälten sörjer Enkidu, omnämns det arkaiska uttrycket *našāku* för att beskriva hans sorg. Uttrycket förefaller innebära en närmast outhärdlig såväl emotionell som fysisk smärta som bara döden kan bota.

Bilaga 7
År: 670
Språk: Arabiska (Engelska)

Ur *Khalid ibn al-Walids syriska kampanj*, av Jabir ibn Abd Allah, daterad till ca 670

Det trettonde året efter hijra, i månaden rajabs tjugonde dag kapitulerade Damaskus till Abu Ubaidah ibn al-Jarrah - även om Khalid ibn al-Walid, Guds dragna svärd, må Allah bevara honom, som var arméns befälhavare ansåg att han intagit den av egen kraft och därför hade rätt till byte - och försvararna och delar av deras undersåtar tilläts tåga iväg fredligt mot Antioch.

Yazid ibn Abi Sufyan, befälhavare vid Bab Kisan och sedermera stadens guvernör, utsågs, efter det att stilleståndet på tre dagar löpt ut och armén fortsatt efter de bysantiska trupperna, till att stanna kvar med sina trupper upprätthålla ordningen i staden ty laglösheten spred sig snabbt när de gamla härskarna försvann. Snart kom Athar-dyrkare till Yazid och erbjöd honom sin hjälp med att genom svart magi tvinga bort judarna och de kristna från staden då dessa var deras gemensamma fiender. Befälhavaren skrattade dock åt deras okunnighet och svarade att han för många år sedan lagt alla sådana hedniska seder bakom sig och nu endast lät Allahs välsignade ljus vägleda honom. Istället förde han de otrogna Athar-följarna till den östra muren där de fick falla till sin död, emedan judarna och de kristna fredades för övergrepp och plundring.

Kort efter denna händelse dräptes Yazids kapten Abū Sulaymān al-Makhzūmī i ett bakhåll i staden. Kristina köpmän, som gjort stora vinster på handel med armén, sade till befälhavaren att det var hämnden från Athar-dyrkarna. De kallade nu sin gudinna Našeka och hade bildat hemliga sällskap för att i lönndom kämpa mot Guds tjänare. När Yazid fick höra detta lät han gripa alla otrogna som kunde hittas och hängde dem på torget. Dock undkom många Guds rättvisa då inga av de gripna ville förråda sina bröder och systrar.

Kommentar: Khalid ibn al-Walid var en av profeten Muhammed fältherrar. Han angrep Syrien 634 och erövrade Damaskus samma år. Yazid ibn Abi Sufyan var en av generalerna i samma kampanj, utsedd till Damaskus guvernör efter erövringen. Jabir ibn Abd Allah var en av Muhammeds yngre följeslagare och tillskrivs ett stort antal hadither (återberättelser om profetens utsagor och handlingar).

Bilaga 8
År: 800
Språk: Engelska

”Sagan om Jamila och Qasim”, Ur 1000 och en natt, okänd författare, daterad till ca år 850

På den tiden, när Harun al-Rashid var abbasidernas kalif i Bagdad, levde i Damaskus en rik köpman som hette Mutassem al-Qadr. Hans främsta skatt var hans undersköna dotter, den fagra Jamila. Jamila hade många friare och främst bland dessa var prins Qasim, som ständigt uppvaktade henne med dyrbara gåvor. Jamila var dock en nyckfull kvinna, van vid dyrbarheter, som inte lät sig blidkas av enkla gåvor, hur värdefulla de än var. En dag, när hennes fader tillåtit de två en stund med bara en döv gammal kvinna som förkläde, kastade sig Qasim vid Jamilas fötter och utbrast:
- Säg mig min älskade, vad kan jag göra för att slutligen vinna ditt hjärta?
- Min prins, jag önskar en man som kan ge mig mer än bara ädelstenar och vackra tyger, ty detta får jag ändå från min fader. Jag önskar en man med mod och styrka och äventyrlig kraft och Ni är inte denna man. Jag säger Er, vänd Er håg mot en mer lättfångad kvinna.
- Det kan jag inte göra, oh älskade Jamila, det skulle krossa mitt hjärta. Jag skulle vända dolken mot mig själv.
- Säg inte hädelser så lättvindigt.
- Så berätta istället vad som kan rädda mig, begär vad du än önskar och jag ska ge dig det.
- Nåväl, eftersom Ni är så enveten ska jag ge Er en utmaning, kanske kan er handlingskraft överraska mig, men då begär jag också att Ni själv beträder farans stig och inte skickar kalifens soldater framför Er.
- Jag svär det vid Allah.
Då berättade Jamila om den sekt i Damaskus som dyrkade den mörka gudinnan Našeka, som sade vara fiende till Allah och hela islams ummah. Sektens lönnmördare hade i århundraden spridit fasa i staden och ständigt undkommit rättvisan. Det sades att någonstans i katakomberna fanns deras fäste, dit de förde kidnappade rättrogna för att offra på gudinnans blodiga altare. Ryktena talade vidare om hur sekten vårdade en spira, ett vapen som om det brukades vid rätt tidpunkt skulle hjälpa de otrogna att besegra Guds folk och låta Našeka återta sin plats i världen.
- För denna spira till mig min prins, och jag ska belöna dig med den fägring du åtrår så hett.
- Förtvivla icke fagra Jamila, inom kort är jag åter med ditt pris, utbrast prins Qasim, och ilade till palatset för att förbereda sig.
Det sägs emellertid att prinsens fader kalifen fick vetskap om sonens överilade löfte och befallde honom att återvända till Bagdad, vilket han gjorde och där han till slut också glömde sin kärlek och fann en annan. Den fagra Jamila var dock alltjämt uppvaktad av många män som hon förhäxade med sin skönhet och drev till djärva dåd, så som nästa saga, om Byblos förtrollade harpa, visar.

Bilaga 9
År: 998
Språk: Syriska (suryoyo) (Engelska)

Ur *Qozhaya-klostrets annaler år 993-1004*, okända författare

I går nådde oss ett brev från broder Afram i Damaskus. Hans penna bär en mörk vittnesbörd:

Bröder, sänd inga fler pilgrimer till staden för att beskåda Johannes döparens gamla basilika, ty döden härskar här. Av skäl som jag återvänder till är jag själv förhindrad från att genast återvända till Qadisha men jag hoppas att dessa varningens rader ska nå er i tid. Må Guds försyn föra min budbärare säkert till er.

Fasanskulla scener har utspelat sig här de senaste dagarna. Föregående fredag, deras heliga dag, lät kalifen al-Hakim sina soldater gripa mer än hundra män, unga som gamla, och förde dem till al-qasr, anklagade för upproriskhet. Flera av stadens äldste och lärda protesterade men kalifen, som följer imam Alis lära emedan de som höjde sina röster är följare av Abu Bakr, lät gripa också dessa, avrättade alla de fångna och satte upp deras huvuden på pålar på torget. Många stadsbor greps då av vrede, ty de döda var deras släktingar och vänner, och folkmassor började samlas i staden Då trädde svartklädda män fram ur skuggorna och drev bort folket och dräpte de som gjorde motstånd. Det var i en sådan attack jag själv kom att skadas men försynen lät godhjärtade människor öppna sitt hem för mig och räddade på så vis mitt liv.

Min värd Mustafa, en enkel skomakare, sade att våldsverkarna dyrkar Našeka, en demon från forntiden som önskar livet ur alla bokens folk. Rykten säger att kalifens vesir i staden bekänner sig till denna sekt och därför låter dem härja fritt och att detta också var skälet till avrättningarna. Och så länge inga fatimider faller offer är den unge ännu inte vuxne kalifen beredd att blunda för denna oheliga allians.

Under min konvalescens har jag även funnit en frände i en av Mustafas grannar, en vantrognen men på många vis lärd man vid namn Fadi al-Khartoum. Han har förvisso djup och oroväckande kunskap om dessa underliga avgudadyrkare och menar sig se tecken på en konspiration som ska lägga hela staden i ruiner. Tydligen ska staden dessa dagar märkts med bilder av deras gudinna, i färd med att med sin spira betvinga vår Herre i lejonets form (jag tecknar en enkel liknelse här bredvid). al-Khartoum säger att detta är ett tecken på att sekten gör sig redo att vid nästa fullmåne kalla sin demon till denna värld för att låta henne utkräva sin hämnd på Guds folk. De mördade är offer som ska öppna porten…

Huruvida al-Khartoums förutsägelser äger någon sanning vet jag inte men fullmånen har passerat och staden består ännu, om än skakad. De senaste dagarna tycks en viss ordning återställts av vesirens trupper, kanske var ryktena osanna? I varje fall tar jag detta tillfälle i akt att försöka varna er mina bröder, Mustafa har lovat att finna mig en pålitlig budbärare, även om många stadsbor alltjämt är rädda och helst inte lämnar sina hus för annat än de mest nödvändiga bestyr. Om lugnet består hoppas jag inom några veckors tid själv vara kapabel att lämna staden i säkerhet. Till dess att vi träffas på nytt, må Gud bevara er.

Så skrev broder Afram. Vem kan tro annat än att dessa mörka tidender förebådar den yttersta domen vid årtusendets slut, så som Domedagsboken förutspår? Må Gud vara våra själar nådiga.

Kommentar till bilaga 8: Harun al-Rashid (född 763) var abbasidisk kalif 786 till sin död 809.

Kommentar till bilaga 9: Qozhaya-klostret, beläget i Qadisha-dalen i Libanon, har funnits i olika former sedan någon gång på 600-talet. Den äldsta skriftliga källan är från 1154. al-Hakim bi-Amr Allah (född 985) var härskare i det fatimidiska kalifatet 996-1021. Fatimiderna var en shia-islamsk rörelse som tog makten i delar av Nordafrika och Mellanöstern under 900-talet, i konflikt med den dominerande sunni-islamiska grenen, och erövrade Damaskus 970. Återgivningen i bilagan refererar till en verklig händelse 998 då hundratals av Damaskus invånare på al-Hakims order greps och avrättades för uppvigling mot hans styre.

Bilaga 10
År: 1001
Språk: Arabiska (Engelska)

Ur "Om Levanten", ur *Den bästa samlingen av kunskap om regionerna*, av Muhammad ibn Ahmad Shams al-Din al-Maqdisi

Staden nådde då, 388 år efter hijra, sin i historiens lägsta punkt och många bland de invånare som kunde vände den ryggen. Bland dessa fanns inte sällan de mest driftiga och välbeställda, vilket Bagdad drog stor nytta av och blomstrade under denna tid ytterligare. Den unga fatimidiska kalifen Abu 'Ali Mansur al-Hakim bi-Amr Allah, som på den tiden styrde Syrien ignorerade helt stadens öde och lät sin vesir, korrumperad av Mašeka -dyrkare, orsaka stor skada när denne, som de största av sina illdåd lät avrätta hundratals av stadens främsta medlemmar för att ha förberett uppror. Detta kom dock att leta till omfattande oro i landet kring Damaskus och kalifens andra stormän, rädda för en folklig resning, tvingade härskaren att ingripa mot sin vesir och avsätta honom.

Kommentar: Texten återger ur ett annat perspektiv samma händelseförlopp som bilaga 9. Muhammad ibn Ahmad Shams al-Din al-Maqdisi (945-991) var en samtida geograf som skrev verket *The best divisions for knowledge of the regions* mot slutet av sitt liv. Hans besök i Damaskus skedde egentligen 985.

Bilaga 11
År: efter 1174
Språk: Arabiska (Engelska)

Erövringen av Damaskus, ur *Profetens svärd, Ṣalāḥ ad-Dīn Yūsuf ibn Ayyūbs levna*d, av Usama ibn Munqidh, sammanställd efter författarens död 1188

Det året, som var det femhundrasextionionde efter hijra, dog atabeg Nur ad-Din den 12:e Shawwal, vilket skapade oro i riket då dennes blott elvaåriga son as-Salih Ismail al-Malik var arvtagare. Pojken fördes till Aleppo av Gumushtigin som utropade sig till hans förmyndare. I akt att krossa alla rivaler riktade han sig först mot Damaskus. Folket i staden bönföll först emir Ghazi Saif ud-Din i Mosul om hjälp, men när denne vägrade riktades istället en desperat vädjan till Salah ad-Din, som efterkom den. Med 700 ryttare korsade den store sultanen öknen och nådde den 26 Raby` al-Thaany året efter stadens portar. Folket tog emot honom under hurrarop och fyra dagar senare kapitulerade citadellets befälhavare Raihan.

I samband med att Salah ad-Din tog över styret av staden kom tidigt flera framstående invånare till härskaren och bad honom ta sig an stadens olika problem och frågor. Många påtalade den plåga Našeka-dyrkarna varit under flera århundraden och hur de utmanade och bestred Guds tjänare. Sultanen lät då samla alla otrogna som kunde påträffas och fängslade dem och ställde dem inför rätta för sina brott. Han lät sedan förkunna att alla avgudadyrkare som fanns kvar i staden när 12 dagar passerat skulle plikta med sitt liv. Det sägs att en stor grupp flydde till Maghreb, av de som försökte gömma sig i staden greps många och avrättades. Vidare önskade många att stadens vattenförsörjning skulle förbättras på olika vis och sultanen lät därför starta renoveringar av romarnas gamla akvedukt.

Kort därefter lämnade Salah ad-Din (kvarlämnande sin bror som guvernör) och merparten av trupperna staden då Gumushtigin planerade motangrepp. Hama intogs enkelt emedan Homs starka citadell undveks, innan belägringen av Aleppo inleddes. Assassinernas stormästare Rashid ad-Din Sinan, den gamle på berget, som fruktade sultanen skickade då 13 av sina mördare till sultanens läger men de upptäcktes och dödades eller tillfångatogs. Denna incident var upprinnelsen till de svåra motsättningarna mellan sultanen och Assassinerna, även om de senare enades i kampen mot korsfararna.

Kommentar: Mahmud Nur ad-Din (1118-1174) var sultan i det seldjukiska riket (en turkisk stat som styrde området delar av 1000- och 1100-talet) med Damaskus som residensstad. Hans son var as-Salih Ismail al-Malik (1163-1181). Ghazi Saif ud-Din (brorson till Nur ad-Din) var emir i Mosul till sin död 1180. Salah ad-Din (1137-1193) var ursprungligen fatimidisk befälhavare men tog makten i Egypten 1171 och allierade sig då med det sunnitiska abbasid-kalifatet i Bagdad. Efter Nur ad-Dins död inledde han en kampanj för att erövra Syrien från seldjukerna och intog Damaskus under fredliga former 1174. Salah ad-Din är annars mest känd för att ha återtagit Jerusalem från korsfarana 1187. Rashid ad-Din Sinan (1131-1192) ledde de s.k. Assassinerna (en nizari-ismailistisk sekt) fram till sin död. Försöket med de 13 lönnmördarna som sändes för att döda Salah ad-Din ut, gjordes på begäran av Gumushtigin och skedde den 11 maj 1175. Usama ibn Munqidh (1095-1188) var framför allt poet, verket ovan är helt fiktivt.

Bilaga 12
År: 1527
Språk: Turkiska (Engelska)

Ur *Matrakçı Nasuh efterlämnade skrifter*, sammanställd av Ali Amiri, 1901

Då jag efter min i stationering på Rhodos utsågs till sanjak-bey i eyalet Algiers, under den store Hayreddin pasha, hastade det att finna en passage över havet. Eftersom detta tog längre tid än vad jag hoppades anlände jag flera veckor för sent till den nya provinsen. Av dessa skäl miste jag det förväntade tillfället att bekanta mig med administrationen utan sändes istället redan dagen efter till utposten i Biskra med en skvadron sipahi, då kommendören där var pressad av berbernas räder.

I staden mötte jag Celik agha som tacksamt tog emot hjälpen och tillsammans lade vi upp en plan. Emedan Celik agha befäste förvaret med hjälp av häften av min skvadron, förde jag resten av trupperna söderut mot öknen för att söka upp motståndet och driva berberna västerut in i wadi Qasyr. Den tredje dagen mötte vi ett mindre band som snabbt nedkämpades och tillfångatogs eller flydde. I dalgångens mynning fann vi lämningar av ett större läger med spår som vi följde vidare mot nordväst.

Mot dagens slut rundade vi berget al-Jabal al-Hadith och passerade ett klipputsprång med en befästning på toppen. Jag frågade en av fångarna om hans landsmän tagit sin tillflykt dit men mannen nekade bestämt. Fortet tillhörde, sade han, en sekt som dyrkade smärtans gudinna Athar Našeka och som var mycket farliga. Jag beordrade då mina trupper att i skydd av mörkret inta befästningen då jag inte ville lämna fiender bakom oss under framryckningen.

Kampen blev kort, där vår övermakt snabbt fällde avgörandet, men ändock blodig då försvararna, både kvinnor och män, stred fanatiskt tills de alla nedgjorts. Under fortet hade de också inrett ett tempel där de tillbad sin avgud, med målningar av hur deras gudinna betvingar Allahs lejon med sin spira. I hålorna under templet fann vi även flera fångar, både araber och berber, som, efter egen tunga, verkar hållits där som offer till gudinnan. De gavs vatten och skickades österut mot wadins mynning.

Nästa morgon fortsatte vi vidare mot norr efter de undflyende rebellerna.

Kommentar: Matrakçı Nasuh (1480-1564) var en bosnisk ämbetsman, vetenskapsman, geograf, historiker, konstnär och äventyrare som tjänade i det ottomanska riket. Ali Amiri (1857-1923) var en ottomansk historiker och tjänsteman. Sanjak-bey är titeln för en befälhavare i ett militärdistrikt. Eyalet Algiers var den ottomanskt styrda regionen i Nordafrika (1515-1830), motsvarande ungefär dagens Algeriet och Tunisien. Hayreddin (1478-1546), även känd som Barbarossa, intog regionen Algiers med sina bröder på 1510-talet och erbjöd sig att styra det som en ottomansk provins från 1517.

Bilaga 13
År: 1769
Språk: Turkiska (Engelska)

Ur *Det ottomanska imperiets militära arkiv i eyalet Egypten 1768-1771*, Brittiska Museets turkiska samlingar

21 Ramadan 1182

Må Allah leda Er väg

Angående Era senaste problem i Bir el-Hasana är de tyvärr inte ovanliga för trakten, som ständigt tampas med laglöshet bland beduinerna. Tyvärr är det emellertid inte möjligt att i nuläget avdela ytterligare trupper till Ert område då än fler förstärkningar begärts in till den kaukasiska fronten. Avdelningen rekommenderar att Ni tills vidare nyttjar den frivilliga milisen för lokalt upprätthållande av ordningen då de sällan blir måltavla för attacker, vilket sparar Era trupper för planerade insatser.

Avseende den Našeka-sekt som Ni uppger vara befäst i oasen framstår det som oklart på vilket sätt den bidrar till säkerhetsproblematiken. I avvaktan på vidare information föreslår Avdelningen att den lokala imamen konsulteras innan några åtgärder vidtas.

I Hans Heliga och Kejserliga Majestät Mustafa IIIs namn

Bozkürt Agha

Kommentar: Eyalet Egypten var den ottomanskt styrda regionen i området (1517-1881), motsvarande ungefär dagens Egypten och Sudan. Mustafa III var sultan i det ottomanska riket 1757-1773.

Bilaga 14
År: 1099
Språk: Latin (Engelska/Franska)

"Belägringen av Castrogiovanni 1087", ur *De Rebus Gestis Rogerii Calabriae et Siciliae Comitis et Roberti Guiscardi Ducis fratis eius*, av benediktinermunken Gaufredo Malaterra

Den 8 september intog furst Rogers armé Castrogiovanni på öns mitt efter 23 dagars belägring. När väl riddar de Mortagne tagit kontroll över ringmuren stormades kastellet. Efter en blodig strid med flera förluster på båda sidor erövrades den yttre borggården och den kringliggande kurtinen - vilket föranledde emir Ibn Hamoud att kapitulera och överlämna kärntornet till fursten. Emiren fördes omgående under bevakning mot Syrakusa för att utkräva lösen från släkten. Övriga tillfångatagna saracener avrättades på plats medan deras tidigare bysantiska undersåtar sattes i arbete med att ta hand om kropparna.

Under rensningen av staden följande dagar påträffades i de västra delarna en cell som gjorde hårt motstånd och alla dräptes utom en. I huset fann soldaterna en underligt formad spira av brons, vilken tillsammans med fången fördes som krigsbyte till fursten. Trots att denne pinades svårt till dess att han gav upp andan, vägrade han svara på furstens frågor. Några kristna stadsbor uppgav då till riddar de Mortagne att de dräpta dyrkade demonen Našeka, en fiende till Gud så som både vi och saracenerna känner Honom. För dessa hädiska lögner lät dock fursten rådbråka och stegla dem, på det att liknande kätteri inte skulle finna spridning.

Den 14 september marscherade armén vidare mot Modica och kvarlämnade endast en mindre garnison i staden.

Kommentar: Gaufredo Malaterra (första halvan av 1100-talet) var en benediktinermunk vid klostret Sant'Agata i Catania på Sicilien. Hans verk krönikerar den normandiska historien i Italien och speciellt bröderna Robert Guiscard and Rogers (sedermera den I) erövring av Sicilien. Roger (1031-1101) kom till ön 1057 och deltog i flera av kampanjerna mot det muslimska emiratet där, vilket till slut gjorde honom till öns kung. Castrogiovanni som belägras och faller 1087 är dagens Enna. Ibn Hamoud var fästningens emir och kapitulerade i själva verket utan strid.

Bilaga 15
År: 1378
Språk: Spanska

Bästa señor Zamora y Aquila

Må dessa rader finna Er i Herrens försyn och att den välgörande luften på Capri lindrat Era besvär.

Här i Palermo är situationen alltjämt dyster, hela hovet tycks gripet av en oroblig förstämning som endast kan lättas av goda nyheter hennes majestäts hälsa. Jag är dock rädd att sådana förefaller mer avlägsna än någonsin. Möjligen är den högt värderade doktor Hernandez av annan åsikt, åtminstone låter han antyda så, men för egen del ser jag ingen förändring till det bättre i vår unga drottnings sinne. När jag besökte henne idag bar hon runt på en otymplig spira av brons, en klenod från de frankiska kungarnas tid, med vilken hon viftar när de mest bisarra befallningar delas ut. Blott nu på morgonen krävde hennes majestät att den ålderstigne señor Barracco skulle flyga runt tronsalen som förströelse. När den arme mannen (naturligtvis!) misslyckades uppfylla begäran befallde hon honom att hoppa från arkaden för att "få luft under vingarna", något som säkerligen skulle dräpt honom. Lyckligen är hon i detta tillstånd av förvirring lätt distraherad så när señor Santiago greppade lutan och stämde upp i balladen om riddar Roland glömde hon genast sin befängda tanke och brast istället i gråt över hjältens grymma öde.

Som Ni märker av min återgivelse har omständigheterna förvärrats betydligt de senaste månaderna. Då Ni alltid haft ett välgörande inflytande på drottningen hoppas jag att Ni inom kort är redo att återvända till Palermo, då jag fruktar att nuvarande läge endast kan leda till katastrof, antingen för drottningen eller någon annan. Vad som då sker med baronernas lojalitet vågar jag inte sia om.

Palermo, i Herrens år 1378

Maria Lucia Iglesia de Cordoba

Kommentar: Drottningen som omnämns är Maria av Sicilien (1363-1401, regent från 1377) av huset Barcelona, en gren av den aragonska kungaätten. De två kungadömena enades 1412. Övriga personer i texten är uppdiktade. Historiska uppgifter som tyder på att Maria skulle varit galen saknas.

Text 16
År: 1515
Språk: Spanska

Till alla berörda kvartersmästare

Inventarielista för hans höghets prins Carlos, hertig av Burgund och furste av Nederländerna, personliga tross för resan till Paris och prins François kröning till konung av Frankrike

Kaross med hertigens vapen	*1 st.*
Förrådsvagnar	*5 st.*
Dragdjur (hästar)	*20 st.*
Kistor (för förvaring)	*12 st.*
Lågskor	*10 par*
Stövlar	*3 par*
Strumpor, siden	*25 par*
Byxor	*15 par*
Skjortor och särkar	*25 st.*
Västar	*15 st.*
Jackor	*20 st.*
Kragar	*12 st.*
Hattar	*10 st.*
Svärd, vardagsbruk	*1 st.*
Paradsvärd	*1 st.*
Spira av brons, kröningsgåva	*1 st.*
Kosmetika	*2 askar*
Hertigens paviljong	*1 st.*
Kuddar	*7 st.*
Säng med sovfäll	*1 st.*
Filtar	*5 st.*
Resebord	*1 st.*
Stolar	*5 st.*
Mattor, stora	*3 st.*
Papper och skrivdon	*3 uppsättningar*
Lutor och instrument	*3 st.*
Sötsaker och kakor	*12 lb.*
Öl	*100 kvarter*
Vin	*50 kannor*
Kött, oxe	*50 lb.*
Kött, lamm	*30 lb.*
Kött, fågel	*30 lb.*
Frukt, torkad, samt nötter	*10 lb.*

I övrigt äger hertigens skräddare, kock och ryttmästare rätten att, efter godkännande från undertecknad, vidare rekvirera ytterligare gods som behövs för deras förberedelser.

Calderas
Hovmästare

Kommentar: Prins Carlos (1500-1558) av huset Habsburg är den framtida tyskromerska kejsaren Karl V (och spansk kung som Carlos I), son till Joanna av Kastillien och Filip den Sköne, hertig av Burgund och arvtagare till det habsburgska kejsardömet. François I (1494-1547) kröntes till fransk kung 1515.

Bilaga 17
År: 1904
Språk: Engelska

Ålderdomlig kultur överlevt på Sinais högland, i The Daily Telegraph från den 11 november 1904

Bir el-Hasana

Inbäddat i utlöparna från halvöns nordliga högland ligger den lilla vackra oasen Hasana - bir betyder just oas eller brunn på det lokala arabiska språket. Här hittar den äventyrlige resenären inte bara en viktig utpost för den brittiska armé utan även välmående litet samhälle med tusenåriga anor. I Bir el-Hasana har imperierna passerat och försvunnit medan invånarna sturskt hållit fast vid sina egna traditioner, oföränderliga som öknen själv. Centralt i byn ligger moskén där imamen Omar bjuder mig på te och ger mig Allahs (Guds) välsignelse. ”Islam har ständigt varit en kraft för byborna att finna vägledning i, oavsett om turkar eller britter styrt”, säger Omar, och det stoiska lugnet på denna plats tycks ge honom rätt.

När jag går runt längs byns gator och på tungvrickande arabiska samtalar med männen och kvinnorna här förstår jag dock att även andra filosofier överlevt årens lopp och politikens omvälvningar. Vissa bybor vördar alltjämt Afrodite (eller Athar som araberna säger) trots århundraden av kristet och muslimskt styre och trots att hon sedan länge fallit i glömska i sitt grekiska hjärtland. Jag träffar Marwan al-Zaitoun, en karismatisk representant för denna filosofi. ”Vår tro har varit stark, det är så vi överlevt och nu sedan britterna kom hit har vi äntligen fått andas frihetens luft”. När jag berättar för honom vad imam Omar sagt svarar al-Zaitoun: ”Muslimerna berättar alltid hur toleranta de är men har alltid förnekat oss och velat få bort oss från Hasana, det först sedan ni [britterna, min anmärkning] kom hit som det blivit verklig förändring.”

Så slår jag mig ner i kvällssolen för att njuta av en vattenpipa och begrunda vad jag fått lära mig. Kanske är lugnet i Bir el-Hasana bedrägligt men kanske är det också frihetens pris? Med al-Zaitouns ord i minnet verkar det som om en förändring skett har den varit till det bättre, och jag kan inte låta bli att känna stolthet över att det i så fall är Imperiets ärorika armé som varit katalysatorn för detta.

- W. Moratti

Bilaga 18
År: 1906
Språk: Engelska

Djävulsdyrkare utförde människooffer på Sinai, polis chockad av omständigheter, i The Evening News från den 9 februari 1906

Bir el-Hasana

Det var i måndags som polis slog till mot den mystiska kulten i Bir el-Hasana och grep 34 personer, varav 19 officerare från den brittiska garnisonen på orten. Trots inledande hemlighetsmakeri från myndigheternas sida framträder nu en skrämmande bild av aktiviteten under de senaste månaderna, med åtminstone två bekräftade ritualmord på sällskapets samvete. ”Det var som att blicka in i helvetet”, säger en poliskonstapel deltog i räden mot kultens näste och som vill vara anonym, ”det var en syn jag inte skulle önska min värsta ovän”, för att därefter inte vilja tala mer med oss.

Av lokalbefolkningen vill ingen träda fram med namn och de flesta skyndar sig iväg när vi försöker tala med dem, det är tydligt att oron för hur byn ska påverkas är stor. En man som ändå pratar med oss säger: ”Vi är bara glada att engelsmännen gjort något åt nasekiterna (så kallar han kulten), de har spritt mycket fasa här under åren, men jag är fortfarande rädd för vad som ska hända i framtiden, jag tror inte ni fångade in dem allihop”.

Vi erfar vidare att flera av de britter som gripits bedöms ha haft ledande ställningar i kulten och att de använt sina positioner på garnisonen för att skydda och gynna den. Kommissarie MacGuire ansvarar för utredningen: ”Det stämmer att misstankarna rör korruption och svindleri utöver mord, misshandel och blasfemi, det är dock alltför tidigt att uttala sig om undersökningens fortsatta inriktning”.

Angående de brittiska officerarnas inblandning säger garnisonens befälhavare major Connor att en ingående granskning ska ske under ledning av det regionala högkvarteret i Suez och att han därför inte vill föregripa dess slutsatser.

The Evening News har sökt administrationen i Suez liksom general-konsul Baring för en kommentar men hade vid denna upplagas pressläggning inte fått svar.

- Underwood & Henley

Polis och militär slår till mot kult på Sinai, i The Times från den 6 februari 1906

Kairo
Källor på inrikesministeriet i Kairo uppgav till vår utsände att polis och soldater från Suez genomfört ett tillslag under gårdagen mot en religiös grupp centralt på halvön, med flera gripna som följd. Våra informanter vill av sekretesskäl inte berätta mer i nuläget men meddelar att det gäller misstankar om ett antal allvarliga brott, inklusive mord. På fråga om varför inte garnisonen i Bir el-Hasana nyttjades om tillslaget nu skedde på centrala Sinai svarade källan ”inga kommentarer”. The Times återkommer med uppdaterad information i kommande upplagor.
-Barry

Rättegång väntar för mordkult, i The Times från den 25 februari 1906

Suez
Under morgondagen inleds rättegången mot de åtalade från den så kallade dödskulten i Bir el-Hasana, utan underdrift decenniets mest uppmärksammade rättegång i Egypten. Åklagaren förefaller vara mycket säker på sin sak och hela 32 av de ursprungliga misstänkta tvingas inför skranket, vilket gör föreställningen än mer spektakulär. Endast två misstänkta kvinnor från lokalbefolkningen har släppts. ”De förefaller varit omedvetna om det stora sammanhanget, jag ser inga skäl att inkludera dem i åtalet”, säger åklagare Innes.

Samtliga misstänkta anklagas för delaktighet, antingen som utförare eller medhjälpare, till mord och tortyr på minst två offer. De brittiska medborgarna åtalas därtill samtliga för missbrukande av tjänsteställning.

Rättegången beräknas pågå i en vecka.
- Barry

Bilaga 19
År: 1906
Språk: Engelska

Provinsdomstolen i Suez

Dom
Meddelad 15 mars 1906

Åklagare
Kronoåklagare Martin Innes

Begångna brott
Mord
Misshandel
Missbruk av tjänsteställning

Utslag
Domstolen finner att de brott åklagaren anfört begåtts under perioden 11 november 1905 till 1 februari 1906 och att straff för dessa ska utmätas.

Tilltalade
Som skyldiga till mord, alternativt medhjälp till mord, samt misshandel finner domstolen:

Abdallah Abdi Qatab
Redwan Ali Kamlichi
Edward Allen
George Bramwell
Ahmad Butros
Samira Butros
Stephen Clement
Richard Furby
George Gladwin
Daniel Henry
Jamila Kamlichi
Zahra Karwan Ali
Mohammed Khader
Charles Langway
William Major
Said al-Mandlawi
David Payne
Alfred Pryce
Aisha Rarsawi
Fatma Rawasi
Benjamin Singleton
Albert Stephens
Yousef Tarek Abdallah
Tabitha Zeter
George Tibbs
Edward Wilde

Påföljd
Straffet utmäts till avrättning genom hängning.

Tilltalade
Som skyldiga till missbruk av tjänsteställning finner domstolen:
Peter Barnett
Christopher Elston
Andrew Lloyd

Påföljd
Straffet utmäts till fängelse i 3 år.

Tilltalade
Domstolen frikänner från alla misstankar:
Ian Strafford
Roger Jennings
Ali ben Mohammed

Bilaga 20
År: 1919
Språk: Engelska/Franska

Komplett i den franska generalstaben avslöjad, i The Times från den 18 december 1919

Paris

Som rapporterades i The Times den 16 december har ett antal högt uppsatta officerare i den franska generalstaben gripits av militärpolis. En källa till The Times på inrikesministeriet bekräftar nu att de gripna kommer att begäras häktade av åklagare under morgondagen, misstänkta för högförräderi.

”Deras plan verkar ha varit att ta kontroll över generalstaben för att sedan genomföra en militärkupp mot Republiken”, säger vår källa.

Enligt uppgifter till Le Figaro gick dock gripandet allt annat än lugnt till väga. Skottlossning utbröt enligt flera uppgifter inne på högkvarteret och åtminstone två konspiratörer ska ha skadats. Deras nuvarande tillstånd är okänt. Le Parisien citerar även en källa i underrättelsetjänsten som säger att gruppen, som kallas *Legionen*, varit under uppsikt en tid och att ett lämpligt tillfälle inväntas för att agera mot dem.

Den militära chefsåklagaren monsieur Fontaine meddelar via sitt kontor att ärendet är under beredning och att därför inga ytterligare kommentarer kan lämnas.

Högförräderi är belagt med dödsstraff enligt fransk militärrätt.

- JP Weasley

14 franska förrädare avrättade, i The Times från den 9 september 1920

Paris

Militärdomstolen i Paris meddelade igår att dödsdomarna i det så kallade Legionen-ärendet verkställdes den 3 denna månad. Säkerhetsskäl anförs som anledningen till att kungörandet väntat.

De 14 dömda avrättades genom arkebusering. Domen föll, som The Times tidigare rapporterat den 4 april i år, i efter en delvis hemligstämplad rättegång i vilken samtliga åtalade befann skyldiga.

Det franska Civilrättsförbundet uppgav i samband med kungörandet att de ämnar starta en process för att granska förfarandet. Inrikesminister L’Hopiteau valde att inte kommentera utspelet.

- JP Weasley

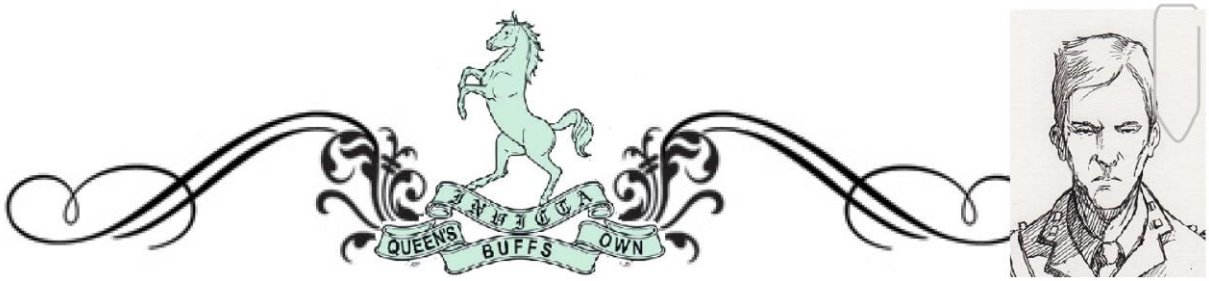

Royal West Kent Regiment
2nd Battalion, Suez Headquarters

Datum
Den 20 mars 1906

Ärende
Ansökan om entledigande

Berörd person
Löjtnant R. Jennings
född 6 september 1972 i Liskeard, grevskapet Cronwall

Tjänstgöringshistorik
Kadett, Duke of York's Royal Military School 1893-95
Andrelöjtnant, 1st. Battalion, Royal Leicestershire Regiment, 1895-1901
Andrelöjtnant och sedermera löjtnant, 2nd Battalion, Royal West Kent Regiment

Omständigheter
Staben finner ingen anledning av att avslå ansökan

Beslut
Ansökan godkännes

Överstelöjtnant John Wykeham-Fiennes
Befälhavare 2nd Battalion

Hemställes till
Berörd part
Regementsarkivet
Krigsministeriets arkiv

Bilaga 2

Cornwall County Council
Plymouth office

Fordonsregistrering
i enlighet med Motor Car Act 1903, sektion 2

Aktuellt fordon
Modell 1910 Ford T, öppet lastflak

Avgifter
Registreringsavgift 1 £
Fraktavgift 2 £, 2 s

Aktuella summor erlagda kontant vid registreringstillfället

Ägare
R. Jennings, transportarbete, hemmahörande i Plymouth
född 1872, i Liskeard, grevskapet Cornwall

Registreringsnummer
Fordonet ifråga tilldelas CV-102 enligt beslut av befattningshavare J.T. Mortimer dagens datum.

Plymouth, 15 april 1916

Bilaga 3

Plymouth, Devonport and Stonehouse Borough Police

Copthorne station

Arkivexemplar

Diarienummer PB-571-1921
Rapporteringsdatum 19 juni 1921
Ansvarig konstapel Const. Prendergast

Händelserapport

Plats Korsningen
Tid kl. 5.10 p.m.
Händelse Angiven tidpunkt och dag tillkallades polis efter en motortrafikolycka på platsen. Fordon CV-10Z hade bringats av vägbanan och kolliderat med mr. Franklins dragkärra som stod parkerad längs trottoaren, varpå ordväxling uppstått mellan mr. Franklin och föraren av CV-10Z, mr. Underhill. Misstanke om brott uppkom med avseende på mr Underhills uppträdande och handhavande

Inblandade personer

Misstänkt: Francis Underhill, transportarbetare
hh Looe, adress ej angiven

Målsägande: Peter Franklin, Handelsman, hh Plymouth, 4 Beyrout Place

Fotografi misstänkt

Fotografi misstänkt

Brottsmisstankar

Skadegörelse

Utredningsåtgärder

- 21/6-21: Fordon CV-10Z bärgat och i beslag, p.g.a. mr. Underhills upprörda tillstånd och osamarbetsvilliga beteende greps denne och fördes för avvisitering till station, omh. till nästa dag enl. beslut av vakth. Anderson.
- 22/6-21: Efter förhör (se bilagor) med måls. mr. Franklin och vittnet mrs. Walsingham framkommer att mr. Underhill väjt med fordonet för undvika mrs. Walsinghsam vilket förorsakat olyckan.
- Mr. Undehill släppt med omedelbar verkan.

Beslut i ärendet

Brott ej förövat, övriga anspråk mellan mr. Franklin och mr. Underhill av civilrättslig karaktär.
Alla beslag hävda, ej utkvitterat gods arkiveras i ärendet i fem år
Beslutsfattare Chief Constable Williams 22/6-21

Plymouth, Devonport and Stonehouse Borough Police

Copthorne station

Diarienummer PB-571-1921

Godsförteckning

Innehavare Francis Underhill, transportarbetare
hh Looe, adress ej angiven

Gods 13 shilling, 7 pence
En fällkniv
En näsduk
Ett paket tobak
Ett kvitto
Papper, 5 ark
En blyertspenna

Ärendegranskning

Ej kvitterat 22/6-22, /JP
Ej kvitterat 22/6-23, /TM
Ej kvitterat 22/6-24, /JP
Ej kvitterat 22/6-25, /LB

LOOE PORT HARDWARE STORE
Lower st. 7, Looe

Gods	***Pris***
Tjära, en burk á 2 kvarter	2 s, 8p
Fernissa, två burkar á 1 kvarter	6 s, 2p
Impregnerad presenning, 1/10 perch	3 s, 7p
Spik, en kartong	1s, 5p
Metrev, 20 yards	10p
Tobak, tre paket	1s, 6p
Mintpastiller, en ask	2p
Summa	15s, 4p

Datum: 25/5-1921

Kvittoservice Ltd.

Bilagor Avsnitt 6

Bilaga 1: Skriften på väggen vid altaret

مرحبا بكم على موقع مجلس ايسلنجتون
للحصول على معلومات اضافية عن هذه المنشورات وأية
عن الزيارة والعيش والعمل في ايسلنجتون. يمكنكم
اعطاء آرائكم بخصوص قرارات المجلس
منشورات متوفرة بعدة لغات توضح خدماتنا

endast vid källan kan offret göras värdigt
där världen är som en tunn hinna över mitt sinne finns källan
där världens dallrar under min brännande eld finns källan
där berget talar finns källan
platsen är platsen där källan finns

Kommentar: SL ska veta att den arabiska skriften är rent nonsens (helt beroende på konstruktörens okunnighet), utifall att någon spelare talar arabiska eller skulle få för sig att försöka göra en faktisk översättning. Eventuella likheter med faktisk arabiska är helt slumpmässig.

Bilaga 2: al-Zaitouns inresetillstånd

Home Office
Aliens Branch HQ
County of Kent
Port of Dover

Datum och plats
Dovers hamn, 8 maj 1924

Aktuell person
Al-Zaitoun, Marwan, född 1865, fransk medborgare, hemmahörande i Algeriet, Territoire de Touggourt

Identifierad med
Franskt kolonialpass nr. 8659231

Ärende
Inrese- och vistelsetillstånd

Beslut
Då medel för uppehälle finnes och ingen övrig anmärkan på vandel är känd beviljas ansökt tillstånd. Vistelserätt gäller under tre månader från beslutets datum.

Inspektör Harold Somerset

Dover 8 maj 1924